

Chuck Smith

Karizma vagy karizmánia

A könyv eredeti címe: Charisma vs. charisma

by Chuck Smith

1983 by Harvest House Publishers

Fordította: Dr. Gerzsényi László

Válaszkeresés

Gyermek- és serdülőkorom éveiben igyekeztem bizonygatni, hogy bár nem járok moziba és ne táncolok, attól még normális vagyok. Az általam látogatott pünkösdi gyülekezetben a mozit és a táncot szörnyű bűnnek tekintették.

Mivel nem csatlakozhattam barátaimhoz világi szórakozásaikban, kértem, hogy jöjjenek velem a gyülekezetbe. Barátaim gyülekezetbe hívásával akartam bizonyosságot tenni Krisztusról. A baj az volt, hogy a lelkipásztor csaknem minden vasárnap óvott a Hollywoodból eredő gonoszságoktól, tánctól, ivástól és dohányzástól. Ezt mondta: „Ha Isten azt akarta volna, hogy az ember dohányozzék, akkor kéményt teremtett volna a fejére.“ Ráadásul az istentiszteletet mindig megszakította két-három, „nyelveken mondott üzenet“ és magyarázat.

Gyakran, amikor a gyülekezetben együtt ültem barátaimmal, Mrs. Newman furcsán kezdte kapkodni a levegőt. Nála ez a nyelveken szólás bevezetője volt, ezért imádkozni kezdtem: „Ó, Istenem, ne beszélj ma nyelveken, mert barátaim nem fogják megérteni.“ Vagy Isten nem hallgatott meg, vagy Mrs. Newman nem figyelt Istenre, mert az asszony fölállt, rázkódni kezdett, és emelt hangon átadta arra a napra szóló isteni üzenetét. Majd belehaltam, amikor barátaim kuncogtak mögöttem. Remélem, nem követték el a megbocsáthatatlan bűnt.

Az istentisztelet után mindig feldúlt voltam, és vártam barátaim elkerülhetetlen kérdését: „Hát ez meg mi volt?“ Nehezen tudtam nekik megmagyarázni, mert magam sem értettem teljesen.

Mint gyermek, csak csodálni tudtam ezeket „nyelveken mondott üzeneteket“. Néha egy-egy rövid üzenetet hosszas magyarázat követett, vagy pedig egy-egy hosszú üzenetet rövidre szabott értelmezés fejtett ki. Máskor ismétlődő kifejezéseket figyeltem meg a nyelveken mondott üzenetben, és azon csodálkoztam, hogy a magyarázatban miért nem ismétlődtek ugyanúgy a kifejezések.

Nyugtalanító kérdések

Más dolgok is zavartak az általam látogatott gyülekezetben. Kíváncsi voltam rá, hogy ha mi vagyunk a város legspirituálisabb gyülekezete és mi rendelkezünk a legtöbb erővel, akkor miért van a többi gyülekezetnek sokkal nagyobb létszáma. Azt mondták, hogy sokan könnyen szeretnének mennybe jutni, és egyéb gyülekezetek azért nagyobbak, mert ott azt mondják az embereknek, amit hallani akarnak. Ha gyülekezetünk ezt tenné, akkor ez is tömve lenne – pokol felé tartó emberekkel.

Gyülekezetünkben problémát okozott a szeretethiány is. Tudtam, hogy a Lélek gyümölcse szeretet, ezért nem értettem, miért van olyan sok gyülekezeti szakadás. Úgy tűnt, mindig akadtak olyan tagok, akik meg akartak szabadulni a lelkipásztortól, mások meg erősen mellette álltak. Oly gyakran mentek el gyülekezetünkből, hogy ha minden korábbi tag visszatért volna, akkor gyülekeztünk lett volna a legnagyobb az egész városban!

Valahogy a gyülekezetünkből való eltávozás azonosnak tűnt az Úr elhagyásával. Akik elmentek, azok biztosan elestek, mert a menny felé vezető könnyebb utat választották. Gyakran mégis úgy éreztem, bárcsak elmehetnék a presbiteriánus gyülekezetbe. Aztán vasárnap este emiatt büntudatot érezve, mint „visszaeső“ előrementem az oltárhoz, hogy ismét „megváltást“ nyerjek.

Normális állapotomat azzal próbáltam bizonyítani, hogy az iskola éltanulója voltam. Igyekeztem a legokosabb lenni az osztályban, a leggyorsabban futni az iskolában és a legmesszebb ütni a labdát az összes gyerek között. Sajnos, vasárnapi iskolás társaim közül sokan azzal igyekeztek normális voltukat bizonyítani, hogy dohányoztak, ittak és az iskolai bandákkal együtt randalíroztak. Közülük nagyon kevesen maradtak meg a vasárnapi iskolában, amikor felsős középiskolások lettek. Isten

kegyelme és nagyon mélyen elkötelezett szüleim segítségével valahogy mindezt túléltem.

Keresésem eredményei

Lehet, hogy meglepő, de ma már meg vagyok győződve arról, hogy sok gyülekezet halott ortodoxiáját növekedésre válthatná a Szentléleknek a Krisztus testén belül működő ajándékai. Nem a Szentírástól idegen túlzásokra van szükség, amit gyermekként megfigyeltem, hanem a Szentíráshoz való eltökélt igazodásra, amelyben Isten igéje szolgál hitünk és gyakorlatunk végső tekintélyéül.

Kutatni kezdtem a Szentírást, hogy mind a Szentlélek, mind az egyházban végzett munkája felől egészséges látásom legyen. Meg voltam róla győződve, hogy lennie kell valamilyen kiegyensúlyozott álláspontnak a tapasztalatot túlhangsúlyozó pünkösdiek és a fundamentalisták között, akik miközben a helyes gyakorlatra törekszenek, nagyon sokszor az *élettelen* gyakorlathoz jutnak el. Kutatásom eredményei alkotják e könyv részét. Azért imádkozom, hogy Isten használja fel arra, hogy a Lélekkel betöltött élet teljességéhez vezessen.

A *karizma* Isten Lelkének csodálatos, természetes kenete az ember életében, amely által képes elvégezni Isten munkáját. Úgy tűnik, hogy Isten Lelkének e különleges dinamizmusa teszi alkalmassá az embert arra, hogy Isten dicsőségének és szeretetének sugárzása láthatóvá váljék rajta.

A *karizmania* a test erőlködése, amellyel a karizmát akarja utánozni. Valamiféle erőfeszítés a Lélek munkájának végzésére a test erői vagy képességei alapján – az ember régi, önző természetéből fakadóan. Szellemi erőbedobás, amely az inspirációt az izzadsággal helyettesíti. Az emberi géniusz, energia és trükkök használata az isteni bölcsesség és képesség helyett és a legkülönbébb formákban megmutatkozhat, mint pl. tervezési és stratégiai megbeszélésekben, gyülekezetnövelési programok kiagyalásában, a gyülekezeti költségvetéshez pénzalap teremtésében vagy a vasárnap délelőtti igehirdetést félbeszakító nyelvek vad és rendszertelen kitöréseiben. Aminek nincs egészséges bibliai alapja és amiben nincs meg az a bizalom a Szentlélek iránt, hogy emberi mesterkedéstől és képességtől függetlenül is el tudja érni céljait a gyülekezetben, az mind a testből fakad.

Kiegyensúlyozott álláspont

Ez a könyv igyekszik egy Szentíráson nyugvó, kiegyensúlyozott álláspontot bemutatni, amely nem csapódik azokhoz, akik szerint „az ördög csináltatja ezt velük“, sem azokhoz a fanatikusokhoz, akik azt mondják, hogy „a Szentlélek tette velem“. Bemutatja a Szentlélek a világban, az egyházban és a hívő életben végzett működését. Kutasd az Írásokat, hogy meglásd, úgy vannak-e ezek. „Mindent vizsgáljatok meg: a jót tartsátok meg!“

A Szentlélek – Isten

Mivel e könyv segítségével teljes, személyes és egészséges bibliai kapcsolatba akarunk hozni a Szentlélek Istennel, először be kell mutatnunk, hogy a Szentlélek az Istenség három személyének egyike.

Az egyház a történelem folyamán magáévá tette, hogy egy Isten van, aki három személyben létezik: mint Atya, mint Fiú és mint Szentlélek. A Szentírás azt mutatja, hogy teljes összhangban együttműködnek az emberiség megváltása érdekében. Pál megvallotta Timóteusnak, hogy az Istenség nagy misztérium, amelyet hiába akarnánk *teljesen* megérteni, mert az csak meddő szellemi energiapazarlás lenne.

Sok tévelygő csoport (mint pl. a Jehova tanúi) törekszik a maga javára kihasználni a véges és a végtelen közti eme szakadékot olymódon, hogy tagadja Jézus Krisztus istenségét és a Szentlelket pusztán lényegnek tünteti föl, amivel támadja Isten három-egy voltát. Más csoportok tagadják Jézus és a Szentlélek létezését, és azt mondják, hogy egyedül az Atya az Isten. Minden kultusz közös vonása Jézus Krisztus istenségének és a Szentlélek személyiségének a tagadása.

A három-egy Isten

Mivel ezt a területet állandóan támadja az ellenség, nemcsak a Szentlélek istenségének tényét kell kijelentenünk, hanem azt is, hogy miért hiszünk istenségében. Bár a „háromság“ szó nincs a Bibliában, ez mégis megfelelő arra, hogy a teológusok az egy Istenben levő három személyt leírják vele. Talán a *három-egy* Isten kifejezés még pontosabb leírja Istent. Ő nem $1+1+1=3$, hanem $1 \times 1 \times 1 = 1$.

Mózes első könyve 1:2-ben aztán így olvassuk: „Isten Lelke lebegett a vizek fölött.“ A Bibliában az istenség személyei közül a Szentlélek van először önállóan, név szerint megemlítve. Mózes 1:26-ban ezt találjuk: „Akkor ezt mondta Isten, *alkossunk* embert a *képmásunkra, hozzánk* hasonlóvá.“ Nem azt mondta, hogy „embert *alkotok* a *képmásomra*“. Más szóval, az istenség három személye együttesen beszélt.

A Lélek tulajdonságai

Ahhoz, hogy a Szentlélek istenségét bemutassuk, először azokat a tulajdonságait soroljuk föl, amelyekkel csak Isten rendelkezhet s amelyeket a Biblia a Szentléleknek is tulajdonít. Az egyik ilyen tulajdonság Isten örökkévaló természete. Ő mindig létezett. A zsidók 9:14-ben olvassuk, hogy Krisztus *örökkévaló* Lélek által ajánlotta föl önmagát ártatlanul Istennek. Ha a Lélek örökkévaló és ezzel a tulajdonsággal csak az istenséget lehet leírni, akkor a Lélek – Isten. Figyeld meg azt is, hogy a Szentháromság három személye miként kapcsolódik össze ebben a versben.

Istennek egy másik tulajdonsága a mindentudás. Isten mindent ismer, ahogy Jakab mondja az Apostolok cselekedetei 15:18-ban: „aki öröktől fogva tudja.“ Ezzel a tulajdonsággal illetik a Szentlelket is. Az 1 Korinthus 2:10-11-ben olvassuk: „Nekünk pedig kinyilatkoztatta Isten a Lélek által, mert a Lélek mindent megvizsgál, még az Isten mélységeit is. Mert ki ismerheti meg az emberek közül azt, ami az emberben van? Egyedül az emberi lélek, amely benne lakik. Ugyanígy azt sem ismerheti senki, ami Istenben van, csak Isten Lelke.“ Itt Isten ismeretét Isten Lelkének tulajdonítják.

Az istenségnek egy másik tulajdonsága a mindenütt jelenvalóság. Isten a világegyetemben mindenütt egyszerre van jelen. A Zsoltárok 139:7-ben Dávid ezt kérdezi: „Hova menjek lelked elől? Orcád elől hova fussak?“ Isten jelen van a mennyben, a holtak birodalmában és a tenger legtúlsó végén. A Lélek velem van most, ahol vagyok, ugyanakkor veled is van, bárhol is olvasod most ezt a könyvet.

Isten mindenható. Ezzel a szóval azt fejezzük ki, hogy neki mindenre van hatalma. Amikor Sára nevetett azon a bejelentésen, hogy idős korában gyermeke lesz, az Úr angyala ezt kérdezte: „Van-e valami lehetetlen az Úr számára?“ (1 Mózes 18:14). Jézus így szólt: „Istennek minden lehetséges“ (Márk 10:27). Lukács 1:37-ben ezt olvassuk: „Istennek semmi sem lehetetlen.“ Az angyal ezt mondta Máriának, amikor

megkérdezte, hogy ő mint szűz miként szülhet gyermeket: „Szentlélek száll reád, és Magasságos ereje árnyékoz be téged“ (Lukács 1:35). Itt a Szentlélek és a Magasságos ereje szinoním.

A Lélek munkája

A Biblia nemcsak isteni *tuljadonságokat*, hanem isteni *cselekedeteket* is tulajdonít a Szentléleknek. Az egyik isteni cselekedet a teremtés. Az egész Szentháromság tevékenyen részt vett a teremtésben. 1 Mózes 1:1-ben ezt olvassuk: „Kezdetben teremtette Isten a mennyet és a földet.“ János 1:1-3 ezt írja: „Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt, és Isten volt az Ige. Ő kezdetben az Istennél volt. Minden általa lett, és nélküle semmi sem lett, ami létrejött.“ A Lélek is ténykedett a teremtésben. Az 1 Mózes 1:2 szerint a Lélek a vizek fölött lebegett. A Lélek együtt volt az Atyával és a Fiúval, amikor Isten így szólt: „Alkossunk embert a képmásunkra, hozzánk hasonlóvá“ (1 Mózes 1:26). A Zsoltárok 104:30 ezt mondja: „Ha kiárasztod lelkedet, új teremtmények keletkeznek.“

Isten másik munkája az életadás. Felismerhetjük, hogy Isten az élet adója és fenntartója. A 2 Korinthus 3:6-ban Pál a törvény betűjére utalva ezt mondja: „a betű öl, a Lélek megelevenít.“ János 6:63-ban Jézus így szól: „A lélek az, aki életre kelt.“

A Biblia a Szentlélek inspirációja nyomán keletkezett, mégis helyes, ha úgy utalunk a Bibliára, mint Isten Igéjére. 2 Péter 1:21 ezt mondja: „sohasem ember akaratából származott a prófécia, hanem a Szentlélektől indítatva szólaltak meg az Istentől küldött emberek.“ A 2 Timóteus 3:16 szerint Pál kijelenti: „A teljes Írás Istentől ihletett.“ Péter mondja, hogy az írókat a Szentlélek indította és Pál szerint Isten ihlette őket. Tehát a Lelket Istennek kell tekinteni.

Ezért mikor az Újszövetségben azokat az ószövetségi igeverseket idézik, amelyekben az *Úr* szólt, gyakran a Szentléleknek tulajdonítják. Ézsaiás 6:8-9-ben a próféta ezt írta: „Majd az Úr szavát hallottam, aki ezt mondta: ‚Kit küldjek el, ki megy el követségünkben?‘ Én ezt mondtam: ‚Itt vagyok, engem küldj!‘ Ő válaszolt: ‚Hallván halljatok, de ne értsetek, látván lássatok, de ne ismerjetek.‘“ Pál ezt a fejezetet az Apostolok cselekedetei 28:25-26-ban így idézte: „Helyesen szólt a Szentlélek Ézsaiás próféta által atyáitokról, amikor ezt mondta ... hallván halljatok, és ne értsetek, és

látván lássatok, és ne lássátok meg!“ Ézsaiás szerint az Úr szólt, Pál azt mondta, hogy a Szentlélek szólt. Mindkettejüknek csak akkor lehet igazuk, ha a Szentlélek és az Úr egy és ugyanaz.

A Szentháromság együttműködése

Az Apostolok cselekedetei 5:1-11 a kisdéd gyülekezetben történt érdekes fegyelmezésről számol be, amint Isten igyekezett megőrizni a közösség tisztaságát. A szeretettől indítva közülük sokan olyan keresztyén közösséget akartak létrehozni, amelyben a keresztyének mindene közös. Ezért mindenüket eladva, az árát átadták az apostoloknak. Anániás és Szafira is eladta birtokát, de úgy döntöttek, hogy az ár egy részét maguknak tartják vissza. Amikor Anániás a pénz egy részét átadta Péternek, Péter megkérdezte: „Anániás, miért szállta meg a Sátán a szívedet, hogy hazudj a Szentléleknek, és félretegyél magadnak a föld árából? Ha megmaradt volna, nem neked maradt volna-e meg, és miután eladtad, nem te rendelkezted az árával? Mi indította a szívedet ilyen cselekedetre? Nem embereknek hazudtál, hanem Istennek“ (Apostolok cselekedetei 5:3-4). Péter azt mondta, hogy a Sátán megszállta Anániás szívét, hogy hazudjon a Szentléleknek, aztán kijelentette, hogy *Istennek* hazudott. Eszerint Péter a Szentlelket és Istent egynek tekintette.

Az Újszövetségben a Szentháromságot együttműködésben vagy közös szerepben látjuk. Amikor Jézus megbízta a tanítványokat, hogy menjenek ki és minden népet tanítsanak (Máté 28:19-20), azt mondta nekik, hogy merítsenek be az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében. Ez a három név jelöli az egy Isten három személyét.

A 2 Korinthus 13:13-ban az apostoli áldásban Pál ezt mondta: „Az Úr Jézus Krisztus kegyelme, az Isten szeretete és a Szentlélek közössége legyen mindnyájotokkal!“ Itt az Isten három személye van összekapcsolva.

Az 1 Korinthus 12:4-6-ban Pál így szól: „A kegyelemi ajándékok között ugyan különbségek vannak, de a *Lélek* ugyanaz. Különbségek vannak a szolgálatokban is, de az *Úr* ugyanaz. És különbségek vannak az isteni erő megnyilvánulásaiban is, de *Isten*, aki mindezt véghezviszi mindenkiben, ugyanaz.“ A negyedik versben a Lélekre utal, az ötödikben az Úrra (Jézusra) és a hatodikban Istenre (az Atyára). Tehát különféleségek lehetnek az ajándékokban, ezek működésében és szolgálataiban, mégis megvan az egység, mert mindezek mögött Isten áll.

Közeledés a Lélek által

Most azt kérdezed talán magadban: „Mi a különbség abban, hogy a Lélek Isten vagy csak Istentől eredő lényeg?” Mivel a Lélek az istenség egyik személye, helyes az ő imádata és méltó, hogy így énekeljük: „Dicsőség legyen Istennek, Atya, Fiú, Szentléleknek!” Isten úgy rendelte, hogy vele a Lélek által kerüljünk kapcsolatba. Ha kapcsolatba akarok kerülni Istennel, fel kell ismernem és el kell fogadnom, hogy a Szentlélek teszi lehetségessé ezt a közösséget.

Az emberek általában hajlamosak elfeledkezni Isten félelmetes szentségéről, pedig ez súlyos tévedés. Az embernek sohasem volt közvetlen bejárása az Atyához. Amikor Isten a szent hegyen bemutatkozott Izráel népének (2 Mózés 19), akkor határt kellett vonniuk a hegy körül, hogy ne kerülhessenek túl közel Isten jelenlétéhez és ne haljanak meg. Amikor a nép távolról látta Isten félelmetes bemutatkozását, ezt mondta Mózesnek: „Te beszélj velünk, és mi hallgatunk rád, de Isten ne beszéljen velünk, mert akkor meghalunk.”

A szent sátorban a kárpit azt az elkülönülést jelképezte, aminek a szent Isten és a szentségtelen nép között kellett lennie. E kárpiton túlra aprólékos tisztulási szertartás és áldozatbemutatás után is csak a főpap mehetett, de csupán évente egyszer.

Jézus ezt mondta: „Senki sem mehet az Atyához, csakis én általam” (János 14:6). A zsidóknak kijelentette, hogy igazában nem ismerik az Atyát. Azt is mondta, hogy Mózes ellenük tanuskodna, mert nem követik az Istenhez vezető utat, amelyet Isten írt elő, hanem jócselekedeteikkel igyekeznek hozzá közeledni, áldozatvállalás nélkül.

A bűn mindig akadály az ember és Isten között, és amíg nem történik valami az ember bűnével, addig nem lehetséges Istenhez közelednie. Ézsaiás 59:1-2-ben ezt olvassuk: „Nem az Úr keze rövid ahhoz, hogy megsegítsen, nem az ő füle süket ahhoz, hogy meghallgasson, hanem a ti bűneitek választottak el titeket Istentektől, a ti vétkeitek miatt rejtette el orcáját előletek és nem hallgatott meg.” Jézus megadta a bűneinktől való megtisztulás lehetőségét és így lehetővé tette Istenhez való közeledésünket. A Jézus Krisztusban való hit által megelevenedett a lelkünk és kapcsolatba kerülhet Isten Lelkével. Így módon Isten és ember egyesülhet a Lélek által.

A Szentlélek személye

Mivel azt szeretnénk, ha személyesen találkoznál a Szentlélekkel, a következőkben bemutatjuk, hogy a Szentírás szerint a Szentlélek személy, nem csupán lényeg, erő vagy hatalom. Lehetnek személyiség nélküli nyers erők is, például az elktromosság, de nehéz bensőséges, szoros kapcsolatba lépni egy ilyen személytelen erővel.

A görögben a „lélek“ megfelelője, a *pneuma*, semlegesnemű szó. Ebből indult ki az ősegyház történetében egy Airus nevű ragyogó tudós, aki azt a gondolatot képviselte, hogy Jézus kevesebb, mint Isten, mivel Isten teremtette és hogy a Szentlélek csak Isten „lényege“. Ez az ariánis eretnokség ma is létezik és szép számmal vannak követői. A niceai zsinaton megfosztották Ariust hivatalától és tanításait eretneknek bélyegezték. A Szentlélek több, mint pusztán lényeg vagy erő, ő személy. Erőt vagy lényegyet nem kellene imádnod. Ha csak erő vagy lényeg lenne, el tudnád-e képzelni ennek a doxológiának az éneklését: „Dicsőség az Atyának, a Fiúnak és a Lényegnek“? Ő személy és mint az istenség egyik személye méltó a dicséretre. Ha nem hiszünk a Szentlélek személy voltában, akkor megtagadjuk tőle a neki járó dicséretet és imádatot. Ha nem ismerjük el, hogy a Szentlélek személy, akkor azon vesszük észre magunkat, hogy egy erővel vagy lényeggel igyekszünk kapcsolatba kerülni. Akkor viszont ilyeneket kell mondanunk: „ennek az erőnek kell adnom az életemet“, vagy „abból a lényegből kell az életembe“.

Ismeret, cselekvés, érzés

A Szentírásban világosan látható, hogy ő személy. Olyan vonásai vannak, amiket csak személyeknek tulajdoníthatunk. A személynek van értelme, akarata és érzése. Ha a Szentírásban ezeket a jellemvonásokat a Szentléleknek tulajdonítják, akkor arra kell következtetnünk, hogy a Lélek személy. Az 1 Korinthus 2:10-11-ben olvassuk: „Nekünk pedig kinyilatkoztatta Iste a Lélek által, mert a Lélek mindent megvizsgál, még Isten mélységeit is. Mert ki ismerheti meg az emberek közül azt, ami az emberben van? Egyedül az emberi lélek, amely benne lakik. Ugyanígy azt sem ismerheti senki, ami Istenben van, csak Isten Lelke.“ Itt utalás van a Lélekre, aki ismerettel rendelkezik. A nyers erő vagy hatalom nem tud ismerni. Abszurdum lenne, ha a „Lélek“ helyett „lényegyet“ tennénk a szövegbe, mert akkor a „lényeg“ vizsgálna meg mindeneket!

A Róma 8:27-ben Pál így szól: „Aki pedig a szíveket vizsgálja, tudja, mi a Lélek gondolata, mert Isten szerint jár közben a megszenteltekért.“ Itt a Lélek *gondolatáról* van szó, amit nem lehet egy lényegnek

tulajdonítani. Az 1 Korinthus 12:11 szerint Pál a Lélek ajándékairól ezt írja: „De mindezt egy és ugyanaz a Lélek munkálja, aki úgy osztja szét kinek-kinek ajándékát, amint akarja.“ Tehát a Szentléleknek van *akarata*, már pedig ez a személyiség jellemzője.

A Róma 15:30 szerint Pál a szeretet érzelmét kapcsolja össze a Lélekkel. Erő vagy hatalom nem tud szeretni. Szeretet csak személynek tulajdonítható. Ha viszont ezt hozza létre az életünkben, a Lélek egyik fő jellemvonásának a szeretetnek kell lennie. A Szentléleknek vannak érzései és megszorítható, mert Pál az Efézus 4:30-ban arra figyelmezteti a gyülekezetet, hogy meg ne szomorítsák Isten Szentlelkét. Gondold el, milyen balgán hangzana azt mondani, hogy megszorítottad a lényedet!

Cselekvő Lélek

A Szentírásban személyes cselekedeteket tulajdonítanak a Szentléleknek. Az Apostolok cselekedetei 13:2-ben olvassuk: „Ezt mondta a Szentlélek: ‚Válasszátok ki nekem Barnabást és Sault arra a munkára, amelyre elhívtam őket.‘“ Ha itt az „erő“ vagy „lényeg“ szóval helyettesítenénk a Lelket, a szöveg értelmetlenné válnék. Miként beszélhet valamilyen lényeg vagy erő? A Róma 8:26-ban azt olvassuk, hogy maga a Szentlélek esedezik értünk kimondhatatlan fohászokodásokkal. Próbáld meg ezt pusztán erőnek képzelni, ami esedezik értünk! Ha a Szentlélek csak lényeg vagy erő lenne mindenütt, ahol szó van róla a Szentírásban, akkor be lehetne ide szűrni az „erő“ vagy „lényeg“ szavakat és nem romlana a szöveg értelme. De ez nyilvánvalóan lehetetlen, mert a Szentlélek személy. A Szentlélek Jézus Krisztusról tesz bizonyosságot (János 15:26), megtanítja a hívőket és emlékezetükbe idézi a dolgokat – olvassuk János 14:26-ban. Az Apostolok cselekedetei 16: 2 és 7 szerint a Szentlélek megtiltotta Pálnak és társainak, hogy Ázsiába menjenek, és nem engedte őket Bithiniába sem.

A Szentlelket *személynek* kell tekinteni. Őt meg lehet bántani. Lehetetlen bántalmat okozni valamilyen „erőnek“ vagy „leheltnak“. A lehelet lehet visszataszító, de a leheletet nem lehet megtámadni. Az Efézus 4:30-ban Pál erre buzdít: „És ne szomorítsátok meg az Isten Szentlelkét.“ A Szentléleknek lehet hazudni. Péter azzal vádolta Anániást, hogy hazudott a Szentléleknek. Lehetséges a Szentlelket káromolni is. Jézus mondta, hogy ez olyan veszedelmes bűn, hogy elkövetője nem nyerhet bocsánatot. Ezt mondta: „Engem káromolhattok és bocsánatot

nyerhettek, de ugyanezt nem tehetitek meg a Szentlélekkel.“ Itt Jézus határozott különbséget tesz közte és a Szentlélek között.

A Szentlélek személyiségi vonásokat hordoz. A jeruzsálemi gyűlés után az apostolok ezt fogalmazták meg: „Mert a Szentlélek jónak látta, és vele együtt mi is úgy láttuk jónak“ (Apostolok cselekedetei 15:28). Próbáld beszúrni ebbe a versbe a szél vagy erő szót!

A Szentlélek személy, nemcsak isteni lényeg. Személyes kapcsolatban kell lenned vele, hogy megtapasztalhasd szeretetét és életedben munkálkodó erejét, amint lelki zárándoklásodban vezérel téged.

A Lélek hatalma

Érezted-e már valaha, hogy beszélned kellene valakivel arról, hogy fogadja el Jézus Krisztust, de mégsem volt hozzá elég bátorságod? Mentél-e már el egyetem mellett, figyelve sokezer diákot? Közben gondoltál-e arra, hogy legtöbbször elveszett, és aztán gondolkodtál-e azon, hogy miként lehetne őket megnyerni Krisztus számára? Gondoltál-e már emberek milliárdjaira, akikhez még soha nem jutott el a tiszta evangélium, és aztán gondolkodtál-e azon, hogy ezt miként lehetne pótolni?

Péternek, aki egy fiatal szolgálóleány előtt szemtől szembe megtagadta Urát és a többi tanítványnak (akik elfutottak, amikor szorult a hurok körülöttük) Jézus azt parancsolta, hogy menjenek el az egész világra és prédikálják az evangéliumot minden teremtésnek. Ez bizonyára teljesen kivihetetlen és lehetetlen parancsnak tűnik, aminthogy az is volt. Lehetetlen, hogy tizenegy jelentéktelen galileai férfi megnyerje a világot Jézus Krisztus számára. Ezért mondta nekik Jézus, hogy maradjanak Jeruzsálemben, amíg megkapják a Szentlélek hatalmát, mert ez által az erő által képesek lesznek majd bizonyosságot tenni a világ legtávolabbi részein is.

Vajon a Szentléleknek ezt a hatalmát csak az ősegyháznak akarta adni Isten? Vajon a Szentírás érzékeltet-e valami olyasmit, hogy jön idő, amikor nem kell többé függünk a Lélek hatalmától, hanem a Szentírás alaposabb ismerete által elvégezhetjük Isten munkáját saját erőnkől is? Az az egyház, amelyik Lélek által indult, vajon testben válna teljessé? Mi a válasz az egyház tehetetlenségére? Miért nem sikerül az egyháznak megállítania körülöttünk levő romlott világ örült zuhanását?

A Zsidókhoz írt levél negyedik részében azt a figyelmeztetést olvassuk, hogy vigyázzunk, nehogy méltatlanok legyünk Isten nyugalomra vonatkozó ígéretére. Nem kellene-e ugyanígy félnünk, ha Isten megadta a

erő ígérte mind személyes életünkre, mind az egyház testének egészére vonatkozóan, és mi mégis ennek hiányában szenvedünk?

Ígélet az Atyától

Az Apostolok cselekedetei 1-ben olvassuk, hogy a tanítványok együtt voltak Jézussal Betániában, ahonnan hamarosan eltávozott tőlük és fölment a mennybe. Felhő takarta el szemük elől. Ekkor kibeszélhetetlen jelentőségű végső oktatást adott nekik. Az Apostolok cselekedeti 1:4-ben Jézus megmondta, hogy ne hagyják el Jeruzsálem, hanem várják meg az Atya *ígérte*, „amelyről hallottatok tőlem“. Lukács 24:49-ben Jézus így szólt: „És íme, én elküldöm nektek, aki Atyám *ígért*, ti pedig maradjatok a városban, amíg fel nem ruháztattok mennyei erővel.

Jézus mindkét helyen az Atya ígérte említette, ami kétségtelenül Jóel 3:1-2-re való utalás, ahol Isten ezt ígerte: „Azután kitöltöm majd lelkeket minden emberre. Fiaitok és leányaitok prófétálni fognak, véneitek álmokat álmodnak, ifjaitok látomásokat látnak. Még a szolgákra és szolgálókra is kitöltöm lelkeket abban az időben.“ Ezt megerősíti az Apostolok cselekedetei második fejezete, amikor az összegyűlt tömeg természetfölötti jelenségekkel tapasztalta meg a Szentlélek kiadását és ezt kérdezte: „Mi akar ez lenni?“ Péter magyarázatul így válaszolt: „Ez az, amiről Jóel így prófétált“, és idézte a próféta szavait. Isten azt ígerte, hogy eljön az ő Lelke kiadásának napja, amikor nemcsak egyesek nyerik meg a Lelket, hanem minden hívő.

Ígélet a Megváltótól

Jézus szintén megígerte e Lelket tanítványainak a János 14:16-17-ben, ahol ezt mondta: „Én pedig kérni fogom az Atyát, és másik Pártfogót ad nektek, hogy veletek legyen mindörökké: az igazság Lelké, akit a világ nem kaphat meg, mert nem látja őt, nem is ismeri; ti azonban ismeritek őt, mert nálatok lakik, sőt bennetek lesz.“ Amikor Jézus megígerte a Szentlelket, akkor „Másik Pártfogónak“ nevezte. Az így fordított paraklétoz szó azt jelenti, hogy „mellettetek jár, hogy segítsen“. Ez a Szentlélek alapvető szolgálata a hívő számára. Itt van segítségül. Addig Jézus volt tanítványai mellett és segítette őket. Joggal számítottak segítségére. Úrrá tudott lenni minden helyzeten.

Amikor a vihar azzal fenyegette őket, hogy elsüllyed kis csónakjuk, Jézus megdorgálta a szeleket és hullámokat, és nagy csendesség lett. Amikor a vámszedők igazságtalan adó követeltek, Jézus elküldte Pétert, hogy fogjon ki egy halat, vegye ki a szájában levő pénzdarabot és fizesse ki az adót. Bármilyen helyzetbe keveredtek, Jézus segítőkészen mindig mellettük állt.

Most bejelentette nekik, hogy elhagyja őket. Nem lesz velük úgy, mint a múltban. E szavak hallatára nyugtalankodni kezdtek, és féltek attól, hogy mi lesz velük a jövőben Jézus nélkül. Ezért megígérte nekik, hogy nem hagyja őket támogató nélkül, hanem kéri az Atyát, hogy küldjön másik Pártfogót vagy Segítőt, hogy örökre velük maradjon: az igazság Lelkét. Keresztyén életünkben teljesen a Szentlélek segítségétől függünk. Lehetetlen bármilyen eredményes keresztyén szolgálatot végeznünk az ő segítségé nélkül.

Várakozás Jeruzsálemben

Mivel Lukács evangéliuma a „maradjatok Jeruzsálemben“ szavakat használja, egyes pünkösdiak úgynevezett „várakozó összejöveleteket“ tartanak, mint amelyeken a Szentlélek erejét kaja meg a hívő ember. Meg kell jegyeznünk, hogy a parancs arra szól, hogy „maradjanak Jeruzsálemben“, tehát ha teljesen az Íráshoz ragaszkodunk, akkor a várakozó összejöveleteket mind Jeruzsálemben kell tartani!

Nyilvánvaló, hogy Jézus nem egyetemes módszert alkotott itt, amely által a Szentlélek minden korban kiárad a hívőkre. Csak azt mondta, hogy várakozzanak néhány napig Jeruzsálemben, amíg el nem küldi a Szentlelket mint az egyháznak szóló ajándékot. Miután azonban a Szentlelket pünkösdkor megkapták, többé nem kellett újra várakozniuk rá, és az Apostolok cselekedeteiben egyetlen várakozó összejövetelt sem találunk. Az Újszövetség sehol sem hangoztatja olyan módszerként, amely által a Szentlélek ajándékát meg lehetne kapni.

Számodra is elérhető hatalom

Az Apostolok cselekedetei 1:8-ban Jézus megígérte tanítványainak, hogy erőhöz jutnak, amikor a Szentlélek kiárad reájuk, és hogy ez erő által bizonyoságot tesznek Krisztusról a föld végső határáig. A görög szó az „erő“ leírására a *dünamisz*. A mi „dinamikus“ szavunk közvetlenül ebből a

szóból ered, és itt azt jelzi, amit a bennünk levő Szentlélek jelent – olyan dinamizmust, amely által Istennek élhetünk és szolgálhatunk. Ez erő nélkül a keresztyén élet lehetetlen, és a szolgálat gyümölcstelen. Milyen dicsőséges új dimenziókat hoz a Szentlélek hatalma a hívő életébe – erőt ahhoz, hogy mindent Isten akarata szerint cselekedjünk!

Istennek nem az az akarata, hogy Krisztusban való életünk unalmas és színtelen legyen, vagy hogy a szolgálatot rabszolgamunkának tekintsük. Isten azt akarja, hogy teljes örömmel járjunk vele. Azt akarja, hogy legyen erők és győzelmünk az életben. Ha hívő életünkben nincs elég erő és győzelem, Isten tud többet adni. A Szentlélek ajándékáról így szól az Újszövetség: „tiétek ez az ígélet és gyermekeiteké, sőt mindazoké is, akik távol vannak, akiket csak elhív magának az Úr, a mi Istenünk.“

A Lélek munkája a hívő életében

Mit akar a Lélek elvégezni a hívő ember életében? Ahogy megfigyeltük János 14-ben, az ő neve „Pártfogó“, és ez azt jelzi, hogy velünk jön, hogy segítsen rajtunk. Keresztyén életemet nem találok könnyűnek. Rá kell döbbernem, hogy testem mindenféleképpen harcol ellenem. Péterhez hasonlóan és is azt tapasztalom, hogy a lélek valóban készséges, de a test erőtlen. Megértem, amiről Pál a Galata 5-ben beszél, amikor a test és a lélek közti hadiállapotot írja le. Ha Istennek van segítsége számomra, akkor kész vagyok elfogadni, minden segítséget akarok, amit elérhetek! Soha nem kívánom korlátozni azt, amit Isten adni akar vagy amit véghez akar vinni az életemben. Nem akarok bűnbe esni, mint ahogy az izráeliekkel történt a pusztában, amikor korlátozták Istent (Zsoltárok 78:41). Nem keresem az élményt csak az élmény érdekében, a Szentléleknek csupán a valódi működését akarom, de azt teljes odaadással.

Bizalom a Lélekben

Amior János evangéliuma 14. részével kezdődően Jézus oktatni kezdi tanítványait, eltávozására akarja őket felkészíteni. Sokat beszél nekik arról, hogy el fogja hagyni őket és visszatér az Atyához. Sokat elmond nekik arról is, hogy az Atya és ő a Szentlélek hatalma által fog gondoskodni róluk. Azért lesz ott, hogy segítsen rajtuk. Ahogy megtanulták, hogy Jézusban bármilyen váratlan helyzetben vagy

veszélyben bízhatnak, most meg kell tanulniuk azt is, hogy a Szentlélekben bízzanak. Mostantól kezdve ő lesz a Segítőjük.

Jézus három éven át oktatta tanítványait Isten igazságára. Most Tanítójuk eltávozik és visszatér az Atyához, de a tanulók nem maradnak magukra, Segítőjük, a Szentlélek, megtanítja őket mindenre, és emlékezetükbe juttatja mindazt, amit Jézus mondott nekik (János 14:26).

Talám már volt olyan élményed, hogy amikor valakinek az evangéliumról beszéltél, a föltett kérdések hirtelen zavarba hoztak, de amint válaszolni kezdted, a Szentírás az emlékezetedbe idéződött, és örömmel és meglepődéssel válaszoltál a kérdező személynek. Ez a Lélek *emlékeztető munkája*.

A Szentlélek segít megértenünk Isten dolgait. Amikor azon igyekeztem, hogy egy nem hívőnek valamilyen lelki igazságot próbáljak megmagyarázni, sokszor elkeseredtem. Annyira világos és nyilvánvaló, és ennek ellenére nem képes megragadni. Ha Isten Lelkének dolgaival foglalkozol, a testies ember „megismerni sem képes, mert csak lelki módon lehet azokat megítélni“ (1 Korinthus 2:14).

Kövesd a Lélek vezetését!

Amint Lélek szerint kezdünk élni, gondolatvilágunk megváltozik, mert most már Istenről gondolkodunk, igyekszünk neki tetszeni és őt szolgálni. A Lélek gondolata élet és békeesség (Róma 8:6). Milyen óriási segítséget ad nekünk a Szentlélek, amint segít Isten dolgainak megértésében! Úgy tűnik, a Biblia érthetővé és izgalmassá válik, amikor egy ígerész egyszeriben megelevenedik, szinte kilép a Biblia lapjai közül és szolgál nekünk.

János 16:13-ban Jézus azt ígérte a tanítványainak, hogy amikor az igazság Lelke megérkezik, elvezeti őket minden igazságra, és megmutatja nekik a bekövetkező dolgokat. Nagyon szükséges, hogy a Szentlélek elvezessen minden igazságra. Jézus óvott a hamis prófétáktól, akik bárányszőrben mutatkoznak ugyan, de ettől még farkasok (Máté 7:15). Vannak emberek, akik Isten nyájába közé keverednek, és úgy tesznek, mintha odatartoznának, de fő szándékuk az, hogy zsákmányt ejtsenek a nyájból. Kárhózatós eretnekséget hoznak, és igyekeznek maguk után vonni az embereket. Az Apostolok cselekedetei 20:29-30-ban Pál így írt az efézusi gyülekezet véneire: „Tudom, hogy távozásom után dühös farkasok jönnek közédtek, akik nem kímélik a nyájat, sőt közédtek is

támadnak majd férfiak, akik fonák dolgokat beszélnek, hogy magukhoz vonzzák a tanítványokat.“

Péter így figyelmeztet 2 Péter 2:1-3 szerint: „De voltak a nép körében hamis próféták is, mint ahogyan közöttetek is lesznek hamis tanítók, akik veszedelmes eretnokségeket fognak közétek becsempészni. Ezekkel megtagadják az Urat, aki őket megváltotta, így gyors pusztulást hoznak magukra. Sokan fogják követni kicsapongásaikat, akik miatt káromolni fogják az igazság útját. Benneteket pedig szép szavakkal fognak kifosztani kapzsiságukban. Ellenük már régóta készen van az ítélet, és nem kerülnek el kárhozatukat.“

Az álpróféták felismerése

Figyeld meg, ez a hamis próféták egyik jellemvonása: „szép szavakkal fognak kifosztani“. Rendszeresen érkezik hozzám komputerel írt levél neves evangélizátoroktól, akik tökéletesen beleillenek Péter leírásába. Ezek a levelek ilyeneket tartalmaznak: „Benny, Isten ma reggel a szívemre helyezett és imádkoztam érted. Egyszerűen nem tudok tőled szabadulni. Benny, minden rendben van veled? Nincs valami különleges hiányod, amiért imádkozhatnék? Kérlek, írd azonnal, mert szeretlek, Benny, és segíteni akarok rajtad! Történetesen éppen most éli át szolgálatom a legnagyobb eddigi pénzügyi krízisést. Kénytelenek leszünk bezárni az Istenért végzett egyik legnagyobb szabású munkánkat, hacsak azonnal nem segítesz. Ha nincs 50 dollárod, hogy elküldd a címemre, esetleg kölcsön veheted és segítesz abban, hogy Isten hittel végzett munkája továbbfolyjék. Még ma vedd el hitből a magot. Isten segít visszafizetni a kölcsönt. Társad a hitben ...“

Nevem nem Benny, csak a címjegyzékükön lettem az valahogy. Az ilyen típusú megtévesztő levelek csak az emberek kihasználására szolgálnak, és Isten Igéjének a hatalma alapján nem tétovázom szerzőiket hamis prófétáknak nevezni.

Ez a karizmátia egyik legorcátlanabb formája, pedig a legtöbb karizmatikus evangélizátor ezt gyakorolja, különösen aki az isteni gyógyítást hangoztatják. Azon csodálkozom, hogy olyan nagy hitük van a gyógyulással kapcsolatban, de olyan kevés saját anyagi szükségletük területén.

Örömmel tapasztalod, hogy a Lélek miként figyelmeztet, amikor valaki be akar hálózni tanításával. Nagyon gyakran nem tudod azonnal

kimutatni a tévedést, de tudod, hogy valami nincs egészen rendben. A Lélek azért kapja a hívő, hogy elvezesse őt minden igazságra.

A bekövetkezők ismerete

A Szentlélek bemutatja a bekövetkező dolgokat is. Amikor Dániel a végidő és az általa leírt dolgok teljesebb megértését kereste, ezt a parancsot kapta: „Zárd be ezeket az ígétet, és pecsételd le azt a könyvet a végső időig. Sokan tévelyegnek majd, de az ismeret gyarapodik“ (Dániel 12:4). Amint Dániel makacsul továbbkérdezett, az Úr ismét így szólt: „Menj el, Dániel, mert ezek az ígék le vannak zárva, és le vannak pecsételve a végső időig. Sokan megtisztulnak, fehérek és kipróbáltak lesznek, a bűnösök pedig bűnösök maradnak. A bűnösök közül senki sem érti meg, de az okosok megértik“ (Dániel 12:9-10).

A Szentlélek segítségével által jut világosabb ismerethez az egyház Jézus Krisztus visszajövetelével kapcsolatban. Pál apostolnak a Lélek megmutatott bizonyos dolgokat, amelyek életében bekövetkeztek, ahogy ezt megmondta az efézusi véneknek az Apostolok cselekedetei 20:22-23 szerint: „És most, íme, én a Lélektől kényszerítve megyek Jeruzsálembe, és hogy mi ér ott engem, nem tudom, csak azt tudom, hogy a Szentlélek városról városra bizonyosítást tesz, hogy fogság és nyomorúság vár rám.“ Később, amint Pál továbbutazott Jeruzsálem felé, Agabosz próféta kezébe vette Pál övét, megkötözte vele magát és ezt mondta: „Így szól a Szentlélek. Azt a férfit, akié ez az öv, így kötik meg Jeruzsálemben a zsidók, és pogányok kezébe adják“ (Apostolok cselekedetei 21:11). Itt egy klasszikus példája van annak, hogy a Szentlélek megmutatja Pálnak az életében bekövetkezendő dolgokat.

Pál életéből egy másik példa arra, ahogyan a Lélek munkálkodik, az Apostolok cselekedetei 27:21-24-ben található: „Minthogy már sokat éheztek is, Pál felállt közöttük, és így szólt: „Az lett volna a helyes férfiak, ha rám hallgattok, és nem indulunk el Krétából, hogy elkerüljük ezt a veszélyt és ezt a kárt. Én azonban most is azt tanácsolom nektek, hogy bizakodjatok, mert egy lélek sem vész el közületek, csak a hajó. Mert ma éjjel elém állt annak az Istennek az angyala, akié vagyok, és akinek szolgállok. Ez azt mondta: Ne félj Pál, neked a császár elé kell állnod, és Isten neked ajándékozta mindazokat, akik veled vannak a hajón.““

Isten hatalmas keze

Egy kis imcsoportban elhatároztuk, hogy imádkozunk egymásért: akiért éppen imádkoztunk, a csoport közepén ült egy széken. Amikor én következtem, hogy imádkozzanak értem, valaki a Szentlélek által a prófétálás szavával kijelentette, hogy Isten áldó keze hatalmas módon megérinti szolgálatomat, és annyi ember fogja meghallani az ígét, hogy nem lesz hely a gyülekezetben a befogadásukra. A prófécia a továbbiakban kijelentette, hogy új nevet kapok, ami pásztort jelent, mert az Úr engem sok nyáj pásztorává akar tenni.

Akkor már csaknem tizenhét éve küszködtem a szolgálatban olyan csekély erdménnyel, hogy már azt fontolgattam, hogy abbahagyom a szolgálatot és más munkához kezdek. Az a gyülekezet, amelynek akkor a lelkipásztora voltam, körülbelül 100 tagú volt, pedig mindent megtettünk növekedéséért, még azt is, hogy ingyen hamburgert osztottunk mindenkinek, aki egy barátot hozott a vasárnapi iskolába. Miközben a prófétálás említett szavai hangzottak, szívemben ahhoz a férfihoz hasonlítottam, akire a király támaszkodott – aki hallva, hogy Elizeus Istennek milyen csodálatos gondviselését ígéri az éhező samáriaknak, ezt mondta: „Még ha az Úr megnyitná is az ég csatornáit, akkor sem történhetik meg ez.“

Szerencsére, Isten kegyelmes volt hozzám, mert sorsom nem lett hasonló az övéhez, megláttam a prófécia teljességét és aktívan részt vehetek benne, miközben tapasztaljuk a megnagyobbított imaház túlszűfoltóságát emcsak egyszer, hanem vasárnap délelőttönként háromszor, és hangszalagokkal meg videószalagokkal is száz meg száz bibliatanulmányozó csoportnak szolgálunk az egész világon.

Erő a győzelemhez

A Szentlélek a hívőknek erőt ad a Jézus Krisztusról való bizonyágtételre, erőt ad arra, hogy azzá legyünk, amivé Isten tenni akar minket. Az egyik legkiábrándítóbb dolog a világon, hogy a test energiája alapján próbálunk keresztyén életet élni. A Biblia erről a keserű tapasztalásról beszél a Római levél 7. részében, ahol Pál elmondja, hogy amikor meg akarta tartani Isten törvényét és jót akart tenni, rájött, hogy „nem azt teszem, amit akarok: a jót, hanem azt cselekszem, amit nem akarok: a rosszat ... Én nyomorult ember!“ A Galata 5-ben pedig leírja, hogy a test miként harcol a lélek ellen és a lélek a test ellen, és hogy ez a

kettő ellentétben van egymással. Jézus így szólt Péterhez: „Virrasszatok és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek: a lélek ugyan kész, de a test erőtlen“ (Máté 26:41). Testünk gyengesége miatt nem élhetünk olyan életet, amit az Úr elvár tőlünk és amelyet mi magunk is élni szeretnénk a világ előtt.

Isten azt kívánja, hogy az életed valóban őt képviselje e világban. Azt akarja, hogy a világ meglássa benned Jézus Krisztust. Azt akarja, hogy cselekedeteid és életed megnyilvánulásai őt tükrözzék. Azt akarja, hogy tanúja légy és őt képviseld. De ha tanúja akarsz lenni, ha igyekszel Krisztushoz hasonlóan cselekedni, rájössz, hogy milyen nehéz ez és mennyi csalódással jár – lényegében mennyire lehetetlen ez a test gyengesége miatt.

A tökéletes tanú

Sok keresztyén kiábrándulást érez, mivel tudja ugyan a jót és akarja is cselekedni, de valahogy mégsem azt teszi. A biblia azt mondja Jézus Krisztusról, hogy ő igaz és hű Tanúbizonyság volt, ő az Atyáról tett bizonyosságot. Ha meg akarod ismerni Istent, tekints Jézus Krisztusra, az igaz és hű Tanúbizonyságra! Amikor Fülöp felkiáltott: „Uram, mutasd meg nekünk az Atyát, és az elég nekünk“, Jézus ezt válaszolta: „Annyi ideje veletek vagyok, és nem ismertél meg engem, Fülöp? Aki engem lát, látja az Atyát. Hogyan mondhatod te: Mutasd meg nekünk az Atyát ... Talán nem hiszed, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya énbennem van ... Higgyetek nekem, hogy én az Atyában vagyok, és Atya énbennem van, ha pedig másért nem, a cselekedetekért higgyetek. Bizony, bizony, mondom néktek: aki hisz énbennem, azokat a cselekedeteket, amelyeket én teszek, szintén megteszi, sőt ezeknél nagyobbakat is tesz“ (János 14:9-12). Ezután adta nekik Jézus a Szentlélek ígését.

Jézus hűségesen képviselte Istent minden tettében. Bemutatta, hogyan törődik az ember fizikai, érzelmi és lelki jólétével, törődik szenvedéseinkkel, Istent érdeklik szomorúságaink, Isten együttérez velünk fájdalmainkban, őt érintik gyengeségeink. Jézus sohasem jelent meg valamilyen nyomorúságnak a színhelyén úgy, hogy ne vitt volna győzelmet és örömet. Sohasem szemlélte az emberiség gyengeségét, hogy ne közvetítette volna Isten erejét.

A nagy Segítő

Isten segíteni akar rajtad gyengeségeid idején, ezért küldte a másik Pártfogót, ki veled megy, hogy segítsen. Jézus mondta: „Erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek.“ Megkapjátok ezt a hatalmat. Amikor a Szentlélek hatalmára gondolok, ez mindenek előtt az az erő, amely lehetővé tesz, hogy Isten akarata szerint éljek, és ez életem minden területére vonatkozik. Itt az ígéret *erőre* vonatkozik, és azzal kapcsolatos, hogy Jézus Krisztus bizonyosságtevői leszünk: „Tanúim lesztek.“

Amikor a tanúskodásra gondolunk, elkövetjük azt a hibát, hogy cselekedeteinket értjük rajta, pedig valójában ez az, amik *vagyunk*. A tanúskodást gyakran azzal kötjük össze, hogy traktátusokat osztogatunk az utcákon, vagy ajtótól ajtóig megyünk az evangélium hirdetésével, vagy elmondjuk kávézás közben a szomszédunknak a négy lelki törvényt. Ezek mind a hitközlés formái, de ezek cselekvése még nem tesz minket Jézus Krisztus tanúivá. A tanúskodás több, mint szavak összessége: életmód. A „tanú“ kifejezés a görög *martüsz* szóból származik, amiből a magyar mártír szó is eredt. Azt gondoljuk, hogy az a mártír, aki meghal a hitéért, pedig valójában a mártír az, aki annyira odaszenteli magát hitének, hogy semmi sem képes eltántorítani tőle, még a halál fenyegetése sem. Nem a halál tesz valakit mártírrá, az csak megerősíti, hogy valóban mártír volt. Sok keresztyén bizonyágot tesz Jézus Krisztusról anélkül, hogy valaha is igazi tanúvá válnék.

Több mint pusztá szó

Amit valaki *mond*, gyakran semmit sem jelent, mert élete nem támasztja alá a szavait. Ha valaki arról a szeretetről tesz bizonyágot embertársának, amit Jézus hoz, de az élete gyűlölettel, keserőséggel és irigységgel van tele, akkor szava nem talál visszhangra, mert az élete ellentmond neki. Ha azt mondogatod: „Neked igazán szükséged van Jézus Krisztus örömének megismerésére, ő neked ilyen örömet fog adni“, de mindig depressziós és pesszimista vagy, akkor az életed nem tanúsítja a szavaidat. Az emberek a depressziódat figyelik meg, és semmibe veszik, amit mondtál. Ha ezt mondogod: „Neked meg kell ismerned az Urat, hogy igazi béke legyen a szívedben, olyan béke, amely minden emberi értelmet fölülhalad. Fogadd el Jézust és békét nyersz“ – de az életed széteső, állandóan ideges, aggodalmaskodó és sopánkodó élet, akkor az emberek az aggodalmadat figyelik, és nem hallják meg, amit a békéről mondasz.

Szavaidat teljesen elfojtják a cselekedeteid. Fontosabb, hogy az életed megnyilatkozásai legyenek Jézus Krisztus tanúi, akkor aztán a szavaid is jelentőségteljessé válnak. Ha szavaid mögött nincs ott az életed, akkor a szavaidnak egyáltalán nincs jó hatása.

Sokan ezt gondolják: „Én Jézus tanúja vagyok – lemegyek a tengerpartra és traktátusokat osztogatok. Elmondom mindenütt a négy lelki törvényt.“ Ez még nem tesz igaz és hű bizonyágtevővé. Az életednek teljes összhangban kell lennie Istennel, hogy amikor az emberek figyelik az eljárásodat, ezt mondhassák: „Valami többlet van ebben az emberben.“ A *beszéd* nem tesz téged tanúvá, az *életed* szükséges hozzá.

Az Úr erőt akar adni a bizonyágtételre. A Szentlélek által erősít meg minket, mert saját magunkban gyengék és tehetetlenek vagyunk. Isten erőssé akar tenni. Isten azt akarja, hogy tanúi legyünk.

Péter kudarcot vall

Márk 14:53-54-ben ezt olvassuk: „Ekkor Jézust a főpaphoz vitték, és oda gyűlkezetek a főpapok, a vének és az írástudók is mind. Péter távolról követte őt, be egészen a főpap palotájának udvarába, és ott ült a szolgálkkal, melegedett a tűznél.“ Ha folytatjuk a történetet a 66. versig, ezt találjuk: „Amikor Péter lenn volt az udvaron, arra ment a főpap egyik szolgálóleánya. Meglátta Pétert, amin melegedett, ránézett, és így szólt: ‚Te is a názáreti Jézussal voltál,‘ Ő azonban tagadta, és ezt mondta: ‚Nem tudom, nem is értem, mit beszélsz.‘ És kiment az előcsarnokba. A kakas pedig megszólalt. A szolgálóleány ismét meglátta őt, és újra mondta az ott állóknak: ‚Ez közülük való.‘ De ő ismét tagadta. Egy kis idő múlva viszont az ott állók mondták Péternek: ‚Bizony, közülük való vagy, hiszen Galileából való vagy te is.‘ Ekkor ő elkezdett átkozódni és esküdni: ‚Nem ismerem azt az embert, akiről beszéltek.‘ És nyomban megszólalt a kakas másodszor is. Péternek ekkor eszébe jutott, amit Jézus mondott neki: ‚Mielőtt a kakas kétszer megszólal, háromszor tagadsz meg engem.‘ És sírásra fakadt“ (66-72).

Azon az estén korábban így szólt Jézus: „Mindnyájan megbotránkoztok bennem.“ De Péter ezt válaszolta: „Ha mindenki meg is botránkozik, én akkor sem.“ Jézus azonban így felelt neki: „Mielőtt kétszer megszólal a kakas, háromszor tagadsz meg engem.“ Ekkor Péter nagyon fellobant, és ezt mondta: „Ha meg kell is halnom veled, akkor sem tagadlak meg!“

Péter azt gondolta, hogy igazi mártír, és azt hiszem, ekkor teljesen őszinte volt. Pontosan tudom, hogy mit érzett, amikor bátran beszélt az Úrnak, mert lelke kész volt, és valóban úgy érezte, hogy ha kell, még a halált is vállalja Jézusért. Amikor azonban döntésre került a sor, megingott. Amikor a fiatal szolgálóleány megkérdezte: „Te is a názáreti Jézussal voltál?“, Péter ezt felelte: „Nem tudom, nem is értem, mit beszélsz.“ Később a szolgáló egy ott álló csoportnak mondta: „Ez közülük való“, és Péter ismét megtagadta Jézust. Aztán az ott állók mondták: „Bizony, közülük való vagy, hiszen Galileából vagy te is.“ Ekkor Péter átkozódni és esküdözni kezdett ilyen szavakkal: „Nem ismerem azt az embert, akiről beszéltek.“ Ekkor jött az emlékeztetés arra vonatkozóan, amit az Úr előre megmondott: a kakas kezdett kukorékolni. Amikor Péter ezt meghallotta, kiment és sírni kezdett. Hányszor sírtam már a saját gyengeségem és kudarcom felett! Nem akartam cserben hagyni az Urat, nem akartam elhagyni őt, igazán ki akartam állni emlelte. De a nyomás túl nagy volt, és nem tanúskodtam – megbuktam. Milyen elkésérítő ez a kudarc, milyen nehéz elismerni: „Ó, Uram, megint cserben hagytaalak.“ Eljutunk odáig, hogy többé soha és semmit nem akarunk neki ígérni, mert nem tudjuk, hogy nem hagyjuk-e cserben ismét.

Megértem Pétert: pontosan tudom, hogy mit érzett, amikor meghallotta a kakas hangját. Pontosan ismerem ezt a nyomorúságot – „Ó, Istenem, sajnálom, hogy megint megbántottalak.“ Vajon örökké így kell töltenünk keresztyén életünket és mindig cserben hagyjuk az Urat? Nem. Hála Istennek, nem kell folyton elbuknunk – ő hatalmat ígért nekünk, hogy azzá legyünk, amivé soha nem lehetnénk a saját legodaadóbb igyekeztünkkel.

Péter mint bizonyosságtevő

Néhány héttel később Péter ugyanazokkal találkozott, akik kicsikarták Jézus megöletését: „Másnap összegyűltek Jeruzsálemben a vezetők, a vének és az írástudók; Annás a főpap, Kajafás, János, Sándor és a főpapi család valamennyi tagja. Középre állították és vallatták őket: "Milyen hatalommal, vagy kinek a nevében tettétek ti ezt?" Ekkor Péter, megtelve Szentlélekkel, így szólt hozzájuk: "Népünk vezetői, Izráel vénei! Ha minket ma egy beteg emberen gyakorolt jótett felől vallattok, hogy mitől gyógyult meg, vegyétek tudomásul valamennyien, Izráel egész népével együtt, hogy a názáreti Jézus Krisztus neve által, akit ti megfeszítettetek, akit Isten feltámasztott a halálból: ő általa áll ez

előttetek egészségesen. Ez lett a sarokkő, amelyet ti, az építők, megvetettetek, és nincsen üdvösség senki másban, mert nem is adatott az embereknek az ég alatt más név, amely által üdvözülhetnének" (Apostolok cselekedetei 4:5-12).

Amikor látták Péter bátorságát, csodálkoztak (Apostolok cselekedetei 4:13). Itt már nem azzal az emberrel találkozunk, aki néhány héttel korábban ott állt a palota folyósóján és megtagadta Urát. Milyen más ember ez! A két beszámolót olvasva szinte alig hisszük, hogy ez ugyanaz a személy. Mi okozta a különbséget? A különbség ezen a kis kifejezésen múlik: „megtelve Szentlélekkel.“ Jézus ezt mondta tanítványainak: „Amikor a zsinagógákba a hatóság és felsőbbség elé hurcolnak titeket, ne aggódjatok amiatt: hogyan vagy mivel védekezzetek, vagy mit mondjatok, mert a Szentlélek abban az órában megtanít majd titeket arra, amit mondanotok kell ... erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek.“ A Szentlélek a Segítő, aki azzá tesz titeket, akivé Isten formálni akar – ő Jézus igaz és hűségese bizonyosságtevője.

Az erő egyedüli forrása

A Szentlélek erőt ad arra, hogy igazi és hű tanúi legyünk Jézus Krisztusnak – erőt ad ahhoz, hogy igazán képviseljük őt a munkában, odahaza vagy a tanteremben – hogy amikor az emberek ránk néznek, cselekedeteinkben és magaviseletünkben meglássák Jézus Krisztus szeretetét, békéjét és szépségét. Olyan embert látnak, aki békében van a vihar idején. Erre az erőre van szükségünk, ha az ő tanúi akarunk lenni, mert nem lehetünk hűségese tanúi a saját erőnkéből vagy képességünkéből. A Szentlélek hatalma nélkül mindannyiszor kudarcot vallunk, amikor nehézség támad. Csak akkor tapasztaljuk meg azt a hatalmat, amikor megtanulunk teljesen ráhagyatkozni a Szentlélekre.

Egyik leggyakoribb tévedésünk az, hogy amikor fölfedezzük életünk egy-egy gyenge pontját, azonnal megpróbáljuk helyrehozni. Ezt mondjuk: „Sajnálom, Uram, sohasem fogom ezt tenni, megígérem neked.“ Komolyan is gondoljuk, amit mondunk, és mégsem tudunk megállni. A probléma az, hogy magunk akarjuk kiigazítani a hibát abban a hiszemben, hogy ha csupán egy kicsit keményebben dolgozunk, vagy másként közelítjük meg a kérdést, akkor meg tudjuk változtatni és helyesbítjük jellemünk és természetünk gyengeségeit.

Addig nem fogjuk megismerni az ő győzelmének örömét, amíg el nem jutunk a saját tehetetlenségünk miatti teljes kiábrándultságig, föl

nem adjuk küszködésünket és nem engedelmeskedünk az Úrnak. Pál nem tudott győzni, amíg föl nem kiáltott: „Én nyomorult ember! Ki szabadít meg ebből a halálra ítélt testből?“ Feladta arra vonatkozó próbálkozásait, hogy megszabadítsa magát, és elismerte, hogy nyomorult.

Aztán ő maga válaszolt a saját kérdéseire: „Hála az Istennek, a mi Urunk Jézus Krisztus!“ Amint átlépünk Róma 8-hoz, a Lélek által vezetett, betöltött, irányított és megerősített életről olvashatunk. Pál ezzel zárja a fejezetet: „de mindezekkel szemben diadalmaskodunk az által, aki szeret minket.“

Mennyire más ez a történet, mint amit a 7. fejezetben találunk a test vereségéről és a gyengeség szomorú következményeiről. Milyen dicsőséges győzelmi kiáltás ez: „De mindezekkel szemben diadalmaskodunk az által, aki szeret minket. Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelmek, sem jelenvalók, sem eljövendők, sem hatalmak, sem magasság, sem mélység, sem semmiféle más teremtmény nem választhat el minket az Isten szeretetétől, amely megjelent Jézus Krisztusban, a mi Urunkban!“ (Róma 8:37-39).

Ez a daiadalkiáltás azért lehetséges, mert a Lélek megerősít, amikor feladva magunkat, átadjuk életünket Istennek, és elfogadjuk az erőt, az Istentől jövő dinamizmust. Ez az a pont, ahol a Szentlélek lehetőséget kap, hogy munkálkodjék az életünkben és végezze azt, amit Isten szerint végeznie kell.

Nem a saját erőm

Ennek eredménye az, hogy nem állhattok fel, és nem dicskedhetem azzal, hogy milyen csodálatos valaki vagyok, milyen csodálatosan teszek bizonyosságot az Úrról, vagy milyen csodálatosan megállok a nehéz helyzetekben. Most már minden dicsekedés azzal kapcsolatos, hogy Isten Lelke által végzem az ő munkáját. Én továbbra is nyomorult ember vagyok, de hála Istennek, megszabadultam nyomorúságomtól a Szentlélek hatalma által. Ha most nehéz helyzettel találkozom és minden oldalról szorítóba kerülök, hála Istennek, a feszültség többé nem hatalmaskodhat el rajtam. Ez inkább olyan, mintha kívülről nézném, amit a Lélek tesz, és nem magam vennék benne részt. Egyszer csak rádöbbenek: „Hála Istennek, ez nem én vagyok, én nem így szoktam viselni a nehézségeket!“

Egy nyugalmazott tengerésztiszt nem sokkal ezelőtt elfogadta Jézust mint Urat. Valamikor gonosz nyelve volt, mint sok más

katonatisztnek is. Miután befogadta az Urat, valóban minden erejével Jézusért élt. Már vagy hat hónapja az ő követője volt, amikor kint a kertben a motoros fűnyíróval vágta a pázsitot, és túlradó örömeben füttyűrészett. Annyira belefelejtkezett a fűnyírásba, hogy amikor figyelmetlenül egy fa alá ért, egy ág úgy homlokra talált, hogy hanyatt esett.

Amint ott eküdt a hátán, hirtelen izgalomba jött. Berohant a házba, megragadta a feleségét és így szólt: „Drágám, képzeld, mi történt velem!” „Mi történt? Mit csináltál?” Ő így válaszolt: „Nem ez a lényeg, hanem az, hogy mit *nem* csináltam! Noha ez történt, nem káromkodtam! Egyetlen rossz szót sem ejtettem ki!” Az asszony ezt felelte: „Drágám, már hat hónapja nem hallok tőled egyetlen gonosz szót sem?” A férfi megkérdezte: „Tényleg?” Az Úr eltávolította gonosz nyelvét, és még csak észre sem vette, amíg olyan helyzetbe nem került, hogy föltámadhatott volna az ótermészet, akkor döbbsent rá hirtelen, hogy Isten győzelmet adott neki.

Belső változás

Ez a Szentlélek csodálatos módszere, úgy ténykedik, hogy ő a munkát sokszor már el is végezte és mi még csak észre sem vettük. Belülről változtunk meg. Ez a Lélek módszere: egy belülről kifelé ható változás. Pontosan az ellenkezője annak, amit mi próbálunk csinálni. Mi a változást kívülről befelé próbáljuk erőltetni. Néha sikerül külső változást elérnünk, de ha nem változott meg, ami *bent* van, az az adott pillanatban *kitör*.

Fontos, hogy a Lélek vigye véghez a változást *bennünk*. Amikor ez megtörténik, csak Istené lehet a dicsőség. Hol van a büszkeségem? Ki van zárva. Nem dicsekedhetem semmiképpen, mert továbbra is az vagyok, aki voltam. De hála legyen Istennek az ő kegyelméért: Szentlelkének hatalma által új teremtményé lettem Krisztus Jézusban. A régi természetet halottnak tekintem. Vajon ez azt jelenti, hogy sohasem gurulok dühbe? Bárcsak ezt jelentené! Azt azonban jelenti, hogy amikor dühbe gurulok, kudarcot vallok, így szólhatok: „Uram, vegyen munkába a te Lelked. Adj erőt, Uram, én magamtól nem vagyok képes rá.” Ha átengedem a Szentlélek hatalmának azokat a területeket, ahol gyengeségeim vannak, sorra tapasztalni fogom a változást, amint a Lélek munkálkodik bennem, és átalakít Krisztus hasonlatosságára.

Zárt ajtó?

A hegyi beszédben Jézus nagyon jellegzetes nyilatkozatot tett, amivel meglepte hallgatóit. Máté 5:20-ban így szólt: „Mert mondom nektek, ha a ti igazságotok messze felül nem múlja az írástudókét és farizeusokét, akkor semmiképpen sem mentek be a mennyek országába.“ Vágyunk és célunk és imádságunk az, hogy bemehessünk a mennyek országába. De amikor ezt a döbbenetes nyilatkozatot teszi, úgy tűnik, hogy Jézus valójában inkább bezárja, mint megnyitja a mennyország ajtaját, mert hiszen a farizeusok igyekeztek igazzá válni. Annak szentelték az életüket, hogy megmagyarázzák, mi a helyes, aztán igyekeztek azt véghezvinni. Amikor Jézus ezt mondta tanítványainak: „ha a ti igazságotok messze felül nem múlja az írástudókét és farizeusokét, akkor semmiképpen sem mentek be a mennyek országába.“, képzelem, hogy szomorú sóhajtással feladták a reményt, hogy valaha is bejuthatnak oda.

Aztán Jézus még szorosabban bezárta az ajtót, mert illusztrációk sorozatát kezdte elmondani nyilatkozata magyarázatául. Ezekkel azt illusztrálta, hogy az írástudók és farizeusok mennyire tévesen értelmezik a törvényt. Aztán szembeállította ezzel azt, ahogyan a törvényt eredetileg értelmezni kellett volna. A farizeusok törvényt magyarázatának alapvető hibája az volt, hogy úgy magyarázták, hogy teljesíthető legyen, és utána jól érezzék magukat. Úgy magyarázták, hogy kényelmesen együttélhessenek a törvénnyel, de hát a törvénnyel nem lehet kényelmesen együttélni. Kezdték úgy érezni, hogy már betöltötték a törvényt, lépten-nyomon apróbb jótetteket vittek véghez, és igazaknak gondolták magukat. A törvény ugyanis lelki: nem azért adatott, hogy az ember külső magatartását szabályozza, hanem azért, hogy az ember belső magatartása változzék meg általa. Amikor a törvény ezt mondja: „Ne ölj!“, akkor nem helyezheti kényelembe magát az ember, és dicskedhet ilye módon: „Jól van, én sohasem öltem meg senkit.“ Ha önteltnek és önigazultnak érzed magad, mivel megtartottad a törvényt, gondolj Jézus szavaira: „Isten ezt úgy értette, hogy méggyűlölnöd sem szabad testvéredet.“ Jézus szerint a törvény megsértése tekintetében a gyűlölködő lelkület azonos a gyilkosság tényével.

Tehát úgy tűnik, hogy Jézus bezárja az Isten országához vezető ajtót. Végül eljutunk Máté evangéliuma ötödik részének utolsó verséhez, ahol mintha egyenest beszögeznék és lelakatolnák, mert így szól: „Ti azért legyetek tökéletesek, mint ahogy mennyei Atyátok tökéletes.“

Feladom!

Egyszeriben rá kell ébrednem, hogy nem tudom elérni, amit Isten elvár tőlem, mert bármennyire igyekszem, nem lehetek tökéletes. Kudarcot vallok, és nincs rá mód, hogy teljesítsem Isten követelményét vagy Jézus Krisztus parancsolatát. Ez nem azt jelenti, hogy nem akarok tökéletes lenni. Az Úr tudja, mennyire szeretnék tökéletes lenni, különösen, amikor hibát követek el. De szép lenne mindig helyesen cselekedni, de szép lenne mindig jól válaszolni, de nem tudok. Sokszor nagyon rosszul viselkedem, amikor szeretnék helyesen tenni.

Ezt a pszichológusok szuperegónak nevezik – ideális énünk képének, amivé valóban lenni akarunk éa amivé lennénk, ha a körülmények megváltoznának. Ezzel szemben valódi, igazi énünk, egónk az – amik ténylegesen vagyunk. A pszichológusok azt mondják, hogy szellemi problémáinkat olykor a kettő közti összeférhetetlenség okozza. Ha valódi éned nagyon messze áll az ideális énedtől, akkor nagy szellemi konfliktusba kerülhetsz. Minél közelebb áll egymáshoz ideális éned és valódi éned, annál kiegyensúlyozotabb vagy.

Ha pszichológushoz mégy, mert szellemileg zavarba jutottál, megpróbálja felszínre hozni ideális éned, hogy elképzelésed szerint milyennek kellene lenned, és hogy tényleges éned hol vallott kudarcot. Aztán rendszerint megpróbálja lejjebb nyomni ideális énedről való elképzelésedet. Igyekszik megmutatni, hogy értékrended olyan magas és annyira tiszta, hogy egyszerűen magvalósíthatatlan. Azzal akarja lejjebb szállítani normáidat, hogy megpróbálja megszüntetni belső konfliktusaidat.

Amikor azonban az Úr munkálkodik rajtunk, ennek az ellenkezőjét teszi. Valódi énünket mind közelebb emeli az ideális énünkhöz. A problémával foglalkozó emberek lenyomják ideális énünket, a problémánkkal foglalkozó Úr felemel minket, hogy azonosuljunk ideális énünkkel. Csakhogy ezzel Isten olyan követelmény elé állít bennünket, amit nem tudunk elérni, amit nem tudunk teljesíteni.

Isten gondoskodása

Nincs rá mód, hogy elérhessem az életemre vonatkozó isteni ideált, ezt látva Isten gondoskodott rólam. Tudva, hogy nem érhetem el az isteni ideált, elküldte egyszülött Fiát, hogy minden kudarcomat, minden bűnömet, minden hiányosságomat magára vállalja – és vállalva a következményt, meghaljon helyettem. Isten tudja, hogy nem érhetem el

az isteni ideált, ezért helyettesítőről gondoskodott, és amit ezután Isten tőlem vár, az csupán annyi, hogy higgyek Fiában, Jézus Krisztusban.

Ezt megtehetem! Jóllehet nem vagyok tökéletes, mint ahogy ezt Isten *ideálisan* elvárná tőlem, de hihetek Jézus Krisztusban, ami Isten *tényleges* célja velem. Látod, Isten megnyitotta országát és elérhetővé tette, mert csak annyit kell tennünk, hogy higgyünk Jézus Krisztusban. Amikor az emberek Jézushoz jöttek, megkérdezték: „Mit tegyünk, hogy Isten dolgait cselekedjük?“ Jézus ezt válaszolta: „Ez az Isten dolga, hogy higgytek abban, akit ő elküldött.“ Nem állhatsz ilyen mentegtőzéssel Isten elé az ítélet napján: „Istenem, nem tudtam tökéletes lenni. Ember vagyok, mindezekbe a hibákba csupán beleestem, és nem tudtam megtartani követelményeidet, tehát feladtam, mert rájöttem, hogy nincs értelme a próbálkozásnak.“ Isten el fogja utasítani kifogásodat, mert ő csak azt kívánta, hogy higgy Jézus Krisztusban, akiben Isten gondoskodott kudarcos és bűnös énedről. Isten mindekinek elérhetővé tette a mennyek országát. Nem kell tökéletesnek lenned, hogy odajuss. Csak hinned kell abban, hogy Isten gondoskodott rólad Jézus Krisztus által.

Amikor azonban hiszel Jézus Krisztusban és megnyitod szíved, akkor Isten Lelke belép életedbe, kezd benned munkálkodni és megváltoztat. A Biblia ezt mondja: „Ha valaki Krisztusban van, új teremtés az: a régi elmúlt, és íme: új jött létre.“ Isten Lelke munkálkodni kezd életedben és elvégzi, amit nem tudnál elvégezni magadért. Isten Lelke megerősít, segít és Krisztushoz tesz hasonlóvá.

Isteni ideál

Ha ma körülnézünk és próbáljuk Istent megérteni a teremtett világ alapján – vagyis hogy mi az Isten terve az emberrel, miért teremtette az embert és miért helyezte el erre a földre – nem tudjuk fölfedezni az igazságot, mert nem látjuk, hogy az ember elérné ezt az ideált. Az egyedüli hely, ahol fölfedezhetjük, amit Isten valóban tenni akar az emberrel, az Úr Jézus Krisztus. Benne valósult meg, amit Isten tervezett, amikor az isteni tanácsban ezt mondta: „Alkossunk embert a képmásunkra.“

Mi volt Isten szándéka? Nézz Jézus Krisztusra és megtudod, mert Jézus mondta: „Mindig azokat cselekszem, amiket az Atya kedvel.“ Az Atya így szólt Krisztusról: „Ez az én szeretett Fiam, akiben gyönyörködöm.“ Amint föltekintünk Jézus Krisztusra, meglátjuk Istennek az emberre vonatkozó szándékát. Nem nézhetünk föl Ádámra, mert Ádám

elbukott, noha Isten nem akarta az ember bukását. Nem tekinthetünk magunkra, mert elestünk, noha Isten nem akarta bukásunkat. De ha föltekintünk Jézus Krisztusra, benne megtaláljuk az isteni ideált, amit az ember teremtésekor kigondolt Isten. Isten célja az, hogy a Szentlélek benned véghez vitt munkája és a Lélek hatalma által változásokat hozzon létre benned, és Jézus Krisztus képére vagy hasonlatosságára alakítson át.

Az Efézus 4:13-ban meglátjuk, amit Isten el akar bennünk végezni: „... míg eljutunk mindnyájan a hitnek és az Isten Fia megismerésének egységére, a felnőtt korra, a Krisztus teljességét elérő nagykorúságra.“ Isten ezt viszi véghez ma bennünk. Ezt akarja Isten véghez vinni életünkben az ő Szentlelke által, hogy tökéletes emberré formáljon a Krisztus teljességét elérő nagykorúság mértéke szerint. A Róma 8:29-ben azt olvassuk a Szentlélek bennünk végzett munkájáról, hogy Isten Fia ábrázatára formál minket. Isten célja az, hogy a Szentlélek által átformáljon minket Fia ábrázatára.

Hogy megy végbe?

A 2 Korinthus 3:6-18-ban Pál az ószeövetségi korról beszél, amikor Isten a törvényt adta. Mikor Mózes lejött a hegyről, ahol Isten jelenlétének diszóságában volt, arca annyira ragyogott, hogy leplet kellett arcára tennie, amikor az emberekkel beszélgetett (13. vers). A 18. versben aztán a lepellel szemben így szól Pál: „Mi pedig, miközben fedetlen arccal, mint egy tükörben szemléljük az Úr dicsőségét mindnyájan, ugyanarra a képre formálódunk át az Úr Lelke által dicsőségről dicsőségre.

Amikor a Jézus Krisztusban adott isteni ideálra tekintek, a Szentlélek munkálkodik bennem és dicsőségről dicsőségre átváltoztat a Krisztus ábrázatára. Hiszem, hogy ez egy életen át tartó munka. A Szentlélek távolról sem fejezi be munkáját az életben. Hanem, dicsőség az Úrnak, ő állandóan munkálkodik. Dicsőség az Úrnak, nem vagyok az aki voltam – állandóan változom! A változások folytatódnak ugyan, de be kell vallanom, hogy a saját kívánságaim miatt túl lassan. Pedig azt szeretném, ha minden egyszerre végebe menne.

Amikor a Szentlélek rámutat egy olyan területre, ahol még javítani való van, amikor megvilágosít és megláttatja velem igaz énemet, és hogy milyen messze vagyok attól, amit Isten számomra tervezett, ilyeneket gondolok: „Lássunk hozzá menten, legyünk úrrá rajta!“ Nekilódulok, igyekszem még jobbnak lenni és kitartóan továbbhaladok, de minél inkább

erőlködöm, annál rosszabbul sikerül. Végül eljutok odáig, hogy csatát veszve feladom. Aztán felkiáltok: „Ó, Istenem, én olyan nyomorult vagyok. Én nem tudom elérni.“ Ő így válaszol: „Rendben van. Most állj félre és engedd, hogy én munkálkodjam. Utamban állsz.“ És nem törődik önigazultságommal, nem azzal foglalkozik, hogy nekem segítsen, hanem a maga munkáját akarja elvégezni bennem anélkül, hogy hagyná magát akadályozni ügyetlen erőfeszítéseim által, mert ha az én ügyetlen igyekezetemet használná fel arra, hogy győzni segítsen, akkor ügyetlenségemmel dicsekedném és nem Istennel. Isten kudarcba enged, amíg elkeseredésemben segítségért nem kiáltok. Ha átadom magam Isten Lelkének és engedem, hogy ő végezze a munkát, akkor átalakít engem Jézus Krisztus ábrázatára.

Még nem hasonlítok hozzá

El kell jutnom addig a föl- és beismerésig, hogy még nem tudtam magam megszabadítani a testtől, a kívánságaitól és gyengeségeitől. Nem hasonlítok hozzá. Ameddig csak küszködöm és próbálkozom, nem tudom elérni, kudarcot vallok.

Ezt a tényt el kell ismernünk: bűnösök vagyunk, ezen mi semmit sem segíthetünk. Saját magunknál nagyobb hatalmat kell segítségül hívunk. Ezt teszi Pál a Róma 7-ben, amikor így szól: „Én nyomorult ember! Ki szabadít meg ebből a halálra ítélt testből?“ (24. vers). Önmagánál nagyobb erőt hívott segítségül, és amikor ezt tette, rátalált az erőre.

Ha fedetlen arccal szemléljük az Úr dicsőségét, dicsőségről dicsőségre elváltozunk. Isten változtat meg minket – átalakítja a viselkedésünket. Ádám-tól kapott természetünkénél fogva nagyon önzőek és énközpontúak vagyunk. Ez már nagyon korán elkezdődik, láthatod, amint egy kisgyermek kimondja, hogy „enyém“, ez az egyik legelső szava a „mama“ és a „papa“ mellett. Láthatod, hogy ragaszkodik a sajátjához. Ne is próbáld elvenni tőle, különben összeütközik vele. Ha elveszed üvegét, a kezébe karmol – síkít, ordít és rúgkapál. Szerencse, hogy olyan kicsi és gyenge, mert még darabokra törné a bölcsőjét! Egyébként áldott kis gyermek, de benne van az ádami természet.

Amíg önző és énközpontú vagyok, nem tölthetem be Isten reám vonatkozó szándékát. Isten nem akarja, hogy énközpontú legyek. Isten nem akarja, hogy mindenekelőtt a saját javammal törődjem. Az Úr azt akarja, hogy vegyek észre másokat, és szükségükben osszam meg velük a

magamét. Azért beszél Jézus a Máté 5-ben így: „Ti azért legyetek tökéletesek, mint ahogy mennyei Atyátok tökéletes.“ Ez nem természetes, ez *természetfölötti*. Csak a Szentlélek hatalma által érhetjük el, ha a szívünkbe költözik és megváltoztatja szemléletünket.

Nemcsak az történik, hogy (ami a legfontosabb) ő megváltoztatja a szemléletünket, hanem a megváltoztatott szemlélet megváltoztatja *cselekedeteinket* is. Mi többnyire fordítva igyekszünk tenni. Úgy tűnik, filozófiánk az, hogy meg kell változtatni valakinek a cselekedeteit, és akkor remélhető, hogy a cselekedetek megváltoztatásával meg tudjuk változtatni a magatartását is. A pszichológusok szerint ha valamilyen érzelmet kifejezünk, akkor a megfelelő érzelem kialakul bennünk. De Isten a szívünk valódi megváltoztatását akarja, és megváltoztatott szemléletünk útján akarja létrehozni életünkben a megváltozott cselekedeteket.

Belülről kifelé ható változás

Az evangélium és a Szentlélek belülről kifelé hat. A szívem megváltozott és a magatartásom is megváltozott, ezért cselekedeteim tükrözik belső magatartásom változását. A Szentlélek működik bennem azáltal, hogy dicsőségről dicsőségre megváltoztat, és Jézus Krisztus képmására alakít. Hogyan? Azzal, hogy fedetlen arccal nézem őt. Miként látom én őt? Csak az igében láthatom, és a Lélek teszi élővé az ígét szívemben.

Péter azt mondja második levelében, hogy Isten végtelen gazdagsággal és drága ígéretekkel ajándékozott meg minket, hogy ezek által isteni természet részeseivé legyünk. Ez a Könyvben található, és benne kell felismernünk Jézust. Sokan hiába olvassák a Bibliát. A Szentlélekre van szükség, hogy megnyílják a Biblia, hogy lehulljon szemükről a lepel és megérthessék az üzenetet. A Szentlélek bennünk végzett munkája nagyon fontos. Nem lehetünk azzá, amivé Isten formálni akar, ha a Szentlélek nem munkálkodik életünkben.

Az Úr kivételével senki sem ismer engem annyira, mint én saját magamat, és ő még annál is jobban ismer. Sok minden, amit magamról gondoltam, végül is nem volt igaz. Az önmagamról alkotott ideális képben sok dolog nem valósult meg úgy, ahogy elképzeltem. Amikor rózsaszínű szemüvegen néztem magamra, rózsaszínűnek látszottam! Amikor azonban a Szentlélek összetörte szemüvegemet, megdöbbentem. De ezt kellett

tennie. Tönkre kellett tennie saját magamról alkotott illúzióimat, hogy életemnek azokat a területeit is meglássam, amelyeket nem akartam hozzá vinni. Elő kellett hoznia és le kellett lepleznie minden undokságomat, hogy aztán megszabadíthasson tőle.

Isten gyermeke

Tudom, most Isten gyermeke vagyok, nem saját igazságomért, hanem Jézus Krisztusba vetett hitem alapján. „Akik pedig befogadták, azokat felhatalmazta arra, hogy Isten gyermekeivé legyenek, mindazokat, akik hisznek az ő nevében“ (János1:12). Mivel hiszek Jézus Krisztusban, Isten erőt adott arra, hogy Isten fiává legyek. Most már tudom, hogy Isten gyermeke vagyok, és hogy ez nekem végtelenül dicsőséges. Ha gyermek vagyok, akkor örökös is. Isten örököse és Jézus Krisztus örökostársa vagyok, és nem ismerek semmi mást, ami ennél dicsőségesebb lehetne.

Isten az ő Szentlelke által munkálkodik bennem, de az a bajom, hogy bár belülről megújultam, külsőleg még mindig a régi Chuck vagyok. De a régi Chuck valójában halott, ezért még vonszolnom kell ezt a régi testet addig a napig, amikor Isten véglegesen megszabadít tőle. Értelmemmel és szívemmel az Úrnak szolgállok, de testemmel sokszor a saját kívánságaimat teljesítem. Ez a régi test megnehezül és nehéz vonszolni. Vannak idők, amikor zúgolódom, szeretnék megszabadulni, nem azért, hogy testetlen lélek legyek, hanem hogy felöltözzem azt az új testet, ami a mennyből való, hogy hozzá hasonlítsak, és meglássam őt úgy, amint van.

Isten gyermeke vagyok. Megújult lelkem egy megváltatlan testben lakik. Isten nem viszi ezt a testet a mennybe, dicsőség érte az Úrnak! „Ennek a romlandónak romolhatatlanságba kell öltöznie.“ A változás már elkezdődött: „Fedetlen arccal szemléljük az Úr dicsőségét és *átváltozunk...*“ Ez az *átváltozás* szó a görögben *metamorfoó*. Ezzel a szóval írják le a megváltozott testet, mint amikor egy hernyó lepkévé változik át. Pál azt mondja, hogy az egész teremtett világ együtt sóhajtozik és együtt vajúdik mind ez ideig, várva Isten fiainak megjelenésére vagyis testünk megváltására.

Teljes hasonlóság

Addig sohasem szabad meglégednem magammal vagy jelenlegi fejlődési fokommal, amíg olyan nem leszek, mint Jézus Krisztus. Dávid mondta: „Megalégszem, amikor hozzád való hasonlóságban ébredek föl.“ Reggel fölébredek, mélyet lélegzem és nincs füstköd. Másként érzem magam, és rájövök, hogy ez a romlandó romolhatatlanságba öltözött – és akkor meglégedett leszek, mert olyan leszek, mint ő, mert meglátom őt, amint van. Ezt viszi bennem véghez a Lélek, ez az ő munkájának a célja az életemben. Nem leszek meglégedett, amíg el nem végzi és teljesen át nem alakít Krisztus képmására.

A végső változás akkor megy végbe, amikor Jézus Krisztus ismét eljön értem, akár a halál, akár az egyház elragadtatása által. Akkor a régi természetemet levetem és megtörténik a végső átváltozás. De nem kell addig a napig várnom. Már most, amint Jézusra nézek, folyamatosan végbemegy a változás. Ebben az évben jobban kell hasonlítanunk Krisztus képére, mint a múlt évben, mert növekszünk a kegyelemben és az ő megismerésében, és a Lélek bennünk való munkálkodása mind jobban és jobban hozzá hasonlívó formál minket.

Érettség vagy csak öregedés?

Szeretek olyan szentekkel együtt lenni, akik már 50, 60, 70 éve az Úrral járnak. Azokat értem ezen, akik tényleg növekednek az idők során. Ismerek olyanokat is, akik 50, 60, 70 éve itt vannak, de lelkiileg még mindig bölcsőben élnek. Ez tragikus. Ha négy-öt hónapos gyermekedre nézel, és izgatottan integet feléd a karjával, miközben ezt mondja: „Da, da,da ...“ úgy véled, ez csodálatos, milyen okos ez a gyermek – milyen szép! De ha a gyermekedet 21 évesen is csak ott látnád az ágyban, mosolyogva és ezt mondaná „da, da“, ez már nem lenne izgalmas és felemelő érzés – ellnekezőleg, nagyon tragikus volna.

Ugyanez a tragédia áll fenn a gyülekezetben sok emberrel kapcsolatban. 15-20 év után a fejlődésnek még mindig ugyanazon a szintjén állnak. Még mindig bölcsőiket csapkodják. Még most is minden kicsiségtől hascsikarást kapnak. Még most is mindig az előző vasárnapi prédikáción háborognak, és még most is megosztják őket az apró viszályok. Lelki torzszülöttek, mert semmi fejlődés nincs náluk, de ami a legnagyobb baj, annyi ilyen keresztyén van, hogy már feltűnést sem kelt furcsaságával. Mindenütt megtalálhatók. Még nem ástak elég mélyen Isten igéjébe, hogy valóban lássák az Úr orcáját. Nem engedik meg, hogy Isten igéje igazán beléjük hatoljon és Isten Lelke valóban tanítsa és oktassa

őket az Úr dolgaiban vagy hogy kinyilatkoztassa nekik Jézust a Könyv által.

Meddig lehet elmenni?

Ó, bárcsak most átadnánk magunkat a Szentléleknek, hogy végezhetné bennünk Jézus Krisztus képére átalakító munkáját! Meddig kell neki elmennie az életedben? Vállalod-e valaha ezt a kis önértékelő tesztet annak fölfedezése érdekében, hogy vonzó vagy-e egyáltalán, vagy torkig van veled a környezeted? Az 1 Korinthus 13-ban nagyon egyszerű kis önelemző teszt található, aminek segítségével fölfedezheted, hogy a Lélek meddig jutott már el életednek csak egyetlen egy területén: a szeretetben, ami az egyik legfontosabb terület. A 4. verstől kezdve a „szeretetnek“ ezt a meghatározását látjuk: „A szeretet türelmes, jóságos; a szeretet nem irigykedik, a szeretet nem kérkedik, nem fuvalkodik fel. Nem viselkedik bántóan, nem keresi a maga hasznát, nem gerjed haragra, nem rója fel a rosszat. Nem örül a hamisságnak, de együtt örül az igazsággal. Mindent elfedez, mindent hisz, mindent remél, mindent eltűr. A szeretet soha el nem múlik.“

Azt mondod erre: „Mi köze ennek hozzám?“ Töröld ki a „szeretet“ szót, és tedd helyébe a saját nevedet. Aztán ismét olvasd el a listát: „Chuck türelmes, jóságos, Chuck nem irigykedik, Chuck nem kérkedik, nem fuvalkodik fel. Nem viselkedik bántóan, nem keresi a maga hasznát, nem gerjed haragra, nem rója fel a rosszat stb.“ Amilyen fokig nem felel meg ez a szöveg a valóságnak, olyan fokig vallottam kudarcot annak elérésében, amihez Isten engem el akar vezetni. Istenem, segíts nekem, hogy átadjam magam a Szentléleknek, hogy elvégezhesse bennem a munkáját, hogy amit megpróbáltam és amiben kudarcot vallottam – amit akarok, de nem tudok elérni vagy megnyerni – az ő hatalma által végbemehessen.

Isten agapé-szeretete

Ha valiknek nem sikerül a mennybe jutnia, sok mindent vagy sok mindenkit hibáztathat, de Istent sohasem kárhoztathatja. „Az egyház az oka –mondhatná valaki –, próbálkoztam az egyházzal, de semmit sem tett értem.“ Kárhoztathatja a keresztyénség bizonyos szegényes példáit: „Azt

mondta, hogy keresztyén, de láttam az életét és úgy gondoltam, hogy nem akarok olyan lenni, mint ő.“

Istent azonban sohasem kárhoztathatod. Amikor mindarra gondolok, amit Isten végzett az üdvösség érdekében, rádöbbenek, milyen nagy ellenállás kell ahhoz, hogy valaki ne üdvözüljön. A Biblia ezt mondja: „Ha Isten velünk, ki ellenünk?“ Isten úgy szerette a világot, hogy megszületett Fiát adta, és aztán elküldte Lelkét a világba, hogy meggyőzzön minket bűneink felől és odavonjon Jézus Krisztushoz, az egyedüli válaszra – az Útra, az Igazságra és az Életre.

A valódi munka kezdete

Amikor eljutunk oda, hogy Jézushoz jöjjünk és ezt mondjuk: „Igen, Uram, vedd át az életemet!“ – tehát amikor alárendeljük magunkat Istennek – a Szentlélek komolyan dolgozni kezd bennünk. Mihelyt kinyitjuk szívünk ajtaját, hogy elfogadjuk a megváltást, a Szentlélek életünkbe költözik és elkezd végbevinni a szükséges változásokat, Krisztus képére átalakítva, erővel megtöltve, hogy olyanná legyünk, amilyenek az Úr formálni akar. Olyan ismeretet és megértést ad Isten dolgaiban, hogy a Biblia hirtelen teljesen új könyv lesz a számunkra. Amint olvasni kezdjük, élővé válik, mert a Lélek kezdi megnyitni értelmünket és betölteni szívünket Isten *agapé*-szeretetével. De először oda kell mennünk Jézushoz és rendelkezésére kell bocsátanunk az életünket.

Jézus mondta a Jelenések 3:20-ben: „Íme, az ajtó előtt állok és zörgetek: ha valaki meghallja a hangomat, és kinyitja az ajtót, bemegyek ahhoz, és vele vacsorálok, ő pedig énvelem.“ Keleten azzal fejezték ki kapcsolatuk bensőséges voltát, hogy együtt ettek. Az együttétkezés egységet vagy szövetséget hozott létre. Mivel mindkét ember ugyanazt az ételt fogyasztotta és az mindkettejük részévé vált, így ők egymás részeivé lettek. A keleti emberek nagy jelentőséget tulajdonítottak az együttes kenyértörésnek és az ugyanabból a pohárból való ivásnak, mert ez közeledést és egységet teremtett. Érdekes megfigyelnünk, hogy Jézus mennyire kedvelte az asztalközösséget. Élvezte az egységet és az emberekkel való közösségvállalást.

Jelentősége van annak, amit Jézus mond: „Az ajtó előtt állok, és zörgetek: ha valaki meghallja a hangomat, és kinyitja az ajtót, bemegyek ahhoz, és vele vacsorálok.“ Bemegy az életedbe és elkezdődik az a csodálatos és bensőséges kapcsolat, amelyben egymás részeivé váltok. Ezt mind a Szentlélek viszi végbe. Mihelyt megnyitom az ajtót és hiszek

Jézusban, a Lélek csodálatos munkát visz véghez bennem. Az Efézus 1:13-ban és a következő versekben a Szentléleknek arról a munkájáról olvasunk, hogy megpecsételi a hívőt. Pál leírja mindazt a képzeletet fölülmúló áldást, amellyel Isten gyermekei rendelkeznek. Az 1:3-tól kezdve ezt mondja: „Áldott a mi Urunk Jézus Krisztus Istene és Atyja, aki megáldott minket mennyei világának minden lelki áldásával a Krisztusban.“ Aztán felsorol néhányat azok közül a dicsőséges áldások közül, amelyekkel Isten elhalmozott minket.

Minden képzeletet felülhaladó áldás

A keresztyén a legboldogabb ember a világon. Isten annyira megáldott minket, hogy már többet nem is tudunk elfogadni. És miután befejezi itteni megáldásunkat, befogad minket az örök dicsőségbe, ahol örökké áldásával halmoz el. Pál beszél Isten áldásairól: kiválasztott minket, eleve elrendelt, elfogadott és megváltott minket, megbocsátott nekünk, megismertette velünk akaratának titkát és örökséget adott nekünk. Az Efézus 1:13-ban Pál így szól: „Őbenne pedig titeket is, üdvösségetek evangéliumát, és hívökké lettetek ...“

Ez az egész „az igazság igéjének, az üdvösség evangéliumának“ a hallgatásával kezdődik. Pál így szól: „Hogyan is higgyenek abban, akit nem hallottak?“ A hithez először szükséges meghallanod az üzenetet, hogy Isten örökkévaló szeretettel szeret téged, és hogy szeretetből elküldte Fiát, hogy magára vegye bűnödöt és meghaljon helyetted, hogy így, ami téged vissztartott Istentől, félrekerüljön az útból és semmi se akadályozza Istennel való közösségedet.

Isten azt mondta Ézsaiás próféta által: „Nem az Úr keze rövid ahhoz, hogy megsegítsen, nem az ő füle süket ahhoz, hogy meghallgasson, hanem a ti bűneitek választottak el titeket istenetektől, a ti vétkeitek miatt rejtette el orcáját előletek, és nem hallgatott meg“ (Ézsaiás 59:1-2). A bűn állandó tragikus mellékterméke az Istentől való elkülönülés. Az életemben levő bűn elválaszt Istentől. Isten nem akarja az elkülönülést, de ehhez előbb meg kell oldani a bűn kérdését, ezért elküldte Fiát, hogy elvegye bűneimet – hogy meghaljon helyettem -, hogy ne kelljen tőle elszakítva élnem, és visszatérhessek az Istennel való közösségbe.

Ha újjászületél, hallanod kellett Isten neked szóló örömuzenetét, és miután hallottad, bíztál benne. Először volt a *hallás* és aztán annak

elhívése, amit Isten mondott. Miután pedig már hittél, miután megnyitottad az ajtót, „elpecsételtté az ígéret Szentlelkével.“

Isten tulajdonjogának pecsétje

Az ősi időkben a pecsétet elsődlegesen a tulajdonjog jelzésére használták. Efézus nagyobb kikötőváros volt. Itt hajózták be azokat az árukat, amelyeket Ázsiából máshová, pl. Rómába akartak szállítani. A római kereskedők elmentek Efézusba, hogy megvegyék a kívánt árucikkeket. Aztán pecsétgyűrűjük viasznyomatával megjelölték őket. Amikor a hajók Puteoliba érkeztek, a kereskedők kérték az árut, pecsétjükkel bizonyítva tulajdonjogukat. Ha valaki más kezdte volna követelni az árut, a kereskedő ezt mondhatta volna: „Azok az enyémeik. Itt van tulajdonjogom pecsétje.“

Az a csodás bibliai igazság van itt, hogy miután hittem, Isten megpecsételt tulajdonjogának pecsétjével. Valójában sajátjává tett engem, hogy amikor az ellenség el akar szakítani, Isten ezt mondhassa: „El a kezekkel – ő az enyém!“ Isten tulajdonjogának a pecsétje a Szentlélek. Ha hiszel Jézus Krisztusban, a Szentlélek az életedbe költözik, és az ott lakó Szentlélek Isten pecsétje, tulajdonjogának a jele, amely által jelzi, hogy magáénak tart.

Isten értékelése

Nem értem, miért értékeli Isten engem ilyen nagyra, de mégis így van. Az Efézus 1:18-ban Pál így szól: „... hogy meglássátok: milyen reménységre hívott el minket, milyen gazdag az ő örökségének dicsősége a szentek között.“ Más szóval, ezt mondja: „Bárcsak felynitná Isten a szemedet, hogy rájössz, mennyire értékelt!“ Azért imádkozom, hogy ráébredjek, milyen értékes vagyok Istennek. Számomra kibeszélhetetlenül dicsőséges – hogy engem Isten ennyire értékelt.

Isten saját döntése alapján értékelt minket, és ránk helyezte pecsétjét. A bennünk lakó Szentlélek Isten pecsétje. Ezt is olvassuk a 2 Korinthus 1:22-ben: „... Ő pecsétjével el is jegyezt minket, és a Lélek zálogát adta szívünkbe.“ Az Efézus 4:20-ban ezt parancsolja: „És ne szomorítsátok meg Isten Szentlelkét, aki által el vagytok pecsételve a megváltás napjára.“

A jövőbeni követelés

Isten az adott pillanatban rád helyezte tulajdonjogának pecsétjét, mert sajátjának tart még akkor is, ha a megváltásod még nem teljes. A kereskedők éppen azért nyomták a saját tulajdonjogukat bizonyító pecsétet az áruira – mert még nem váltották ki őket az otthoni kikötőben. Akármerre szállították tehát az árukat, megjelölték azokat, rajtuk volt a tulajdonjog pecsétje. Isten ugyanígy rád helyezi tulajdonjogának pecsétjét, jóllehet még nem igénylete vissza megvásárolt tulajdonát. Megváltásunk még nem teljes, de a Szentlélek a pecsét és a „foglaló“.

Az Efézus 1:14-ben Pál ezt mondja: „... eljegyzett pecsétjével, örökségünk zálogával, hogy magváltsa tulajdon népét az ő dicsőségének magasztalására.“ A Szentlélek nemcsak Isten tulajdonjogának a *pecsétje*, hanem ő a *foglaló* is, ami az előleget vagy a zálogot jelenti. Isten minden szándéka az, hogy teljessé tegye megváltásodat. Már foglalót vagy előleget adott – a Szentlelket. Ezzel kinyilvánítja azt a szándékát, hogy véghezviszi kiváltásodat.

A megváltás nem lesz teljes mindaddig, amíg meg nem szabadulunk ebből a testből. Ez a test még mindig lefelé von. Pál mondta: „mi magunk is sóhajtozunk magunkban.“ A Róma 8:22-ben leírja, hogy miként sóhajtozunk és vajúdunk. Az egész teremtett világ együtt sóhajtozik és vajúdk min ez ideig. A Róma 8:23 ezt mondja: „De nemcsak ez a világ, hanem még azok is, akik a Lélek első zsengéjét kapták, mi magunk is sóhajtozunk magunkban, várva a fiúságra, testünk megváltására.

A régi test vége

Robert Service a „Sam Magee hamvasztása“ című versében beszél egy „félíg takart, de le nem vethető holttesttel“ való rohánásról. Az odaverődik a szánhoz, de nem szabadulhat meg tőle, mert ezt az ígéretet tette karácsony elősestéjén. Így vagyunk mi, keresztyének. Megváltott lelkünk Istennek él, de tovább is cipelnünk kell testünknek ezt a régi hulláját. Mindig velünk van, bármerre megyünk, amíg egy napon végleg meg nem szabadulunk terhünktől. Pál ezt mondta: „Mert mi is, akik e sátorban vagyunk, megterhelten sóhajtozunk, minthogy nem szeretnénk ezt levetni, hanem felölteni rá amaszt, hogy a halandót elnyelje az élet“ (2 Korinthus 5:1-4). Ez lesz megváltásunk teljessé tétele. Erre várakozunk.

Egyesek aggódva gondolnak arra, hogy meg kell szabadulniuk ettől a testtől. Engem nem zavar. Pál apostol mondta: „Tudjuk pedig, hogy ha

földi sátorunk összeomlik, van Istentől készített hajlékunk, nem kézzel csinált, hanem örökkévaló mennyei házunk.“ Ezt a mostani testemet őseim révén kaptam, tehát őseim összegződése vagyok. Fölszedtem az emberi kudarc minden öröklött jellemzőjét, és itt vagyok ebben a sóhajtozó testben.

Az új, mennyei test

Az az új test, amit majd akpok, nem kudarcos emberek által érkezik hozzám, közvetlenül Istentől kapom. Nem lesz alávetve a fájdalomnak, fáradtságnak, ott nem lesznek befáslizott futballista térdek, sem annyi minden más, amit át kell élnem e testben. Közvetlenül Istentől érkezik hozzám. Pél ezt a mostani testet „sátornak“ nevezi a 2 Korinthus 5:4-ben. A sátrat soha nem tekintjük állandó lakóhelyünknek. Ha sátorban kell élnünk, az mind rendben van néhány hétig valamilyen hegyes vidéken a vakáció ideje alatt, de nem szeretnénk arra gondolni, hogy állandó lakóhelyünké válik. Sokkal jobb a sátorból igazi házba költözni. Isten terve az, hogy teljesen megváltson minket.

A megváltás nemcsak *megváltott* testet, hanem új testet jelent. Értelmekkel Isten akaratát akarom tenni. Teljesen és tökéletesen olyan életet akarok élni, amelyet Isten elvár tőlem. Nincs baj a szívemmel és az elmémekkel. A probléma a *testemmel* van, amely lefelé húz. Visszaránt, lefelé von úgy, hogy nem mindig azt teszem, amit tenni akarok. Lefelé ránt a test sok kívánsága. Nem lehetek teljesen az, ami lenni akarok, ezért sóhajtozom. A körülöttünk levő egész teremtett világ sóhajtozik, várva a megváltás napját, amikor Isten magának követeli azt, ami az övé. Már rajta van tulajdonjogának a pecsétje, és egy napon lejön és rámutat: „ez az“. Megszabadítja lelkemet és szellemem a testemtől, és azonnal beöltözteti abba az új testbe, ami a mennyből származik.

A szenvedő világ

Ugyanez a helyzet e világgal kapcsolatban. Jelenleg az egész világ szenved a bűn következtében: „Az egész teremtett világ együtt sóhajtozik és együtt vajúdik.“ Azt mondják, minden tövis egy kifejtetlen virág. A tövisek az átok következményei. És a tövis csak a teremtett világ vajúdásának jele, amely ki akar virágozni, de képtelen rá. Az egész

teremtett világ szenved a bűn átka alatt, várva a szabadulás napjára, várva arra a napra, amikor Isten kiváltja azt, amit megvásárolt.

Jézus megvásárolta a világot, de nem vette birtokba. Az övé, de még nem vette birtokba. Még mindig a Sátán uralma alatt áll. De nagyon hamar visszajön, hogy magáénak követelje, amit megvásárolt. Erről a Jelenések 5. részében olvasunk. Egy tekercs van a trónon ülő személy jobb kezében. Egy angyal hangos szóval megkérdezi: „Ki méltó arra, hogy felnyissa a könyvet és feltörje pecsétjeit?” János így válaszol: „És nagyon sírtam, mert senki sem bizonyult méltónak arra, hogy felnyissa a könyvet, és hogy beletekintsen.” Az egyik vén így szól: „Ne sírj! Íme, győzött az oroslán Júda törzséből, a Dávid utóda, és felnyitja a könyvet és hét pecsétjét.” Ekkor János ezt mondja: „És láttam, a trónus és a négy élőlény közelében, a vének között, ott áll a Bárány: olyan volt, mint akit megöltek... átvette a könyvet a trónuson ülő kezéből.” Ez a tekercs Isten földre vonatkozó birtoklevele. Ki méltó arra, hogy átvegye? Ki méltó arra, hogy követelését érvényesítse? Senki más, csak Jézus, mert megvásárolta azt a kereszten, és visszajön, hogy benyújtsa követelését megvásárolt tulajdonára. *Én* az ő megvásárolt tulajdona vagyok!

Bizonyosságom

A Szentlélek munkája ma az életemben az, hogy megpecsétel. Tehát bennem lakozása valódi bizonyosságot ad. Amikor jön a Sátán és gyötörni kezd testem gyöngesége és kudarcaim miatt, és azt kezdi mondani, hogy Isten nem törődik velem, nem szeret és nem fog üdvözíteni, ezt mondom: „Sátán, tévedsz! Isten pecsétje van rajtam, megjelölt engem, megpecsételt tulajdonának bélyegzőjével. A Szentlélek bennem lakik. Isten elpecsételt engem! Foglalót adott nekem, és eljön, hogy visszakövetlje, amit megváltott.”

Amikor a mennybe jutunk (akár az elragadtatás, akár a halál által), teljessé válik megváltásunk. Krisztus munkája véget ér bennünk, és örökre osztozunk Isten dicsőséges uralmában e test korlátai nélkül. Képesek leszünk szeretni, megosztani, adni és kapcsolatba lépni egymással minden akadály vagy korlátozottság nélkül.

Milyen dicsőséges lesz az a nap! Milyen dicsőséges Isten munkája a mi megpecsételésünkben éa abban, hogy a Lélek foglalóját adja addig a napig, amikor megvettt tulajdonát magáévá teszi.

Krisztus agapé-szeretete

A Szentlélek másik munkája a hívő életében az, hogy megteremti benne Jézus Krisztus agapé-szeretét. Jézus ezt mondta a tanítványainak: „Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha *szeretitek* egymást.“ A görögben a „szeretet“ szava az *agapé*, amit ritkán lehet megtalálni a Biblián kívüli görögben. A nyelv kifejezőképességének bizonyos fokú korlátai vannak, a szeretet megfogalmazására pedig talán végképp elégtelen. „Ti angolok – mondja a francia – csak egyféleképpen tudjátok megmondani egy nőnek, hogy szeretitek, mi százféleképpen.“ Ezzel azt akarják mondani, hogy a francia nyelv e tekintetben mennyivel szabadabb és teljesebb. A görög nyelvben számos szó van a szeretetre, de mi az egyetlen „szeretet“ szóra vagyunk korlátozva. *Szeretem* a földi mogyorót. *Szeretem* az édesáropogós kekszet, és *szeretem* a feleségemet. Ugyanazt a szót kell használnom érzéseim leírására a forró, tejszínhabos gyümölcsszirup és a gyermekeim iránt. Pedig amit a forró, tejszínhabos gyümölcsszirup iránt érzek, egészen más, mint amit a gyermekeim vagy a feleségem iránt érzek. A „szeretet“ egyetlen szavához vagyok kötve.

A szeretet három szava

A görög nyelvben van egy szó a szeretet fizikai síkjainak kifejezésére – ez a szó az *erosz*. Láthatjuk, hogy ebből ered például az „erotikus“ jelző. Ez a tisztán fizikai síkon kifejezett szeretet, és nagyon divatos lett a fiatalok között, sőt attól félek, az idősebbek között is. A szereteten az *erosz*-élményre gondolnak, ami egyáltalán nem szükségszerűen foglalja magában az igazi szeretetet.

A görögöknek van egy másik szavuk is a szeretetre, ami a fizikai síknál magasabban – az érzelmi kapcsolat szintjén fejezi ki a szeretetet. Ez a szó a *fileó*. Sokkal mélyebb az *erosznál*, mert mélyebb kapcsolat fejeződik ki benne egy másik személy iránt. A *fileó* a társalgásban fejlődik, amikor rájövünk, hogy ugyanazokat a dolgokat szeretjük. Sok közös dolog van bennünk, értékeljük egymást és a kölcsönös közlés által a szeretet *fileó*-élményéhez jutunk.

A legmélyebb területen kifejezett szerete az *agapé*-szeretet, ez a szeretet teljes szeretet. Ez az igazi lelki szeretet. Az *erosz* nem valódi szeretet. Ha az *erosz* világában azt mondom, hogy „szeretlek“, akkor ezzel csak azt árulom el, hogy szeretem *saját magam*, meg akarlak

szerezni, mert beleszerettem magamba, és szükségem van rád.“ Ha valaki ezt mondja: „nem élhetek nélküled“, ezzel nem a másik iránti mély szeretetet fejezi ki – csupán azt mutatja, hogy magára gondol. Az erosz végtelenül önző. Nem egyéb, mint önszeretet.

A fileó-szeretet kölcsönös: „Szeretlek, mert te is szeretsz engem, szeretlek, mert nevelsz a vicceimen, szeretlek, mert olyan sok minden van, amit egyformán kedvelünk, szeretlek, mert egész jól kijövünk egymással. Szeretlek, mert jól szórakozunk, amikor együtt töltjük az időt. Szeretlek, mert te is szeretsz engem és kellemes ember vagy.“

A legmagasabb fokú szeretet

Az igazi szerete akkor is szeretet, amikor nem kap szeretetet viszonzásul. Mélységes szeretet, amely ad és nem vár viszonzást. A szerete olyan mély és olyan hatalmas, hogy állandóan csak ad. Valójában az agapé legfőbb vonása az adás. Az *agapé* olyan átfogó, mély értelmű szó, hogy a mi nyelvünkön még meghatározni is nehéz. Lehetetlen megértenünk Isten Lelke és a szívünkbe adott kinyilatkoztatás nélkül, mert nem természetes szeretet. A Biblia ezt mondja: „Az Isten *agapé*.“ Ez isteni, természetfölötti szeretet, és valószínűleg az 1 Korinthus 13 határozza meg legjobban.

Pál mindenekelőtt kimutatja ennek a szeretetnek a felsőbbrendűségét. Fontosabb, hogy ezzel a szeretettel rendelkezél, mint a lelki ajándékokkal. Pál így szól: „Ha emberek vagy angyalok nyelvén szólok is, szeretet (agapé) pedig nincs bennem, olyanná lettem, mint a zengő érc vagy pengő cimbalom.“ Hatalmasan szónokolhatsz, aranyszájjal beszélhetsz, végtelenül tökéletesen fejezheted ki magadat. De ha nincs agapé-szereteted, az nem jelent többet, mint ha cimbalmoznál. Jelentéktelen hang csupán.

Az agapé fontosabb, mint a prófétálás, az ismeret vagy a hit ajándéka, mert „ha prófétálni is tudok, ha minden titkot ismerek is, és minden bölcsességben birtokában vagyok, és ha teljes hitem van is, úgy hogy hegyeket mozdíthatok el, szeretet pedig nincs bennem: semmi vagyok.“ Pál így folytatja: „És ha szétszatom az egész vagyonomat...“ A szeretet még az áldozatnál is fontosabb. Mindent eladhatsz, hogy tápláld a szegényeket. Tested tűzhalálra szánhatod, ami a legnagyobb áldozat, de ha nincs szereteted, ez neked semmit sem használ.

Aztán Pál továbbmegy, hogy meghatározza ezt a fajta szeretetet: „A szeretet türelmes, jóságos.“ Ez azt jelenti, hogy az agapé-szeretettel

visszaélhetnek, mégis hosszútűrő. Egyre kihasználják, de ezután is kedves marad. Biztos, már hallottál effélét: „Hát jó, eddig csak nyeltem, de már elegendem van, most majd törlesztek.“ Ez nem agapé. Az agapé viseli az ütések és még mindig kedves marad. Nem kiált bosszút. „A szeretet nem irigykedik, a szeretet nem kérkedik, nem fuvalkodik fel. Nem viselkedik bántóan, nem keresi a maga hasznát (nem ragaszkodik a maga igazához), nem gerjed haragra, nem rója fel a rosszat. Nem örül a hamisságnak, de együtt örül az igazsággal. Mindent elfedez, mindent hisz, mindent remél, mindent eltűr.“ Az agapé-szeretet „soha el nem múlik.“

A szeretet kétféle jele

Jézus mondta: „Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást.“ Ez valójában a leghatalmasabb bizonyíték a világ előtt, hogy a mi Urunk Jézus Krisztus tanítványai vagyunk. Ennek a szeretetnek kell munkálkodnia az életünkben, hogy eggyé tegyen egymással, hogy egymást különbnek tartsuk, ne bízzuk el magunkat és ne alakítsunk klikkeket, hanem osztozzunk a szeretetnek abban az egységében, amely mindnyájunkat eggyé kovácsol. Együtt kell részesednünk Isten jóságában és kegyelmében, ingyen továbbítva azt, mint ahogy mi is ingyen kaptuk Isten szeretetét és kegyelmét. Amint ez a szeretet működik az életünkben, jele lesz annak a világ felé, hogy igazán Krisztus tanítványai vagyunk.

1 János 3:14-ben ezt olvassuk: „Mi tudjuk, hogy átmentünk a halálból az életbe, mert *szeretjük* testvéreinket.“ Itt megint az *agapé* szó található. Ez nemcsak a *világ* felé irányuló jel, hanem azt is jelzi, hogy átmentünk a halálból az életbe. Amint Isten szeretete dolgozni kezd az életben, ez jel *nekem* magamnak is, hogy átmentem a halálból az életbe, mert a Krisztus testében ezzel a szeretettel viszonylok testvéreimhez.

Az igazi szeretet forrása

Mivel ez a szeretet isteni szeretet, forrása Istenben van. Nem tudom magamban létrehozni. Nem olyasvalami, amit kifejleszthetnék magamban. Ez az egyik nehézség a keresztyén közösségen belül – tudni azt, hogy szeretnünk kell minden hívőt, aztán rájövünk, hogy vannak olyanok, akiket nem igazán szeretünk. Ezért aztán megpróbálunk

valamiféle mesterséges szeretetet létrehozni. Megpróbáljuk magunkat rábeszélni a szeretetre. De az agapé-szeretet nem belőle ered, az agapé eredete Istenben van. Isten az agapé. Én nem fejleszthetem ki, olyan valami, ami Isten munkája alapján jön be az életembe. Ha rájövök, hogy hiányzik belőlem ez a szeretet, semmit sem tehetek magammal, csak be kell vallanom ennek hiányát Istennek, és kérem, hogy plántálja el bennem az agapét.

Sok keresztyén teljesen elkeseredett, mert hiába próbálta létrehozni az agapét. Olyan erősen igyekezett ezzel az isteni szeretettel szeretni, de mégsem sikerült neki, mert ennek eredete Istenben van. Istentől jövő ajándékként lesz a tied, aztán kiárad az életedből. Ha rájössz, hogy hiányzik belőled, csak annyit tehetsz, hogy megkéred Istent, töltsse meg szíved agapéval a Szentlélek által. Ne próbáld behajszolni magad csupán azért, hogy végül is vereséget szenvedj lelki életedben, mivel rá kell jönnöd, hogy nincs benned ez a szeretet, ahogy lennie kellene, hanem kérd az Úrtól!

Isten igéje valósággá válik

Amint vizsgáltuk a Szentlélek munkáját a hívő életében, láthattuk, hogy ő ad nekünk erőt ahhoz, hogy azzá legyünk, amivé Isten tenni akar. Aztán láttuk, hogy miként formál át minket Jézus Krisztus hasonlatosságára: „Mi pedig, miközben fedetlen arccal, mint egy tükörben szemléljük az Úr dicsőségét mindnyájan, ugyanarra a képre formálódunk át az Úr Lelke által dicsőségről dicsőségre.“ Aztán láttuk, hogy miként hozza be életünkbe Isten szeretetét, segít bennünket, hogy azt elfogadjuk, aztán pedig megadja azt a képességet, hogy Isten szeretetével szeressünk, mert a Szentlélek kitöltötte Isten szeretetét a szívünkbe és életünkbe.

Most a Szentléleknek azt a munkáját szeretnénk tanulmányozni, amely által Isten dolgait és Isten igéjét valóságossá teszi a hívő ember életében.

Amit szem nem látott

Az 1 Korinthus 2:9-ben Pál azt írta: „Amit szem nem látott, fül nem hallott, és ember szíve meg sem sejtett, azt készítette el az Isten az őt szeretőknél.“ Ezt a Bibliaverset gyakran félremagyarázzák. A Bibliának

minden félremagyarázott vagy összefüggésen kívül idézett verse között ez áll az élen. Ezt gyakran idézik a menyországgal kapcsolatban. Azt mondják, hogy a menyország annyira dicsőséges, annyira csodálatos, annyira gyönyörű, hogy olyant még „szem nem látott, fül nem hallott, ember szíve meg sem sejtett, azt készítette ez az Isten az őt szeretőknak“.

Abban a gyülekezetben, ahol felnövekedtem, mindig ílymódon hallottam idézni ezt e verset, és szolgálatom első tíz esztendejében én is így magyaráztam. Aztán egy nap elolvastam az egész összefüggő szakaszt, és rájöttem, hogy Pál nem a mennyről beszél. Pál azokról a dolgokról beszél, amelyeket Isten *éppen most* ad az ő népének – amik Istennél vannak, hogy átadja nekünk, mert szeret minket és mi szeretjük őt. Mit mond ezzel Pál? A testies ember nem láthatja, nem ismerheti, nem értheti azokat, amiket Isten *nekünk* tartogatt. Egész pontosan erről beszél. A testies ember szeme nem láthatja, füle nem hallhatja, még csak sohasem sejtheti meg szívében azokat a dolgokat, amelyeket Isten *nekünk* ad, mert szertjük őt. Péter elmondja, hogy még az angyalok is kívánnak betekinteni azokba a dolgokba, amelyeket Isten készítetett egyháza számára. Ez kétségtelenül ámulatba ejti őket, hogy Isten valóságosan eljön és bennünk lakozik.

Figyeld meg, mit mond a következő vers: „*Nekünk* pedig kinyilatkoztatta Isten a Lélek által.“ Pál nem a menyországról beszél. Ő a *Szentlélek által betöltött élet mostani dicsőségéről* beszél. „Nekünk pedig kinyilatkoztatta Isten a Lélek által, mert a Lélek mindent megvizsgál, még Isten mélységeit is. Mert ki ismerheti az emberek közül azt, ami az emberben van? Egyedül az emberi lélek, amely benne lakik“ (1 Korinthus 2:10-11). Más szóval, rajtad kívül ki ismeri, hogy ténylegesen mi van a szívedben? Mézes-mázos arcot ölthetsz magadra, lehet, hogy ezzel sok embert becsapsz. Én igazán nem tudom, mi van a szívedben. *Te* tudod. *Te* tudod, mit takarsz el és mire vonsz fátylat, hogy senki más ne vegye észre. Pál ezt mondja: „Mert ki ismerheti meg az emberek közül azt, ami az emberben van? ... Ugyanígy azt sem ismerheti senki, ami Istenben van, csak Isten Lelke“ (1 Korinthus 2:11).

A kinyilatkoztató Lélek

Vannak olyan dolgok, amelyeket egyedül Isten ismer (például Isten szeretetének gazdagságát), amit az ember egyszerűen nem tud megérteni, csak Isten Lelke érti. Pál így folytatja: „Mi pedig nem a világ

lelkét kaptuk, hanem az Istenből való Lelket, hogy megismerjük mindazt, amit Isten ajándékozott nekünk“ (1 Korinthus 2:12). A Szentlélek tudatja velünk azokat, amelyeket Isten ingyen nekünk ajándékoz: „Ezeket hirdetjük is, de nem emberi bölcsességből tanult szavakkal, hanem a Lélektől jött tanítással, a lelki dolgokat a lelki embereknek magyarázva. A nem lelki ember pedig ne fogadja el az Isten Lelkének dolgait, mert ezeket bolondságnak tekinti, sőt megismerni sem képes, mert csak lelki módon lehet azokat megítélni“ (1 Korinthus 2:13-14).

Sokan elkövetik azt a hibát, hogy saját maguk próbálják fölfedezni, amiről a Biblia beszél. Azért olvassák a Bibliát, hogy megtalálják üzenetét, de ezt csak a saját emberi értelmükkel teszik. Ez kudarcba torkollik. Olvasni próbálják, de sehova ne jutnak. Ezt mondják: „Próbáltam olvasni a Bibliát, de semmit sem látok abból, amit mások kivesznek belőle. Egyszerűen nem tudom megérteni.“ Pontosan ezt mondja Pál: „A nem lelki ember pedig *nem* fogadja el az Isten Lelkének dolgait, mert ezeket bolondságnak tekinti, sőt megismerni sem képes.“ *Lehetetlen* a nem lelki ember számára, mert értelme nem képes fölfogni a Lélek dolgait, hiszen nincs meg az erre való képessége. Ugyanilyen logikával mondhatod, hogy a vak ember nem képes értékelni a naplemente szépségét, vagy a süket nem tudja élvezni a hangverseny zenéjét, mert nincs rá képessége, hogy értékelje vagy megértse. Amíg a Szentlélek nem nyitja meg szívünket és értelmünket e dolgok előtt, mi sem érthetjük meg őket.

Nézni és nem látni

Az egyik legnehezebb dolog az, amikor valaki világosan ért egy kérdést, és csodálkozva látja, hogy más miért nem érti ugyanolyan világosan. Hiszen annyira egyszerű! Annyira nyilvánvaló! Miért ne veszed észre? Itt van – vedd már észre! Ámde, ha lelkileg nem ébred föl, ha Isten Lelke nem lakik benne, egész nap nézhet, mégsem láthatja meg.

Ennek a megértésnek és megvilágosodásnak a Szentlélek hatalma által kell létrejönnie. Ő feltárja Isten dolgait a szívünk előtt. Pál azt kérte az efézusi hívők számára az 1:17 szerint, hogy Isten adja meg nekik a bölcsesség és kijelentés lelkét az ő megismerésében. A Szentlélek munkája az, hogy ismerteti a ránk árasztott isteni kegyelem dicsőségét, Istennek az érdekünkben végzett munkáját, és azt, amit Isten az életünkben cselekedni akar. Milyen tragikus, hogy az emberek a Szentlélek segítségével nélkül igyekeznek keresztyén életet élni és érteni a keresztyén életmódot! Ez egyszerűen nem vihető véghez.

Isten elérhetővé tette számunkra mindazt, ami az életre és kegyességre szükséges. Isten nem hagyott ki egyetlen dolgot sem, bármelyik helyzettel is találjuk magunkat szemben, Istennek van megoldása a számunkra. Isten már gondoskodott rólunk. A Szentlélek tudatosítja velünk azokat a dolgokat, amelyeket Isten már ingyen nekünk adott, hogy aztán különleges szükségünkben és helyzetünkben magunkévá tehessek Isten művét.

Nem ülök le úgy olvasni Isten ígését, hogy először ezt ne mondanám: „Ó, Szentlélek, nyisd meg értelmemet és szívemet, hogy elfogadjam és megértsem Isten ígését.“ Nem merek a saját természetes értelmemmel közeledni Isten ígéséhez. Akkor minden homályossá válna. Szükségem van a Szentlélek segítségére, hogy megtanítsa engem Isten szavára. 1 János 2:27-ben olvassuk: „De bennetek megvan az a kenet is, amelyet tőle kaptatok, ezért nincs szükségetek arra, hogy valaki tanítson titeket.“ Tehát föltekinthetünk a Szentlélekre, hogy tanítsa és irányítsa minket, amint Isten ígését tanulmányozzuk.

Tanulás Jézusról

Amikor olyan emberekkel beszélgetünk, akik éppen csak hogy átadták életüket Jézus Krisztusnak, hangsúlyozni igyekszünk, milyen fontos, hogy tanuljanak Jézusról. Jézus három dolgot mondott: Először, „jőjjetek hozzám“, aztán, „vegyétek föl magatokra az én igámat“, végül, „tanuljatok tőlem“. Az üdvösség több annál, minthogy csak Jézushoz menjünk: ez az ő igájának a fölvétele, életünk alárendelése Jézus Krisztus uralmának, életünk gyepelőjének átadása. De aztán, ha növekedni akarunk, tanulnunk kell felőle.

Sokan nem haladunk tovább Isten kegyelmében, mert nincs elég ismeretünk Jézus Krisztus felől és nem növekedünk az ő megismerésében. Csak egyféle módon tanulhatunk Jézus Kriszturól: Isten ígésének olvasása által. Isten ígéje az egyetlen lelki táplálék az új keresztyén, a lelki csecsemő számára. Nem növekedhetünk Isten ígéje nélkül, és anélkül, hogy az ige által ismernénk Istent és Jézus Krisztust. Ez elengedhetetlen keresztyén életünk és keresztyén növekedésünk számára.

Melyik a helyes módszer?

Mindig így oktatom az embereket: „Mielőtt olvasni kezdték a Bibliát, így imádkoztatok: „Uram, nyisd meg szemem, hadd lássak, nyisd meg fülem, hadd halljam, amit Lelked mondani akar az ige által.“ Egyesek így szólnak: „Olyan sok magyarázat van, hogy teljesen belezavarodom.“ Nem azt kérem tőled, hogy egyesek bibliamagyarázatait olvasd, hanem hogy olvasd magát a Bibliát. Egyesek így szólnak: „Honnét tudod, hogy a te módszered helyes? Talán Joe Smith mondott igazat, vagy a Jehova tanúinak van igazuk, vagy esetleg Mary Baker Eddy magyarázata a helyes? Mindenkinek megvan a saját magyarázata. Honnét tudod, hogy neked van igazad?“ Hadd mondjam ezt: egyáltalán nem aggódom amiatt, hogy milyen hitre jutsz majd a Biblia olvasása alapján. Hiszem, hogy a Szentlélek képes megtanítani - magából a Bibliából - mindarra, amit tudnod kell. Nem bátorítalak arra, hogy olvasd valakinek a magyarázatait. Arra bátorítalak, hogy csak olvasd a Bibliát, és engedd, hogy a Szentlélek tanítson meg Isten üzenetére!

Nem aggódom amiatt, hogy hogyan magyarázod a Bibliát, ha egyedül a Bibliát olvasod. Nem aggódom amiatt, hogy valamilyen hamis tanításba sodródsz, ha csak olvasod a Bibliát. Viszont *féltelek* az eltévelyedéstől, ha valamilyen szennyirodalmat olvasol, ami tévelygéseivel ellenére is azt tartja magáról, hogy a Bibliát magyarázza.

Tanulás és ismétlés

Jézus mondta: „A Pártfogó pedig, a Szentlélek, akit az én nevemben küld az Atya, ő tanít majd meg titeket mindenre, és eszetekbe juttat mindent, amit én mondtam nektek.“ Figyeld meg, mindent *eszetekbe juttatt*. Mit jelent ez? Azt jelenti, hogy a dolgokat előbb el kell plántálni ahhoz, hogy később felidézhetőek legyenek. Nem juttathat eszedbe olyant, mi először nincs beültetve az elmédbe. Fontos, hogy olvasd Isten igéjét. Dávid így szólt: „Szívembe zártam beszédedet, hogy ne vétkezzem ellened.“ Talán nem emlékszel arra, amit öt perccel azelőtt olvastál, de krízishelyzet támadhat az életedben, és akkor hirtelen egy igevers tolu az emlékezetedbe. Mi történt? A Szentlélek juttatta eszedbe, amit korábban már betápláltál magadba, és most a vészhelyzetben a Szentlélek segített rajtad.

János 16-ban Jézus beszélget tanítványaival közvetlenül a Gecsemáné-kertbe menetel előtt, ahol aztán le is tartóztatták. Ez volt az utolsó éjszaka, amikor Jézus együtt volt tanítványaival keresztre feszítése előtt. Ezt mondta nekik a 12. versben: „Még sok mindent kellene

mondanom nektek, de most nem tudjátok elviselni.“ Velük volt három és fél éven át, tanította őket, de még mindig sok dolog volt, amit még el kellett volna mondania nekik, de nem voltak képesek azokat befogadni. Ezért így szólt: „Amikor azonban eljön ő, az igazság Lelke, elvezet titeket a teljes igazságra ... és az eljövendő dolgokat is kijelenti nektek“ (János 16:13). Isten Lelke azért adatott nekünk, hogy megtanítsa minket Isten dolgaira, Isten Lelke azért adatott nekünk, hogy elvezessen Isten igazságára, és aztán bemutassa nekünk az eljövendő dolgokat.

Az eljövendők ismerete

Az eljövendő dolgok bemutatásával kapcsolatban Pál apostol ezt írta a thesszalonikai gyülekezetnek: „Ti azonban, testvéreim, nem vagytok sötétségben, hogy az a nap (vagyis az Úr napja, az egyház elragadtatásának napja) tolvajként lephetne meg titeket. Hiszen valamennyien a világosság és a nappal fia vagytok, nem vagyunk az éjszakáé, sem a sötétségé.“ Mit mond ezzel? Azt mondja, hogy az Úr napja, Krisztusnak gyülekezetéért való eljövetele, nem lephet meg minket. Nem törhet ránk váratlanul. Ha Lélekben járunk, ha a Lélek vezet minket, akkor bemutatja az eljövendő dolgokat, és éberén őriz minket ebben a mi életidőnkben.

Igazán megdöbbenő, hogy az emberek milyen vakok ezzel a korrall kapcsolatban, amelyben élünk. Egy este Los Angelesben egy rádióprogram során megemlítettem Jézus Krisztus második eljövetelét – és hamari visszatérését. A csoport többi tagja (vallási vezetők) úgy látták, hogy szörnyű dolog arra gondolni, hogy az Úr hamarosan eljön, és hogy nekünk inkább azzal kellene törődnünk, hogy ezt a világot jobbá tegyük. Ezt válaszoltam: „Ezt már régóta próbáljátok tenni, mégis az eddigi legnagyobb összevisszaságban vagyunk.“ Meglepett, hogy nem ábrándultak ki, ez az egyetlen mentségük! Amikor annyira erősen törekszel a világ megjobbítására, az meg csak egyre romlik, és mégsem vagy belekeseredve, akkor valamiféle elszántság él benned. De azt hiszem, annak az embernek teljsen vaknak kell lennie, aki körülnéz és így szól: „Milyen csodálatos! A dolgok egyre javulnak!“

Nem látják a valóságot. Az egyház abban az igyekezetében, hogy a világot lakályosabbá tegye, magát is majdnem kisöpörte a világból. Azok a módszerek, amelyek által a világot lakályosabbá akarják tenni, számomra érthetetlenek. Amikor egyes egyházi csoportok terrorista szervezeteket

támogatnak, nehéz belátnom, hogy ez miként járul hozzá a világ megjavításához.

A vakság tragédiája

A Lélek szerint járó és általa vezetett embernek van egy keserű tapasztalata: amikor a Lélek valamit egészen nyilvánvalóvá és magától érthetődővé tesz számodra, teljesen érthetetlennek tűnik, hogy más valaki miért nem képes látni ugyanazt. Ennek az az oka, hogy a nem lelki ember nem tudja megérteni a Lélek dolgait: „sőt megismerni sem képes: mert csak lelki módon lehet azokat megítélni.“ Vannak dolgok, amelyeknek hamis volta egészen nyilvánvaló, és az emberek mégis bedőlnek nekik. Annyira nyilvánvaló hamisítványok, mintha az ember mosolygó Ady-portrét látna az ötszáz forintson. De az emberek mégis vakon elfogadják, és követik őket. „Hogy nem veszik észre – kérdezed -, hogy az orruknál fogva vezetik őket? Hogy-hogy nem látják, hogy ez az illető csaló?“ De mivel nem rendelkeznek a megítélés adományával, hagyják magukat teljesen bolonddá tenni. Az a legnehezebb, hogy te világosan látod a dolgokat, és nem érted, hogy mások miért nem láthatják olyan világosan, mint te.

Jézus Krisztus visszatérése annyira közel van! Közvetlenül a pogányok idejének végénél tartunk! Olyan nyilvánvaló, hogy az Úr nemsokára eljön. A Szentírás beteljesedése annyira világos, csak az emberek érzéketlenek erre az egész prófétai képre. Megvakultak és úgy élik életüket, mintha örökké itt maradnának. Ha a Szentlélek nem jelentette volna ki nekünk a második eljövételt, mi sem tudnánk róla.

Az igazság valódi forrás

Amikor Jézus így szólt: „nincs szükségetek arra, hogy valaki tantson titeket, sőt amire az ő kenete tanít meg titeket, az igaz, és nem hazuság.“ Vajon ez azt jelenti, hogy nem kell kapcsolatban lennem a gyülekezettel, hanem otthon maradhatok, olvasom a Bibliát, és a Szentlélek ott megtanít engem? Nem. Pál azt mondja, hogy A Szentlélek helyez pásztorokat és tanítókat a gyülekezetbe, hogy felkészítse a szenteket a szolgálat végzésére. Emellett is érvényes azonban az az igazság, hogy egyedül a Szentlélek taníthat meg téged, és ha egyáltalán bármilyen igazságot megkapsz Istentől, azt csak azért kapod meg, mert a

Szentlélek tette igazzá és ajándékozta neked, megnyitva szívedet annak megértésére. Én közvetíthetem neked Isten igazságát, és közben te hirtelen így szólsz: „Értem! Köszönöm, Chuck!“ Nem, ne nekem köszönd, mert soha nem sajátítottad volna el, ha a Szentlélek ki nem jelentette volna neked.

Más valaki is ugyanazt olvassa, amit te, de nem fogja fel. Még mindig ugyanolyan sötétségben van, mint addig. Egyáltalán nem érti, átsiklik fölötte. „Miért látom én, ő meg miért nem veszi észre?“ Mert a Szentlélek tanította neked az igazságot, kész voltál befogadására. Eljött a megismerés ideje, és a Szentlélek megnyitotta szívedet és megtanított az igazságra. Én talán kijelentem az igazságot, de te nem tudod elfogadni vagy megérteni, amíg a Szentlélek rá nem hangol az igazságra. A lelki dolgokat csak a Szentlélek által foghatod föl.

Kétféle tanító

Ebből az következik, hogy csak a Szentlélek által taníthatod Isten igazságát, mert minként taníthatnád azt, amit magad sem értesz? Ez azt jelenti, hogy az ember folyékonyan ismerheti a görögöt és a hébert, és memorizálhatja az Ó- és Újszövetséget az eredeti nyelven, és minden kommentárt ismerhet, ha nincs telve Lélekkel, nem lehet igazi vezetőd az Isten dolgaiban. Jobb, ha valaki olyan fiatalot hallgatsz, akinek nincs szemináriumi végzettsége, de telve van Lélekkel. Istennek egy képzetlen, de Lélekkel teljes szolgája igazibb vezetőd a Szentírás igazságaiban, mint a filozófiai doktorátussal rendelkező, de újjá nem született ember, mert senki sem tudja igazán megérteni a Lélek dolgait, hacsak a Lélek föl nem keni őt a tanításra.

A görög nyelv ismerete nagyon hasznos az Újszövetség megértéséhez, mégis az az igazság, hogy a *Szentlélek* tanítja meg nekünk Isten dolgait. Ő juttatja eszünkbe, ő teszi valóságossá Isten dolgait az életünkben, ő nyitja meg meg értelmünket a lelki igazságok előtt és az előtt, amit Isten végzett értünk. A Szentlélek ébreszt azoknak a dolgoknak tudatára, amelyek a körülöttünk levő világban végbemennek, és felkészít bennünket arra a napra és órára, amelyben élünk. Hála Istennek a Szentlélek életünkben végzett munkájáért, hogy Isten ígését élővé teszi és részesévé tesz annak a gazdagságnak, amit Isten ingyen nekünk ajándékozott!

A Szentlélek munkája a világban

A Szentlélek fontos munkát végez a világban. Már láttuk a Szentlélek munkáját a hívő életében: átalakít minket Krisztus képmására, megnyitja előttünk Isten dolgait, és szívünkbe plántálja az igazi szeretetet.

De milyen munkát végez a Szentlélek a világban? Jézus ezt mondja János 16:8-9-ben: „Leleplezi a világ előtt, hogy mi a bűn, mi az igazság és mi az ítélet.“ Aztán így folytatja: „A bűn az, hogy nem hisznek énbennem.“ Van tehát egy főbenjáró bűn, amiért az embernek felelnie kell Isten előtt – az a bűn, hogy nem hisz Jézus Krisztusban. Krisztus meghalt a világ bűneiért. „Mindnyájan tévelyegtünk, mint a juhok, mindenki a maga útját járta. De az Úr őt sújtotta mindnyájunk bűnéért“ (Ézsaiás 53:6). Krisztus magára vette az egész emberiség bűnét. Meghalt a világ bűneiért. Az ember már Jézus eljövetele előtt ítélet alá került. Jézus mondta: „Mert az Isten nem azért küldte el a Fiút a világba, hogy elítélje a világot, hanem hogy üdvözüljön a világ álatala. Aki hisz őbenne, az nem jut ítéletre, aki pedig nem hisz, már ítélet alatt van, mert *nem hitt az Isten egyszülött Fiának nevében.*“ Nem hinni Jézusban – ez a főbenjáró bűn, ami elítéli az embert.

A legsúlyosabb bűn

A megbocsáthatatlan bűn alapján véve Jézus Krisztusnak mint Megváltónak folyamatos elutasításában sűrűsödik össze. Ez valójában a Szentlélek elleni káromlás. A Szentlélek ugyanis azért jött, hogy megfeddjen a bűn miatt. „megfeddi a világot“, mert nem hisz Jézusban. Amikor megfedd minket a bűn miatt, rámutat, hogy Krisztus a mi egyedüli reményünk az üdvösségre, és ha folyamatosan elutasítjuk a Szentlélek szívünkhöz szóló üzenetét, ez a Szentlélek elleni káromlássá válik. Ha megmaradunk ebben az elutasításban, nincs számunkra bűnbocsánat sem ezen, sem a másvilágon.

Egyetlen kérdés van tehát, és ez a Jézus Krisztussal való kapcsolat kérdése. Vannak emberek, akik azzal áztatják magukat, hogy nem túl rosszak. Erkölcsös, jó emberek, alapján véve becsületesek, akik mindeddig hűséges családtagok voltak. Soha nem követtek el semmilyen nagyobb bűnt, és ezt mondják magukról: „Vállalom a kockázatot, vagyok olyan jó, mint bárki más.“ De ha nem fogadják el Jézus Krisztust Megváltóul, valójában ítélet alatt vannak. A legsúlyosabb bűnt követik el –

elutasítják Isten üdvösségre vonatkozó tervét és végtelen szeretetét. A Szentlélek ma azért van a világban, hogy meggyőzze a világot a bűnről, „mert – ahogy Jézus mondta – nem hisznek énbennem.“

Hiszel Jézus Krisztusban mint Megváltódban? Átadtad már neki az életed? Ha hiszel benne, és ha odaszenteled magad neki, akkor üdözölsz. Ha nem hiszel benne, és nem adtad át neki magad, akkor ítélet alá kerülsz és a Szentlélek megfedd téged bűnöd miatt, mert nem hittél benne.

Teljes tisztaságban

A másik dolog az, hogy a Szentlélek leleplezi a világ előtt az igazságot. Ő mondta: „Az igazság az, hogy én az Atyához megyek, és többé nem láttok engem“ (János 16:10). Miután Jézus feltámadását követően negyven napon át megjelent tanítványainak, majd azt mondta nekik, hogy menjenek vissza Jeruzsálembe, és ott várjanak Isten ígéreteré. Amikor a Szentlélek eljön rájuk, hatalmat kapnak, és Krisztus tanúi lesznek az egész világon. Aztán Jézus fölment a mennybe, és felhő takarta el őt a tanítványok szeme elől. Az Apostolok cselekedetei 1:10-11 leírja, hogy két férfi állt melléjük fehér ruhában, és ezt mondták a tanítványoknak: „Galileai férfiak, miért álltok itt az ég felé nézve? Ez a Jézus, aki felvitetett tőletek a mennybe, úgy jön el, ahogyan láttátok őt felmenni a mennybe.“

Mit mond nekünk Jézus mennybemenetele? Mit mond Isten a mennybementel által? Bizonyságot tesz arról, hogy Jézus igazsága az, amit mértékül elfogad. Ő igaz. Jézus igaz életet élt, amelyet az Atya befogadott a mennybe. Mit mond neked ez, ha a saját igazságod és a saját jócselekedeteid alapján akarsz bejutni a mennybe? At egyedüli mód, hogy valaha a mennybe juss, ha olyan igaz, tiszta és szent leszel, mint Jézus Krisztus. Ha valamivel lemaradsz az igazságnak ettől a mértékétől, sohasem jutsz oda.

Ezt látva talán könnyen föl is adnánk, mert még ha nagyon jók volnánk is, vagy akár a legjobbak volnánk is a házban vagy az egész környéken, még sincs mód arra, hogy amennybe jussunk, hacsak igazságunk nem olyan tökéletes, mint Jézus Krisztusé. Ez az igazságnak az a mértéke, amelyet Isten elfogad. A Szentlélek leleplezi a világ előtt, hogy mi az igazság, ahogy Jézus mondta: „én az Atyához megyek, és többé nem láttok engem.“

A sátán veresége

Végül Jézus úgy beszélt a Szentlélekről, mint aki meggyőzi a világot az ítélet tekintetében. De a Lélek nem az eljövendő ítélet tekintetében győzi meg a világot, Jézus nem erről beszélt. Ezt mondta János 16:11-ben: „az ítélet pedig az, hogy e világ fejedelme megítéltetett.“ Nem arról az eljövendő ítéletről beszélt, amivel az embernek találkoznia kell, amikor a halála és a pokol kiadja a nála levő halottakat, és azok odaállnak Isten nagy fehér trónja elé ítéletre. A Szentlélek egyáltalán nem erről beszélt. Arról az ítéletről szólt, amelyben „e világ fejedelme megítéltetett“. Mit értett ezen Jézus?

Azzal, hogy átadatuk szívünket Jézus Krisztusnak és rendelkezésére bocsátottuk életünket, nem ért véget a bűnnel való harcunk. Azóta is vannak küzdelmeink, hiszen testben élünk. A Sátán pedig ismerve gyengeségeinket, a legteljesebb mértékben kihasználja őket. De a Szentlélek arról győz meg bennünket, hogy e világ fejedelme *megítéltetett*. Amikor Jézus keresztre ment, és bűneinket magára véve meghalt helyettünk, a világ fejedelme megítéltetett. Krisztussal való kapcsolatunk által tehát hatalmunk lehet a bűn fölött, többé nem vagyunk neki kiszolgáltatva.

Pál azt mondta, hogy a bűnnek nem kell többé királyként uralkodnia a mi halandó testünkben, hanem most már Krisztus uralkodhat bennünk. A Kolosséi levél második részében pedig így beszél arról a győzelemről, amelyet Jézus aratott a sötétség fejedelemségei és hatalmasságai felett, akiket legyőzött a kereszttel: „Eltörölte a követelésével minket terhelő adóslevelet, amely minket vádolt, eltávolítva azt az útból, odaszeggezve a keresztfára. Lefegyverzte a fejedelemségeket és a hatalmasságokat (a gonosz lelkek vezéreit), nyilvánosan megszegyenyítette őket, és Krisztusban diadalmaskodott rajtuk.“

E világ fejedelme vereséget szenvedett a keresztnél. Nincs többé hatalma arra, hogy életünket irányítsa, sem arra, hogy Isten igazságával és útjával ellentétes cselekedetre kényszerítsen. Tehát beléphetünk Jézus Krisztus győzelmébe. Most már ismerhetjük a bűntől való szabadságot és uralkodhatunk az életünkre törő bűn fölött. Az pedig, „hogy e világ fejedelme megítéltetett“, azt jelenti, hogy az Úr gondoskodott az életünket gyötrő minden bűntől való szabadulásunkról. Pál megfogalmazása szerint „az ő ember (a régi természet) megfeszítettetett Krisztussal együtt.“ E világ fejedelme, a Sátán megítéltetett a keresztnél. És ha Jézus Krisztus új életében részesülünk – az ő Lelkének ereje, segítségé által – szabadok lehetünk a bűntől.

Mi történik, ha vétkezem?

Mi lesz akkor, ha mégis vétkezem? Vagyis ha nem élek annak előnyével, amit Isten elérhetővé tett számomra a feltámadt Krisztus hatalma és a Szentlélek által. Isten mindent megadott, amire szükségem van ahhoz, hogy akarata szerint éljek. De fontos, hogy éljek azzal a hatalommal, amelyet adott. Ez nem azt jelenti, hogy büntelen és tökéletes vagyok, nem jelenti azt, hogy soha többé nem vétkezem. Hanem azt jelenti, hogy ha vétkezem, nem hibáztathatom Istent és nem mondhatom: „Nem tehetek róla, Isten ilyennek teremtett.” Csak magam kárhoztathatom, mert nem bocsátom magam a Lélek hatalmának és Krisztus diadalának rendelkezésére.

Tudatában vagyok annak, hogy némelyikünk életében a Sátánnak nagyon erős bázisa van. Lehetnek olyan szokásaink, amelyek egész életünket gúzsba kötik és állandó lelki vereséget okoznak. Nem vagyunk képesek igazán élvezni a Krisztuban való teljes örömet, mert akadályozó bűn vagy ellenállás van bennünk. Tudom, hogy többen is imádkozunk emiatt hónapokon keresztül, Istenhez kiáltunk. Isten segítségét keressük szorgalmas imádság által, de rájövünk, hogy a testünk nagyon gyenge. Visszakerülünk a régi életmódba, a régi ösvényre, és a Sátán fülünkbe súgja hazugságait: „Nincs menekvés. Úgysem fog sikerülni. Legjobb, ha fekadod.”

Győzedelmeskedhetsz

Mégis *elérheted*, mert Isten lehetővé tette a bűn fölötti győzelmet a Szentlélek hatalma által. A Sátán megítéltetett a kereszt által, tehát minden feletted gyakorolt hatalma csak bitorklás, nincs hozzá joga, sem felhatalmazása. De ő nagyon vakmerő, nagyon erőszakos. Odamegy, ahova nincs joga belépni. Elveszi, amit csak tud, bármi áron. Még akkor is, ha nincs hozzá törvényes joga, mert téged megvásárolt Jézus Krisztus, és már az ő tulajdona vagy. A Sátán megítéltetett a kereszten, és bármilyen erővel vagy bármilyen felhatalmazás ürügyén gyakorolja rajtad a hatalmát, jogtalanul teszi. Amikor Jézus Krisztus nevében és Krisztus győzelmének a hatalma által ellene állsz, a Sátánnak meg kell hátrálnia. Vereséget szenvedett a keresztnél, és engednie kell Krisztus győzelmének, amint ezt a győzelmet magadénak vallod. Mivel a Sátán elítéltetett, egyáltalán

semmi joga sincs az életedhez. Ha követeled, hogy távozzék, nincs módja, hogy maradjon.

Az igazi király legyen az úr

Miután Isten elvetette Saul királyt, azt mondta Sámuel prófétának, hogy menjen le Isai házához és kenje föl egyik fiát Izráel királyává. Saultól való félelmében Sámuel titokban ment le Isai házához és behívatta Isai fiait. Az első belépett – jó kinézésű, robosztus férfi volt -, és Sámuel ezt gondolta magában: „biztosan ez az!” De az Úr így szólt: „Ne tekints a megjelenésére, se természetes növésére, mert én megvetem őt. Mert nem az a fontos, amit lát az ember. Az ember azt nézi, ami a szeme előtt van, de az Úr azt nézi, ami a szívben van.” Így tehát Isai fiai egymás után megjelentek, és az Úr mindegyiküket elutasította, amíg végül Sámuel így méltatlankodott: „Minden fiad itt van?” Isai ezt válaszolta: „Hátra van még a legkisebb, de ő éppen a juhokat őrzi.” Sámuel ezt mondta: „Üzenj neki azonnal, és hozasd ide!”

Amint Dávid hazafutott a juhok őrzéséből, Isten így szólt Sámuelhez: „Rajta! Kend fel, mert ő az!” Dávid odaállt, és Sámuel fogta az olajos szarut és olajat öntött a fejére, az olaj végogfolyt Dávidon, amint ott állt, és Isten kenete nyugodott meg rajta – Isten fölkente őt az Isten népe fölötti uralkodásra. Érdekes, hogy bár maga Isten kente királlyá Dávidot Izráel felett és a trón Dávidé lett, Saul továbbra is trónon maradt. A következő néhány éven át Saul mindent megtett, hogy Dávidot eltávolítsa, és úgy üldözte Dávidot a hegyeken, mint valami fogoly madarat, amíg Dávid minden reményét elvesztette életbenmaradása felől. Saul elkeseredetten ragaszkodott ahhoz, ami már nem volt az övé. Mivel azonban Isten úgy rendelte, Saulnak végül kard által kellett elesnie a Gilboa-hegyen, és a trón, mely már hosszú ideje Dávidot illette volna, végre az övé lehetett. Elfogalalta és uralkodni kezdett.

Isten úgy rendelte, hogy a Sátánnak többé nincs joga az életed fölötti uralomra. Amikor életedet Jézus Krisztusnak adtad, az ő tulajdonává lettél, és Isten még ma ura akar lenni az életednek. E világ fejedelme megígértetett. Némelyikünket sikerül uralma alatt tartania hosszabb időn át, jóllehet már átadtuk életünket Krisztusnak, a Sátán még mindig betolakodik. Itt az ideje, hogy éljünk Istentől kapott felhatalmazásunkkal, és a Szentlélek hatalma által követeljük a Sátán távozását. A Biblia az ígéri, hogy ha ellenállunk az ördögnek, elfut tőlünk.

Határozott imádság

A Sátán nemcsak bejön és elveszi, ami nem az övé, hanem azt is meg akarja tartani, amihez többé semmi köze. Nagyon makacs, nem könnyen adja meg magát, tehát imáinknak határozottaknak kell lenniük. Azt hiszem a Sátán igazán szereti a hívők általánosító imádságait. Az ilyenek nem ártanak neki: „Istenem, tartsd meg a világot.“ Ez annyira általános, hogy tulajdonképpen semmit sem mond. Pontosabban kell fogalmaznod. „Uram, igénylem Krisztus győzelmét életemnek ezen meg ezen a területén. Uram, neked ajánlom fel ezt a területet, Krisztust be akarom hívni, hogy ő üljön a trónon. Köszönöm, Uram, a fölötte aratott győzelmedet. És most, Uram, távolítsd el őt, *Te* jöjj be és ülj a trónon,és uralkodj az életemben!“ Légy határozott!

Foglald el és birtokold!

Mihelyt a Sátánnak távoznia kell, ellentámadásba lendül, és vissza akarja szerezni az általa otthagyt területet. Jézus mondta, hogy amikor a gonosz lélek kimegy az emberből, víz nélküli helyeken jár-ke, lakást keresve magának, és amikor semmit sem talál, visszatér. Úgy vélem, hogy mindig lehet számítani az ellentámadásra, mert a Sátán ismét helyre akarja állítani a támaszpontját. Tehát, amit *efoglalunk* Jézus Krisztus nevében, azt meg is kell *tartanunk* Jézus Krisztus nevében.

A győzelem után az ember sokszor ezt mondja: „Ó,dicsőség az Úrnak! Az Úr megadta nekem a győzelmet!“ Ezután megszűnteti az örökdedést. Így gondolkodik: „Sikerült. Nem kell többé aggódnom.“ Aztán a Sátán visszatér. Kirúgták a bejárati ajtón, ezért visszamegy a hátsó ajtón. Miközben a társalgóban te kikiáltod a győzelmet, ő visszaoson a konyhán keresztül! Amit *elfoglaltunk*, azt meg kell *tartanunk* a Szentlélek hatalma által.

Valami több

Nemrégiben egy fiatalember jött hozzám ezekkel a szavakkal: „Jó néhány évvel ezelőtt elfogadtam Krisztust, de soha nem voltam túlságosan tele ujjongással. Érdektelennek találtam a bibliaolvasást. Lényegében elkalandozott az értlemem, és nem tudtam igazán az ígére összpontosítani. Soha nem ismertem igazán, mit jelent Isten imádata, és

akadozott az imaéletem. Mióta azonban néhány hónappal ezelőtt elteltem Lélekkel, az életem teljesen megváltozott. Nagy szeretet van bennem Isten dolgai iránt. Úgy tűnik, nem tudok betelni az igével, és szeretem a hívőkkel való közösséget. Nagy változás ment végbe az életemben, amióta beteljesedtem Lélekkel!“

Ezt a történetet különféle változatban száz és száz esetben mondták el olyanok, akik azt tapasztalják, hogy valami többletük van, nemcsak annyi, hogy a Lélek bennük lakozik megtérésük óta. El kell ismernünk, hogy minden újjászületett hívőben benne lakik a Lélek. Az 1 Korinthus 6:19-ben Pál kijelenti, hogy a mi testünk a Szentlélek temploma, aki bennünk lakozik. Azt is elmondja az 1 Korinthus 12:3-ban, hogy Krisztust csak a Lélek által hívhatjuk Úrnak.

A Lélek és a hívő ember

Három görög szót használ az Újszövetség a Lélek és a hívő ember kapcsolatának leírására: *para*, *en* és *epi*. János 14:17-ben Jézus ezt mondta tanítványainak a Szentlélekről: „Ti azonban ismertiek őt, mert nálatok lakik, sőt bennetek lesz.“ A Szentlélek nálunk van már megtérésünk előtt. Ő vezet minket büntudathoz és kijelenti nekünk Jézus válaszát. Amikor elfogadjuk Jézust megváltónknak és meghívjuk őt az életünkbe, a Szentlélek kezd bennünk lakni.

De Isten valami többlet akar adni – az *epi* kapcsolatban rejlő csodálatos megerősítés által. Figyeld meg, hogy Jézus ezt ígérte tanítványainak közvetlenül mennybemenetele előtt: „És íme, én elküldöm nektek, akit Atyám ígért“ (Lukács 24:49). Az Apostolok cselekedetei 1:8-ban pedig ezt mondta: „Ellenben erőt kaptok, amikor eljön házzátok.“

Az Apostolok cselekedetei 10:44-ben azt olvassuk, hogy a Szentlélek leszállt a pogány hívőkre Kornélius házában: „Míg ezeket a szavakat mondta Péter, /eszállt a Szentlélek mindazokra, akik hallgatták az igét.“ Az Apostolok cselekedetei 19:6-ban, amikor Pál rátette kezét az efézusi hívőkre, a Szentlélek leszállt rájuk (*epi*).

Az Apostolok cselekedetei 8. részében arról olvasunk, hogy Fülöp Samáriában hirdette az Isten országáról és a Jézus Krisztusról szóló evangéliumot. Sokan hittek és bemerítkeztek. Ha csak egy a bemerítés (Efézus 4:5) , el kell fogadnunk, hogy a samáriai hívők a Lélek által Krisztus testébe merítkeztek be (1 Korinthus 12:13), és a Szentlélek kezdett bennük lakozni. Nyilvánvaló azonban, hogy kell még egy további kapcsolatnak is lennie a Szentlélekkel, amiben akkor részesültek, amikor a

jeruzsálemi gyülekezet hallva, hogy a samáriaik is elfogadták az evangéliumot, hozzájuk küldték Pétert és Jánost, hogy imádkozzanak értük, és vegyék a Szentlelket, mert még egyikükre sem szállt rá (epi9).

A túlradó élet

Amikor Pál az efézusi gyülekezetbe ment, hamarosan feltűnt neki, hogy a hívők életgyakorlata milyen fogyatékos. Valószínűleg nem volt elég szeretetük, vagy örömük és lelkesedésük. Ekkor megkérdezte tőlük: „Kaptatok-e Szentlelket, amikor hívökké lettetek?” Ha a Lélekkel való teljes közösséget a megtéréssel egyidőben elnyernénk, akkor ennek a kérdésnek nem volna értelme. Hogy mégis elhangzott a kérdés, az arra utal, hogy van a Szentlélekkel egy mélyebb kapcsolat, ami messze túlmutat a megtérésen. Az efézusiaknak ez hiányzott, és ez következett be, amikor Pál rájuk tette kezét. Az Apostolok cselekedetei 19:6 szerint „leszállt rájuk a Szentlélek”.

A Lélekkel való beteljesedés a szeretet, az öröm és az ujjongás új dimenzióit nyitja meg a kersztyén előtt. Ha Pál apostol találkozna veled és ismertetné Krisztus dicsőségét, akkor méltán megkérdezhetné: „Kaptál-e Szentlelket, amikor hívővé lettél?” Isten azt akarja, hogy ne csak benned lakozzék a Lélek, hanem töltsön is be teljesen. Azt akarja, hogy túlradó életed legyen.

A nyolcnapos ünnep

János 7:37-ben ezt olvassuk: „Az ünnep utolsó nagy napján felállt Jézus, és így kiáltott: „Ha valaki szomjazik, jöjjön hozzám, és igyék!” Itt a sátoros ünnepről van szó, amelyen Isten népe megemlékezett arról, hogy az Úr megőrizte atyáikat, amint negyven éven át vándoroltak a pusztában. Mózes harmadik könyve 23. része úgy rendelkezik, hogy amikor ezt az ünnepet ünneplik, lombsátrakat kell készíteniük, és ki kell költözniük házaikból, hogy az ünnep nyolc napja alatt sátorban lakjanak. A későbbi hagyomány szerint rést kellett hagyni a tetőn, hogy éjszaka láthassák a csillagokat, és emlékezzenek ősatyáikra, akik negyven éven át a csillagok alatt aludtak. Úgyszintén nyílást kellett hagyni a falon, hogy a szél átfújhasson rajta és emlékeztessen arra, hogy bár atyáik negyven éven át ki voltak téve a természet viszontagságainak, Isten mégis csodálatosan megőrizte őket.

A papok az ünnep mindegyik napján a Siloám tavához vomultak, ahol korszokba vizet merítettek, aztán ünnepélyesen fölvonultak a templomhegy lépcsőjén. Miközben az emberek dicsőítő hallelujaszólamokat énekelték, a papok kiöntötték a vizet a járdára, ez arra a vízre emlékeztette az imádkozókat, amit a sziklából fakasztott Mózes a pusztában, és ezáltal Isten természetfeletti módon megtartotta atyáikat a száraz sivatagban.

Azt mondják, hogy a papok a nyolcadik vagyis az utolsó napon (amely az ünnep nagy napjaként ismeretes) ismét a tóhoz vonultak vizet meríteni, de ezen a napon nem öntötték a járdára. Ennek is megvolt a maga jelentősége, mert ezzel ismerték el, hogy Isten teljesítette ígétét, bevitte őket a tejjel és mézzel folyó, forrásvízzel rendelkező országba, és többé nem voltak rászorulva a sziklából folyó vízre.

Ezen a napon, az ünnep nagy napján, kiáltotta Jézus: „Ha valaki szomjazik, jöjjön hozzám, és igyék!” Jézus arról az általános lelki szomjúségról beszél, amit mindenki átél.

Alapvető emberi szükségletek

Az ember testből, lélekből és szellemből álló, hármasság lény. Nehéz, vagy talán egyenesen lehetetlen az embert e három egységre szétosztani, mert teljesen egységben van a test, a lélek és a szellem – úgyannyira, hogy akármilyen fizikai hatás ér, az értelmileg és szellemileg is érint. Ami hatással van az értelmemre, az hat a testemre is. A pszichológusok egyre inkább fölfedezik az érzelmeink és fizikai egészségünk közötti kapcsolataot. Ugyanolyan alapon bármi érint engem szellemileg, hatással van rám érzelmileg és fizikailag is. Tehát amikor az ember újjászületik, az az egész lényére, szellemére, lelkére és testére hatást gyakorol.

Abraham Maslow megállapította és erősség szerinti sorrendben szedte testi hajtóerőinket. Ez homeosztázisként ismeretes. Belénk épített és csodálatos, Isten teremtette mechanizmusokból van itt szó, amelyek a test ellenőrzésével és megfelelő egyensúly biztosításával támogatják és fenntartják az életet. Maslow e hajtóerők közül a legerősebbnek a légszomjat nevezte: a test ellenőrzi a vér oxigénszintjét, és oxigént követel, hogy újra feltöltse, amikor csökkeni kezd. A test a szívdobogás erősödésével kezdi kifejezni ezt a légszomjat. A sorrendben ezután következő hajtóerő az éhség, aztán a szomjúság, majd a szex és így tovább, csökkenő sorrendben. Ezek a hajtóerők valamennyien az ember fizikai szükségleteit foglalják magukban.

A szociológusok szintén sorrende állították az úgynevezett szociológiai hajtóerőket. Az ember szomjúságot vagy valamiféle késztetést érez a szeretetre. Aztán ott van a biztonság utáni vágy. Aztán az az igény, hogy fontos legyen valakinek.

Az ember legmélyebb részében, a szelleme területén is nagyon erős szomjúság vagy késztetés működik. Ez az emberi szellemnek az Istennel való tartalmas kapcsolat utáni szomjúsága. Amíg a pszichológus nem ismeri el az ember szellemi dimenzióját, mindaddig csupán korlátozottan értheti meg az emberi magatartást. Az ember legerősebb hajtóereje és legmélyebb igénye az Isten megismerése. A Zsoltárok 42:2-3-ban Dávid ezt mondta: „Ahogyan a szarvas kívánczik a folyóvízhez, úgy kívánczik a lelkem hozzád, istenem! Isten után szomjazik lelkem, az élő Isten után.“ Filippi 3:7-8 szerint Pál kijelenti, hogy ami valamikor fontos volt neki, azt veszteségnek tekinti az Úr Jézus Krisztus ismeretének gazdagságához képest. A Róma 8-ban pedig megmagyarázza, hogy az Isten az embert az üresség érzetének vetette alá, szándékosan tette ezt így, hogy az ember soha ne legyen beteljesedve Isten nélkül. Természet igyekszik betölteni a vákuumot, ugyanígy az ember is szinte ösztönösen igyekszik bizonyos fizikai vagy érzelmi élményekkel betölteni ezt a szellemi űrt.

Különféle szükségletek

Azt tapasztaljuk, hogy többféle szomjúság van. A fizikai szomjúságot például nem lehet érzelmi élménnyel kielégíteni. Ha eltévednél, amint gyalogolsz a forró homoksivatagban, és tested nedvességszintje veszélyesen csökkeni kezdene, óriási fizikai szomjúságot éreznél. Ha a víztartalom tovább csökkenne, elvesztenéd az erődöt. Mondjuk, hogy végül már ott fekszel, és ösztönösen kaparod a forró homokot, hogy vizet találj. Valaki épp ott megy át a homokdombon, meglát, és azt mondja: „Tudom, ki vagy. Hadd mondjam meg, hogy mindig is szerettelek. Úgy vélem, te vagy a legnagyobb ember a világon és végtelenül szeretlek.“

Ez az ember betöltené ugyan a szeretet utáni érzelmi vágyadat, mégis szomjan halnál a karjaiban, mert érzelmi élménnyel nem tudod kielégíteni fizikai szomjúságodat. Ugyanígy érzelmi szomjúságodat sem elégíthetik ki fizikai élmények. Ebből fakadnak a mai társadalom bizonyos problémái.

Egyoldalú beteljesedés

Olyan kultúrában élünk, amelyben az ember legtöbb fizikai igényéről megfelelően gondoskodnak, viszont az érzelmi szükségletek kielégítése területén gyakran targikus hiánnyal találkozunk. A szülők sokszor nem értik, miért lázadnak gyermekeik az otthon ellen. Ilyeneket hallani tőlük: „Mindent megadtam a gyermekemnek, nem tudom megérteni, hogy teheti azt, amit csinál.“ Amikor hangoztatják, hogy mindent megadtak nekik, rendszerint a fizikai dolgokra gondolnak: a gyermek számos ajándékot: kerékpárt, saját televíziót, hifi tornyot és kocsit kapott.

De a szülők nagyon gyakran csak azért adják meg ezeket a gyermekeiknek, hogy általuk lerázhassák őket magukról. Azt szeretnék, hogy a gyerek ezekkel foglalja el magát, és így ők mentesüljenek a vele való foglalkozás alól. Pedig éppen ebben tapasztalhatná meg a családi élet szeretet-közösségét. Édesanyáktól gyakran hallani ilyeneket: „Miért nem mész a szobádba a televíziót nézni? Nem veszed észre, hogy idegesítesz? Ne kérdezz annyit. Miért nem mész biciklizni?“ A gyermeket, aki szeretetre és biztonságra szomjazik, az anyagi dolgokkal eltaszítják, és egy napon végleg föllázad az anyagi javak ellen, mint ahogy láttuk a hippy mozgalom néven ismert kultúraellenes forradalomban.

Testi élményekkel tehát nem elégítheted ki még az érzelmi szomjúságot sem. Pedig van az embernek egy még mélyebb, lelki szomjúsága is: az Isten utáni vágy. Korunk egyik problémája az, hogy az ember az isten utáni mélységes szomjúságot fizikai vagy érzelmi élményekkel akarja kielégíteni. Ez a mélységes, Isten utáni szomjúság okozza a mai világban az élvezetek hajszolását. Az emberek az Isten utáni mély igényüket érzelmi és fizikai élményekkel akarják kielégíteni. Ez részben magyarázza a kábítószerrel való visszaélésnek azt a formáját, amikor az emberek ál-spirituális élményt keresnek a kábítószer által. Az LSD-t használó emberek közül sokan azt gondolják, hogy igazi Isten-élményben részesülnek.

Mély, egyetemes szomjúság

Amikor Jézus így szólt: „ha valaki szomjúhozik“, akkor az emberi lélek Isten utáni mély, egyetemes szomjúságára utalt. Érdekesnek találom, hogy egyes pszichológiai tankönyvek a kiábrándulást tekintik a neurotikus viselkedés egyik gyökerének. Szerintük az ember problémája gyakran a meghiúsulás érzetével kezdődik, azzal az érzéssel, hogy nem kapta meg

az élettől, amire számított, és hogy életében kell valami többnek lennie annál, amit eddig megtapasztalt. De mi az és hogyan lehet megszerezni!? Olyan valami után nyújtja a kezét, amit nem ismer, ezért nem is találhatja meg, amiben reménykedik. Mi más lenne a megghiúsulás érzése, mint szomjúság, lelki szomjúság, az ember lekében levő mély szomjúság Isten után!

A pszichológiai könyvek bemutatják, hogy a kiábrándultság miként vezet alacsonyabb rendűségi komplexushoz. Ez nem más, mint saját magamnak szól magyarázat arról, hogy miért nem tudtam elérni azt, ami megadná a vágyott megelégedettséget és beteljesedést. Eztmondom: „bárcsak lenne pénzem“, vagy „bárcsak kék szemem lenne a barna helyett“, vagy „bárcsak jobb nevelésben részesülhettem volna“ ... Ezekkel és még ezer más kifogással magyarázom meg magmnak kiábrándulásom okait.

Kétfajta menekülés

A tankönyvek szerint az alacsonyabb rendűségi komplexusból menekülést keresünk. Ez irányulhat kifelé vagy befelé. A befelé irányuló menekülés abban az igyekezetben nyilvánul meg, hogy falat építsünk a valódi énünk köré. Gyakran mást mutatunk, mint amilyenek a valóságban vagyunk. Úgy teszünk, mintha semmi se fájna, pedig valójában fáj valami, nagyon magabiztosan viselkedünk, pedig az igazság az, hogy meg vagyunk rémülve. Igyekszünk az embereket bizonyos távolságra tartani magunktól, attól félünk, hogy megismerik igazi lényünket. Elkerüljük azt, akiről úgy érezzük, hogy túl közel merészekdik hozzánk. Nem akarunk vele beszélni, amikor fölhív telefonon. Odáig juthatunk, hogy már a kapucsengőt sem akarjuk meghallani. A befelé forduló menekülés végső formája az, amikor a remete egyedül él magányában, és rögtön támadásra kész, ha valaki túlmerészkedik az „idegeneknek tilos a bemenet – nincs átjárás“ jelzésen.

A kifelé irányuló menekülés sokféle formában testet ölthet: alkoholizmusban, kábítószer élvezetben, túlzott étkezésben vagy szerencsjátékban, nomád életmódban, házasságon kívüli nemi kapcsolatokban, stb. Nem tudom elviselni, hogy kudarcot vallottam az igazi beletjesülés terén, ezért kimenekülök a valóság világából. Ez a menekülési törekvés aztán bűnkomplexushoz vezet. Tudom, hogy rosszat teszek. Tudom, hogy tönkreteszem magamat, meg azokat is, akik körülöttem élnek és szeretnek, mégis úgy tűnik, nem vagyok képes többé

megállni. Kezdem gyűlölni magam azért, amit magmnak és másoknak okozok.

A bűnkomplexus aztán a büntetés utáni tudatalatti vágy irányába vezet. Ez rendszerint neurotikus viselkedésmódban nyilvánul meg, amivel társaim helytelenítését igyekszem kiprovokálni, hogy úgy érezhessem: megbűnődtem és ezáltal enyhül a büntudatom. Amikor gyermek voltam, apám feloldott a bűnkomplexus alól azáltal, hogy megbüntetett. Ez rendszerint elfenekelést jelentett. Mihelyst túlestem a büntetésen, többé nem éreztem büntudatot, és újra rendezett családtagnak éreztem magam. A büntetés előtt feszültséget és elidegenülést éreztem környezetemmel.

Miután felnőttünk, többé nincs fölöttünk szülői hatalom, ezért elfogadhatatlan módeon kell viselkednünk ahhoz, hogy dorgálásban vagy elutasításban részesüljünk és így a büntudattól megszabadulhassunk. Ha egyszer megbüntettek, szabadnak érezzük magunkat a bűnkomplexus alól. Csakhogy aztán megint visszatér a kudarcosság érzete, és az egész kezdődik előlről. Amikor Jézus azt mondta, hogy „ha valaki szomjúhozik, jöjjön énhozzám és igyék“, akkor az ember lelkének erre az Isten utáni szomjúságára utalt, amit a pszichológusok frusztrációnak tekintenek.

A szomjúság enyhítése

Amikor Jézus a samáriai asszonnal beszélgetett, és vizet kért tőle, az asszony kérdőre vonta, hogy zsidó létére hogy mer kérni egy samáriaitól. Ugyanis a két nép között az érintkezés nem volt szokásban. Jézus ezt válaszolta: „Ha ismernéd az Isten ajándékát, és hogy ki az, aki így szól hozzád: adj innom! Te kértél volna tőle.“ Az asszony elég bölcsen válaszolt: „Uram, merítő edényed sincs, a kút is mély: honnan vennéd az élő vizet?“ Jézus aztán így szólt hozzá: „Aki ebből a vízből iszik, ismét megszomjazik.“ Úgy gondolom, hogy ezt a bibliaverset az ember minden célja, ambíciója vagy boldogságkeresése fölé oda kellene írni. Hiába iszol ebből a vízből, hiába éred el célodat, valósítod meg ambíciódat, teljesíted elképzeléseidet, megint megszomjazol. Nem elégít meg, mert lelked mélyén Isten után szomjazol, és semmi nem elégítheti ki ezt a szomjúságot, csak az Istennel való tartalmas kapcsolat.

Amikor Jézus ezt mondta: „Ha valaki szomjúhozik, jöjjön hozzám, és igyék“, akkor az evangéliumot a legegyszerűbben fejezte ki. Azt mondta az egész emberiségnek, hogy „életed mélyén Istenre van szükséged. Istennel való tartalmas kapcsolat után áhítozol. Jöjj hozzám, és nemcsak

hogy szomjúságod teljesen megszűnik és kielégül, hanem életedből az élő víz áradó folyamai erednek“. Csak Krisztus elégítheti ki lelki szomjúságodat, mert ő hozza létre az Istennel való tartalmas kapcsolatot.

Buzgó vízforrás

János 7:38-ban Jézus még továbbmegy: „Aki hisz énbenem, ahogy az Írás mondta, annak belsejéből élő víz folyamai ömlenek!“ Itt a görög szó egy kicsit erőteljesebb, mint amit a mi fordításunk visszaad. Az Úr szó szerint azt jelentette ki, hogy ha valaki hisz benne, akkor „annak belsejéből az élő víz áradó folyamai származnak“ – nemcsak egy szelíd kis patak folyik, hanem óriási vízáradat, mint ahogy felhőszakadás idején a hegyi szurdokokon zuhog lefelé a víz.

Mire utalt Jézus „az élő víz folyamai“-nak említésével? Amikor János az evangéliumot írta, már jó néhány év elmúlt az események megtörténte óta. Az ő könyve az egyik legkésőbb megírt újszövetségi könyv, és János a visszatekintés előnyével írhatott. Annak idején Jézus az élő víz áradásáról beszélt, és János valószínűleg zavarban volt afelől, hogy Jézus mit érthetett ezen, vagy mit akart általa ígérni. Mivel azonban János a visszatekintés előnyével nyert értelmezés alapján írta az evangéliumot, hozzátette a saját kommentárját, amit a 39. versben olvashatunk, amelyben megmagyarázta, hogy Jézus a Szentlélekről beszélt, „akit a benne hívők fognak kapni, mert még nem adatott a Lélek, mivel Jézus még nem dicsőült meg“. Tehát Jézus a hívő életében a Szentlélek támogató munkájáról beszélt.

Mit akar Isten veled?

Azt hiszem, minden kétség nélkül tényként kell elfogadnunk, hogy ez a leírás sokkal több annál, mint a Léleknek a hívők életében való pusztá otllakása a megtéréstől kezdve. Az az egyik dolog, hogy a Szentlélek az életünkben lakozik, és egészen más az, hogy Isten Lelkének dicsőséges és hatalmas ereje árad ki az életünkből, mint valami élő vízáradat.

Isten tartalmasabb kapcsolatba akar veled lépni, mint hogy csupán benned lakozzék a Lélek. Az ő kívánsága az, hogy a Lélek kiáradjon az életedből. Nem sokat számít, hogy ezt miként írod le. Van, aki Szentlélek-kereszttségnek nevezi, más valaki a Szentlélekkel való beteljesedésnek tartja, megint más a Szentlélek általi felhatalmazásnak mondja. Egyáltalán

nem számít, hogy miként hívod, az a fontos, hogy benned is meglegyen az életedből kiáradó dicsőséges folyam a Lélek ereje által.

Isten mindig kétféleképpen néz az emberre. Először Isten cselekvésének *alanyai* vagyunk, amikor munkáját végzi az életünkben. De Isten célja sohasem ebben a szubjektív munkájában éri el csúcspontját. Cselekvésének *tárgyává* is akar tenni, fel akar használni munkájában. Azért működik benned *szubjektív* módon, hogy majd *objektív* módon is ténykedhessen. Ő működni akar *benned* és *érted*, hogy *általad* is működhessen mások elérése érdekében. A Lélekkel való kapcsolatunk soha nem teljes, amíg csak bennünk lakozik. Nemcsak edények vagyunk, akikben Isten lelke van. Isten kívánsága az, hogy csatornákká legyünk, akik által az ő Lelke továbbárad.

Tevékeny hatalom

Ha a szentlélekkel való kapcsolatodat és tapasztalataidat figyelve nem monhatod el, hogy Isten Lelkének dinamikus hatalma árad az életedből, mint valami folyó vagy élő vízáradat, akkor arra van szükséged, hogy egy teljesebb kapcsolat alakuljon ki közted és a Lélek között. Isten akarja ezt, én pedig bátorítani szeretnék, hogy keresd Isten Lelkének ezt a hatalmát, amíg ki nem árad az életedből. Egy szükségben levő világ van körülöttünk, amelyet meg kell érintenünk Isten Lelkének belőlünk kiáradó hatalmával. Ha nem kívánod Szentlélek-kereszttségnek nevezni, nevezd, aminek akarsz, de Jézus sokkal többet mond itt annál, mint hogy csupán a hívő életében lakozik a Szentlélek a megtérés időpontjától kezdődően. A Léleknek az ember életéből való csodálatos kiáradása az igazi *karizma*.

Nyelveken szólás

Krisztus testén belül napjainkban a leghevesebb vita a nyelveken szólás vagy a „glosszologia” körül folyik. Az egyik végletben vannak olyanok, akik a nyelveken szólást sátáninak címkézik. A másik szélsőségben levők szerint mindaddig nem vagy beteljesedve vagy megkeresztelve a Szentlélekkel, amíg nem beszélsz más nyelveken. Azt állítják, hogy a nyelveken szólás a Szentlélek-kereszttség legdöntőbb bizonyítéka. Az 1 Korinthus 13:1-ben Pál elmondja, hogy a nyelvek önmagukban nem valódi bizonyítékai annak, hogy a Szentlélek a hívő életében lakik, mert „Ha emberek vagy angyalok nyelvén szólok is,

szereket pedig nincs bennem, olyanná lettem, mint a zengő érc vagy pengő cimbalom.“ Más szóval, a nyelvek csupán jelentéktelen hangok és semmi értékük sincs, ha nem társul hozzájuk az igazi szeretet.

Nyelveken vagy nyelvek nélkül

Az Apostolok cselekedeteiben a nyelveken szólás gyakran a Szentlélek leszállásához kapcsolódik. Ez az eset áll fenn az Apostolok cselekedetei 2., 10. és 19. részében. Viszont a nyolcadik fejezetben, amikor a samáriai hívők vették a Szentleket, nincs szó arról, hogy nyelveken szóltak volna. Mégis nyilvánvaló, hogy lennie kellett valamilyen jelenségnek, ami együttjárt a Szentlélek vételével, mert Simon mágus igyekezett megvenni azt a hatalmat, amivel Péter és János rendelkezett, azt akarta, hogy ő is képes legyen kezét rátenni az emberekre, hogy vegyék a Szentleket. Nyilvánvaló, hogy bizonyos jelenségek kísérték a Lélek vételét, mert Simon meg akarta venni az erőt, hogy gyakorolhassa a kézrátételt.

Később az Apostolok cselekedetei 9:17-ben, amikor Anániás Saulra (Pálra) tette a kezét, hogy vegye a Szentlélek ajándékát, szintén nincs szó arról, hogy Pál beszélt volna nyelveken. Azonban tudjuk, hogy később, amikor Pál a korinthusiaknak írt, megköszönte Istennek, hogy jobban beszél nyelveken, mint bárki más a korinthusiak közül. Hogy Pál mikor részesült a nyelvek ajándékában, arról nincs semmilyen közlés.

Rá kell mutatnunk, hogy azoknak, akik nyelveken beszélnek ugyan, de nincs bennük szeretet, kevésbé érvényes bizonyítékuk van a Lélek bennük lakozásáról vagy a Lélekkel való beteljesedésről, mint annak, aki soha nem beszélt nyelveken, és mégis megmutatkozik benne a szeretet és Isten Lelkének más dinamikus tulajdonságai. Nem tagadhatom az egyházban levő sok olyan dinamikus vezető és lelki munkás Lélekkel teljes életének az érvényességét, akik még sohasem élvezték a nyelveken szólás élményét, de tele vannak igazi szeretettel. A velük való lelki közösséget többre értékelem azokénál, akik úgy beszélnek a nyelveken szólásról, mint a Lélekkel teljes élet egyedüli bizonyítékáról, ugyanakkor azonban egyéni életüket a veszekedés vagy az elbizakodottság, sőt gyakran az eretnokség fertőzi.

Pál ezt írja a galatáknak: „A Lélek gyümölcse szeretet.“ A szeretet a valódi bizonyíték annak, hogy Isten Lelke betölti az ember életét. A szeretet a legérvényesebb bizonyíték arra nézve, hogy az ember igazán

be van telve Lélekkel, a szeretet nélküli nyelvek viszont csupán értelmetlen hangok.

Építés, dicsőítés, imádkozás

A nyelveken szólás nagy mértékben hozzájárul a hívő ember lelki épüléséhez. Pál ezt mondja az 1 Korinthus 14:4-ben: „Aki nyelveken szól, önmagát építi.“ Az összejött gyülekezet célja az, hogy kölcsönösen épüljenek Krisztusban. Tehát amikor a gyülekezetben vagyok, Krisztus testének az építésére kell törekednem. Az egyéni csöndesség célja az, hogy saját magam épüljek Krisztusban, amikor nyelveken beszélek egyéni csöndességem idején, akkor ezáltal is Krisztus épül bennem.

A nyelveken szólás szintén kiváló módja az Úr dicsőítésének. Gyakran úgy találom, hogy nehéz kifejezmem a bennem Isten iránt táplált érzéseket. Isten olyan jó, annyira megáld, hogy egyszerűen csak ezt mondom: „Ó, Istenem, köszönöm mindazt, amit tettél.“ Ez pedig annyira tökéletlenül fejezi ki mélyésges hálával és dicsőítéssel teljes érzelmeimet. Csodálatos dolog, ha valaki a Lélek által képes kifejezni Isten dicséretét anélkül, hogy a saját értelmének leszűkített csatornájára szorítkozna. Pál azt mondja, hogy amikor nyelveken beszélünk, Istent áldjuk a Lélek által. Azonban ha ezt a gyülekezetben tolmács nélkül tesszük, akkor az a személy, aki az avatatlanok helyét foglalja el, nem mondhat „áment“ hálaadásunkra, mivel nem érti, amit mondunk. Pál rámutat, hogy „szépen adsz hálát“, ami más szóval azt is jelenti, hogy ez a mód alkalmas a hálaadásra, az Isten iránti tisztelet és dicsőítés kifejezésére.

Pál az Efézusi levélben a keresztyén lelki hadviselésről szólva beszél a fegyverzetről, amelyet fel kell vennünk. Aztán elmondja, hogy miként kell hadakoznunk az ellenséggel szemben: „Minden imádságokban és könyörgésekben imádkozzatok mindenkor a Lélek által“ (Efézus 6:18). Júdás levele 20-21. versében arra buzdít, hogy maradjunk meg Isten szeretetében. Elmondja, hogy akkor maradhatunk meg Isten szeretetében, ha imádkozunk a Szentlélek által. A Római levél 8:26-ban Pál arról beszél, hogy keresztyén életünk egyik gyengesége az imaéletünkben nyilvánul meg. Abban, hogy nem mindig tudjuk, hogy egy-egy adott helyzetben hogy kellenne imádkoznunk. Sokszor nem ismerjük Isten akaratát, pedig aszerint kívánunk imádkozni, mert tudjuk, hogy az Isten akaratán kívüli imádkozásnak nincs értéke. Tudjuk, hogy ha valamit az ő akarata szerint kérünk, meghallgat minket. De éppen itt jelentkezik erőtlenségünk problémája: nem mindig ismerjük Isten akaratát.

Pál azt mondja a Róma 8-ban, hogy a Szentlélek segít erőtlenségünkön, amikor nem tudjuk, hogyan kell imádkoznunk, mert maga a Lélek esedezik érettünk kimondhatatlan foházkodásokkal. Ő kutatja a szívünket, és ismeri a Lélek gondolatát, mert Isten akarata szerint jár közben a megszenteltekért.

Amikor tehát nem tudom, hogyan imádkozzam egy különös problémáért, csak foházkodom lélekben, jóllehet nem értem az esedezéseimet, Isten mégis úgy fogadja, mint közbenjárást és akarata szerinti imádságot azért a személyért vagy különös helyzetért, amelyért esedezem. Ha Isten úgy érti a Lélek kimondhatatlan foházkodásait, mint akarata szerinti közbenjárást, bizonyára azok a más nyelven kifejezett szavak, bár nekem ismeretlen nyelven hangzanak, mégis érthetők Isten számára.

Nyelvek magános használatra

Nem vonhatjuk kétségbe Pál nyilatkozatát, hogy hálás Istennek azért, hogy jobban beszél nyelveken, mint az összes korinthusi hívő. Mégis ki merete mondani, hogy amikor a gyülekezetben van, inkább szól öt szót ismert nyelven, mint tízezer szót ismeretlen nyelven. Mivel a Lélek ajándékai – ahogy Pál írja az 1 Korinthus 12:76-ban – azért adattak, hogy az egész test javát szolgálják, vannak, akik azt állítják, hogy a Lélek ajándékainak bármilyen magánhasználata tilos és helytelen. Mivel Pál az összes korinthusi hívőt fölülmúlta a nyelveken szólásban (14:18), viszont a gyülekezetben nem használta (14:19), fel kell tételeznünk, hogy magános csöndességeiben imádkozott vagy énekelt ilyen módon.

Mivel a nyelveken szólás ajándéka építi az ajándékot gyakorló hívőt, és ajánlatos, hogy ne gyakorolja ezt az ajándékot nyílt gyülekezeti alkalmon – sőt egyenesen tilos ezt tennie, ha nincs tolmács -, ezt a nyelvet egyedül a saját áhítatában gyakorolhatja. Pál ezt mondta: „önmagához szóljon és az Istenhez“, tehát helyes ennek az ajándéknak a gyakorlása az ember saját épülésére, ahogy Pál is tette.

Miközben épülsz Krisztuban, eszközzé válsz, amely által az egész test épül. Mert amikor a test egyik tagja tisztességben részesül, akkor annak minden tag örül.

Visszaélés a nyelvekkel

Egyesek azt mondják, hogy gyakran azért kezdenek a nyilvános istentiszteleteken – még a prédikációt is megszakítva – nyelveken beszélni, mert nem tudják visszafojtani a feltörő nyelveken szólást. Olykor ezek a kiszámíthatatlan kitörések a hétköznapi beszélgetés közben történnek. Egy asszony mondta el, hogy amikor megkapta a nyelveken szólás ajándékát, nem tudott azon uralkodni. Másnap, miközben a gázszámlással egy szolgáltatási problémáról beszélgetett, váratlanul kezdett nyelveken szólni. Az ember megkövülten nézett rá, végül hátat fordított és kisetett az udavrról. Az asszony azt mondta, hogy nem tudta leállítani a nyelveken szólást.

A Szentírás azt tanítja a 1 Korinthus 14:32-ben, hogy a prófétákban levő lélek alárendeli magát a prófétáknak. Azt hiszem, ez azt jelenti, hogy mindig uralkodnunk kell magunkon, amikor a Lélek valamelyik ajándékát gyakoroljuk. Pál arra oktat az 1 Korinthus 14:38-ban, hogy ha nincs magyarázó, a nyelveken szóló hallgasson a gyülekezetben, csak magának és Istennek beszéljen. Pál az ajándék fölötti uralkodásra szólít fel, azt mondja, hogy az embernek nem kell hangosan beszélnie, mert lehetséges, hogy csak magának és Istennek beszéljen. A 15. versben Pál világosan megmondja, hogy imádkozik lélekkel, de imádkozik értelemmel is, azt bizonyítva ezzel, hogy a nyelveken szólást saját akaratának gyakorlásával ellenőrizte. Amikor akarta, tudott nyelveken beszélni, amikor meg akarta, tudott érthető és ismert nyelven beszélni.

Egyes gyülekezeti istentiszteleteken a prédikációt nyelveken való felszólalásokkal szakítják meg. Az ilyenfajta megszakításokra egyáltalán nincs szentírási alap. Lényegében Pál azt mondja, hogy „minden illendően és rendben történjék“. Nem vagyok képes úgy tekinteni ezeket a közbeszólásokat, mintha beleillenének a rendbe. Másrészt ezek durva és végtelenül zavaró megnyilatkozások. Nincs szüksége a Szentléleknek arra, hogy nyelveken szóljon valaki az Isten ígéjének hirdetése közben, mert magának a lelkésznek kell a Szentlélek kenete által és a Lélek ajándékát gyakorolva beszélnie, amikor Isten ígét továbbítja a népnek. Mikor valaki feláll és megszakítja Isten küldöttét, akkor a Szentlelket kényelmetlen helyzetbe hozza, mintha az saját magát szakítaná félbe azzal, hogy beszúr valamilyen más gondolatot vagy ötletet. A nyelvek ajándékának ilyen, Szentírással ellentétes alkalmazása a másik formája a *karizmániának*.

Nyelvek és magyarázatok

Minden vitán fölül áll, hogy Pál igyekezett korlátozni a nyelvek ajándékának a gyülekezetben való használatát. Meggyőződésem szerint hamis az a felfogás, ami a nyelveken való „üzenettel“ kapcsolatban kifejődött, mintha Istennek valamilyen különleges üzenete volna a gyülekezet számára a nyelvek és a magyarázat által. Pedig ahol ezt gyakorolják, rendszerint nyelveken továbbított magyarázatnak tüntetik fel. Viszont az Újszövetségben egyetlen esetet sem találunk, ahol Isten bárkinek a nyelvek és magyarázatok vagy csupán maguk a nyelvek által beszélt volna.

Amikor a nyilvános nyelveken szólást magyarázat követi, az csak a legritkább esetben igazi magyarázata a nyelveken mondottaknak.

Pünkösdi gyülekezetben nőttem föl, és meg vagyok róla győződve, hogy a gyülekezetben töltött éveim alatt ritkán hallottam igazi magyarázatát a számos, nyelveken mondott kijelentéseknek. Ha ez egyáltalán mégis megtörtént a korábbi években, annak nem vagyok tudatában. Hosszú nyelveken szólások, utánuk rövid magyarázatok következtek, de hangzottak el nyelveken nagyon rövid kijelentések is, hosszú magyarázatokkal. Ha rákérdeztem, mindig azzal igyekeztek ezt érthetővé tenni, hogy különbség van a magyarázat és a tolmácsolás között, amit készségesen elogadok. Azonban megjegyezném, hogy a nyelveken tett nyilatkozatokban gyakran csupán egyetlen kifejezést ismételték újból és újból. A feltételezett magyarázat mégsem ismételt egyetlen kifejezést sem.

Kinek szólnak a nyelvek?

Az 1 Korinthus 14:2-ben Pál azt mondja, hogy aki nyelveken szól, „nem emberekhez szól, hanem Istenhez. Nem is érti meg őt senki, mert a Lélek által szól titkokat (vagy isteni misztériumokat)“. Ezzel arra mutat rá, hogy a nyelveken szóló kifejezetten Istenhez beszél. Az Újszövetségben a nyelvek alkalmazásának minden esetében azt találjuk, hogy Isten felé irányultak. Pünkösdi napján az Apostolok cselekedeti 2:11-ben azok, akik érthették a nyelveket, megjegyezték, hogy ezek az emberek Isten nagyságos dolgairól szóltak. Nem prédikálásra használták tehát a nyelveket, hanem Isten dicsőítésére, dicsőséges tetteinek magasztalására. Az 1 Korinthus 14:14-ben Pál kijelenti, hogy a nyelveket az Istenhez való imádkozásban használják. A 14:16-ban azt mondja, hogy ezekkel áldják Istent, és végül hálát adnak Istennek.

De nincs egyetlenegy utalás sem arra, hogy az ajándékot emberek megszólítására használták volna akár prédikálás, akár tanítás által, azt látjuk, hogy azzal mindig Istent szólították meg, ebből szükségszerűen következik, hogy az igazi magyarázatnak is Isten felé kell irányulnia. A magyarázat az imádság, a hálaadás, a dicséret vagy Isten dicsőségének kijelentése volna. Gyakran úgy hanzanak, mint ahogy Dávid valamelyik zsoltárában hirdeti Isten dicsőségét. Pál ezt mondta: „Mert ha csak lélekkel mondasz dicséretet, akkor aki az avatalanok helyét foglalja el, hogyan fog áment mondani a te hálaadásodra, amikor nem is tudja, mit beszélsz?

Figyeld meg, Pál hangoztatja, hogy hálát adsz Istennek, és nem üzenetet továbbítasz a gyülekezetnek, de én még áment sem tudok mondani a te hálaadásodra, he nem értem, mit mondasz. Így tehát szükséges a magyarázat, ha a nyelveken szólás nyilvánosan történik, hogy az egész test épüljön általa.

Nyelvek a prófétálással szemben

Ezzel szemben Pál azt mondja, hogy aki prófétál, az az emberek építésére, bátorítására és vigasztalására beszél (1 Korinthus 14:3). Amikor kifejtettem a prófécia definícióját, azzal zártam, hogy a legtöbb úgynevezett magyarázat, amit a pünkösdi vagy karizmatikus istentiszteleteken hallunk, lényegében a prófétálás ajándékának a gyakorlása, mert többnyire ilyenféleképpen hangzik: „Így szól az Úr, ,gyaremekeim, hívjátok segítségül nevemet‘, vagy ,dicsérjétek engem““. Az embereket dicséretre, hálaadásra, imádatra buzdítják, vagy vigasztalják az embereket Isten jóságával és kegyelmével kapcsolatban. Amikor a szavakat a gyülekezethez címzik, hogy építsék vagy vigasztalják a gyülekezetet, akkor ez inkább a prófétálás kategóriájába esik.

Azzal zártam, hogy amikor valaki nyelveken mond kijelentést, ahelyett, hogy magyarázatért imádkozna, gyakran így imádkozik: „Ó, Istenk, beszélj hozzánk!“ Ha Isten a Lélek ajándéka által szól hozzánk, az rendszerint a prófétálásnak, a bölcsesség beszédének vagy az ismeretnek az ajándékát jelenti. Gyakran mégis azt látjuk, hogy a nyelveken történt kijelentés miatt adnak hitelt a prófétálás ajándékával rendelkezőnek, aki mikor szólásra emelkedik, nem az előzőleg nyelveken mondottakat magyarázza, hanem a prófétálás ajándékát gyakorolja.

Pál rámutat, hogy ha mindenki nyelveken beszélne a gyülekezetben, a betérő idegen azt hinné, hogy valamennyien örültek. Az apostol korlátozza is a nyelvek gyülekezetben történő használatát, mégpedig két, legfeljebb három esetre, és azt is kiköti, hogy azok egymás után történjenek. Ha a jelenlevők közül senki sem rendelkezik a magyarázat ajándékával, az apostol teljességgel megtiltja a nyelvek nyilvános használatát, azt hangoztatva, hogy az illető maradjon csendben és beszéljen önmagának és Istennek, ami szintén azt érzékelteti, hogy a ember uralkodhat az ajándék gyakorlása fölött.

A nyelvek egyik eredménye

Jó néhány évvel ezelőtt, amikor a costa Mesa-i Calvary Chapel még meglehetősen kicsi volt, vasárnap esténként egy klubházban jöttünk össze. Az egyik vasárnap este (egyébként pünkösdi vasárnapja volt) a lecke vége felé, amikor csendben együtt magasztaltuk Istent, megkértem az egyik asszonyt a gyülekezetben, hogy legyen szíves lélekben imádni Istent, mivel tudtam, hogy amikor nyelveken beszél, rendszerint franciát használ. Annyit magam is tudok franciául, hogy amint magasztalni kezdte Istent, értsem, hogy a Krisztusban nyert új életet köszöni meg Istennek, meg azt a szeretetről szóló új éneket, amelyet Istentől kapott. Arra gondoltam, hogy ez különösen csodálatos, mert valamikor a megtérése előtt egy éjszakai klub énekese volt. Amikor a nyelveken mondott imádat véget ért, feleségem magyarázatot kezdett adni a csoport előtt. Mivel nem tud franciául, különösen nagy áldás volt hallanom, hogy a nyelveken mondottakat pontosan magyarázta a közösségnek.

Az összejövetel után a közösséghez tartozó egyik fiatalember egy Palm Springsből való zsidó lányt hozott hozzám tanácsadásra. Amikor együtt ültünk, ezt mondta: „Mielőtt problémáimra térnénk, magyarázza meg nekem, mi történt itt ma este. Miért beszélt az egyik asszony franciául, a másik pedig miért magyarázta meg a csoportnak amit mondott?” Megkérdeztem: „Elhiszi, hogy közülük egyik sem ismeri a franciát?” Megmondtam neki, hogy biztosan tudom, hogy egyikük sem ismeri a franciát, mivel egyikük közeli barátom, a másikuk pedig a feleségem. Aztán megmutattam neki az 1 Korinthusi levelet, ahol nyelvek és a magyarázat ajándékáról van szó. A leány azt mondta, hogy hat éven át élt Franciaországban, és hogy akik ma este franciául szóltak, hibátlanul beszéltek az úgynevezett arisztokratikus franciát. Megállapította, hogy a

tolmácsolás is tökéletes volt. Végül így szólt: „Most el kell fogadnom Jézus Krisztust, mielőtt továbbmennék.“

Öröm volt látnunk, miként találta meg Messiását, és lett Krisztus testének tagja. A nyelvek ajándékának megmutatása után igazi magyarázat, Isten dicsőítése és imádata következett. Az eredmény az lett, hogy épült a test. Ebben az esetben azzal, hogy megtért ez a zsidó leány.

Mikor szűnnek meg a nyelvek?

A nyelveken szólást tiltó vallásos tanítások rendszerint az 1 Korinthus 13:8-ra hivatkoznak, és ezt tekintik tiltásuk alapjának: „legyen nyelveken való szólás: meg fog szünni“. A nyelvek megszűnésének időpontja azonban az „eljön a tökéletes“ kifejezés függvénye. A kérdés tehát az, hogy ezt miként kell értelmeznünk. Akik a nyelvek tiltására használják föl ezt a verset, azok a „tökéletes“ mögött a Szentírás kánonjának teljes kinyilatkoztatását értik, amelyet Jézus Krisztus Jánosnak adott kijelentései zárnak. Érvelésük rendszerint feltételezi, hogy amíg az Írás kánonja nem volt teljes, ezeket az ajándékokat az ősegyház oktatására használták. Mióta azonban a Szentírás teljessé lett, többé már nem kell függni ezektől az ajándékoktól, így a Szentírás lezárásakor a nyelvek megszűntek.

Válaszok az érvelésre

Ez az érvelés első hallásra ésszerűnek tűnik, de semmivel sem több, mint hipotetikus spekuláció, és nemcsak a szentírási alapot nélkülözi, hanem úgy tűnik, szemben áll az ajándék minden újszövetségi használatával. Egyetlen egyszer sem találjuk a nyelveken szólás alkalmazását az Újszövetségben a hívók oktatására. Ellenkezőleg, az 1 Korinthus 14:2-ben azt olvassuk, hogy aki nyelveken beszél, az nem embernek, hanem Istennek szól. Ezenkívül a gyülekezetben nem volt szabad nyelveken szólni, hacsak nem volt jelen a magyarázat ajándékával rendelkező személy, hogy minden jelenlevő képes legyen igent és áment mondani az Istennek mondott áldásra vagy hálaadásra.

A Szentírásban a nyelvek ajándékának soha nem volt semmi kapcsolata azzal, hogy a gyülekezetben Isten igazságát oktatták. Tehát nem lehet kapcsolat a nyelvek ajándékának megszűnése és a Szentírás

teljes kánonjának kinyilatkoztatása között sem. A Szentírás magyarázatának egyik elengedhetetlen szabálya az, hogy a szöveget összefüggésének fényében vizsgáljuk. Ahhoz, hogy egy szöveget megismerjünk, el kell olvasnunk a vele összefüggő részeket. Az 1 Korinthus 13 a maga összefüggésében a szeretet felsőbbrendűségéről szól. Ez fölülmúlja a Lélek ajándékainak olyan gyakorlását, amelyben nincs szeretet (1-3. vers). A 4-7. versekben a szeretet meghatározása található, a 8-12 a szeretet soha meg nem szűnő minőségéről beszél, azt hangoztatva, hogy túl fogja élni a nyelveket, prófétálást és az ismeretet. Végül a 13. versben a hit, remény és szeretet maradandó trilógiája áll előttünk, ismét a szeretet felsőbbrendűségét hangoztatva. A közvetlen összefüggés a szeretet soha meg nem szűnő természetét állítja szembe a prófétálással (amely megszűnik), a nyelvekkel (amelyek véget érnek) és az ismerettel (amely eltűnik). A prófétálás és az ismeret részleges, amikor azonban eljön a tökéletes, nem lesz többé homályos a látásunk, hanem színről színre látunk. Ismeretünk sem lesz többé részleges, hanem teljes, mert úgy ismerünk, ahogyan minket is ismer az Isten.

Az az elképzelés, hogy a „tökéletes“-nek fordított görög *teleiosz* szó a Szentírás teljes kánonjára utal, a múlt évszázad legnagyobb görög tudósainál föl sem merül. Inkább valamilyen újkeletű magyarázat fölfedezése vagy terméke, hogy ezzel támadják a nyelveken szólás modern mozgalmát. Thayer *Greek-English Lexicon*-ja az 1 Korinthus 13:10-ben előforduló *teleiosz*-ról ezt mondja: „Minden dolog tökéletes állapota, amely Krisztusnak a mennyből való visszatérésekor valósul meg.“ Alford *New Testament for English Readers* című könyvében ezt írja: „Az Úr eljövetelekor és azután.“ Ha a nyelveken szólás érvényességének elutasítására szolgáló egyedüli szentírási alap a görög *teleiosz* szónak ilyen megkérdőjelezhető és ködös magyarázatán nyugszik, amit kiszakítottak az összefüggésből, az ember ösztönösen gyanakodva fogadja az ilyen tudományosság írásmagyarázati becsületességét. Hogy enyhén fejezzem ki magam, ez a legjobb esetben is az előítélet vakságából fakad – és egyáltalán nem tudományos és nem kimerítő magyarázat.

Azt is meg kell jegyeznünk, hogy az 1 Korinthus 13:8-ban a nyelvek megszűnésével egyidőben az is elhangzik, hogy a prófétálások megszűnnek és az ismeret eltöröltetik. Vajon van olyan ember, aki kész elismerni, hogy Isten többé nem szól a gyülekezethez, hogy építse, lelkesítse vagy vigasztalja? Vajon az ismeret már eltöröltetett? A Szentírás kijelenti, hogy töredékes az ismeretünk. Valaki esetleg színleli a

tökéletes ismeretet, de súlyosan kétségbe vonom tetteit. Krisztus újra eljöveteleig nem fogunk úgy ismerni, ahogy Isten ismer minket.

A Lélek az egyháztörténelemben

Mivel a mai nyelveken szólás érvényességének tagadására nincs szilárd szentírási alap, milyen más alapunk van ez ajándék gyakorlásának kétségbevonására? Azt állítják, hogy az egyház folyamatos történetében hiányzik a használata. Ez azonban nem így van, mert az egyház történelme során hol itt, hol ott fölbukkan. Az egyháztörténelemben híradásokat találunk lelkes csoportok nyelveken szólásáról. Az tehát nem valami szilárd alapon nyugvó érv, hogy látszólag hiányzik az egyháztörténelem nagy részében. Én személyesen nem vagyok büszke a hagyományos egyháztörténelemre. Nekem úgy tűnik, hogy ez a kudarc története. Az újszövetségi gyülekezet virágzott az apostoli korszakban, Pál azt jelenthette a kolosséiaknak, hogy az evangélium igazsága az egész világra eljutott és gyümölcsöt terem (Kolossé 1:6). A Lélek vezetésével és megerősítésével képesek voltak az egész világra elvinni az evangéliumot az első évszázadban. Ez egy olyan cselekedet, amit a hagyományos egyház nem volt képes megismételni egyetlen azután következő korszakban sem.

Tragikus, hogy a Szentlélek különleges hatalmát sokan az apostoli időszakra akarják korlátozni, mostanra nézve pedig Krisztus nagy misszióparancsának betöltésében az emberi géniusszal és programokkal akarják helyettesíteni. Az eredmény az egyház kiábrándító kudarc. Az embernek komolyan meg kell kérdeznie, hogy valóban Isten terve tette-e félre a Szentlélek vezetésétől és hatalmától való függést az elveszett világ Krisztus számára való elérésében, vagy pedig az emberi büszkeség.

Pál ezt mondta a Galatáknak: „Ennyire esztelenek vagytok? Amit Lélekben kezdtetek el, most testben akarjátok befejezni?“ (Galata 3:3). Szórol szóra ez áll azokra, akik a Lélek ajándékait az apostoli korszakra korlátozzák. Azt állítják, hogy amikor az egyház elindult, a Lélek segített neki, hogy a pogány és ellenséges világban minden akadályt legyőzzön. Amikor azonban léterjöttek a szemináriumok és szervezeti struktúrák, többé nem szükséges a Léleknek az a hatalma. Az egyház most már tökéletességre juthat a képzett emberek által. Az egyháztörténelemre vetett őszinte pillnatásnak ezt a tévedését egyszor és mindenkorra el kell törölnie.

A jóeli ígélet

Ha Jóel 3:1 alapján megfigyeljük a Lélekről szóló ígéletet, és ha az ígélet teljes összefüggését elolvassuk, látjuk, hogy ez az utolsó napokra utal. A prófécia ténylegesen a nagy nyomorúság időszakába vezet, amikor nap sötétséggé és a hold vérré válik, és eljön az Úr nagy napja. Ami pünkösdkor elkezdődött, nyilvánvalóan folytatódik Jézus Krisztus második eljöveteleig. Ezt támogatják Péter szavai is. Amikor a pünkösd napján tőle érdeklődő tömeg megkérdezte: „Mit tegyünk?“, ezt válaszolta: „Térjete meg, és merítkezzetek be valamennyien Jézus Krisztus nevében, bűneitek bocsánatára, és megkapjátok a Szentlélek ajándékát. Mert tiétek az ígélet és gyermekeiteké, sőt mindazoké is, aki távol vannak, akiket csak elhív magának az Úr, a mi Istenünk“ (Apostolok cselekedetei 2:38-39). Semmit nem szólt egy olyan dátumról, amely az apostoli korszakot lezárná. Ezt az emberek azért találták ki, hogy mentegessék a gyülekezeteikben és életükben fennálló erőtlenséget.

Bizonyára nem annak vagyunk szószólói, hogy mindenki nyelveken beszéljen. Pál arra a költői kérdésre, hogy „mindnyájan szólnak nyelveken?“, nemleges választ várt, mint ahogy nem mindenki rendelkezik a gyógyítás ajándékával sem. Másrészt úgy érzem, hogy helytelen tiltani, sőt ellenezni a nyelveken szólást azoknál, akik imaéletük és Isten előtti személyes csendességük fejlesztésére akarják használni ezt az ajándékot.

Miért válik a karizma gyakran karizmániává?

Efézus 4-ben Pál elmondja, hogy Isten az egyházba bizonyos ajándékokkal megáldott embereket, tehát pásztorokat helyezett, hogy a szentek tökéletessé váljanak a szolgálat munkájára és Krisztus testének felépítésre. Az egészséges tanítás végeredményeképpen a hívők teljesen érett állapotra jutnak, és nem sodorja el őket a tanításnak bármilyen szele.

A karizmatikus mozgalom egyik legnagyobb gyengesége az, hogy hiányzik belőle az egészséges bibliai tanítás. Úgy tűnik, indokolatlanul köti le őket állandóan a tapasztalat, amit gyakran az ige fölé emelnek. Ennek következtében a karizmatikusok jó talajul szolgálnak az idegen és Szentírással ellentétes tanoknak, amelyek aztán elburjánzanak köreikben.

Végtelenül fontos, hogy a Bibliát tekintsük végső tekintélynek hitünkre és gyakorlatunkra nézve. Ha a tapasztalatot akarjuk a tanítás vagy a hit kritériumává tenni, elveszítjük a bibliai tekintélyt és elkerülhetetlenül zűrzavarba jutunk. Ma olyan sokan tesznek bizonyágot

rendkívüli és izgalmas élményeiről. A mormonok például a Mormonok könyvének igazságáról „tesznek bizonysgot“. Arra unszolják az embereket, hogy imádkozzanak azért, hogy megtapasztalást nyerjenek a Mormonok könyvéről, vajon igaz-e vagy sem. Az egyik azt állítja, hogy megtapasztalta a könyv igazságát, a másik meg azt, hogy megtapasztalta a könyv hamisságát. Melyiknek higgyek? Mindegyik eskszik arra, hogy valódi tapasztalatot kapott Istentől, de az egyiknek tévesnek kell lennie. Amikor megnyitjuk az ajtót az előtt, hogy a megtapasztalás legyen a tanbeli igazság alapja vagy kritériuma, akkor Pandora szelencéjét nyitjuk fel. A következmény az, hogy az igazság elvesz az ellentétes tapasztalatokban, és elkerülhetetlenül teljes összezavarodás lesz a végeredmény. Tudjuk, hogy a zúrzavart nem Isten okozza.

Lélek által lesújtva

A karizmatikusok között nagyon általános megtapsztalás a „Lélek által való lesújtottság“ állapota. Még sohasem sikerült fölfedeznem ennek az élménynek az állítólagos értékét. Pedig nagyon általános gyakorlat a karizmatikusok körében. Mikor szentrési alapot kérünk tőlük, rendszerint azokat a katonákat említik, akik a kertbe mentek, hogy letartóztassák Jézust. Amikor Jézus megkérdezte tőlük: „Mit kerestek?“, ezt válaszolták: „a názáreti Jézust.“ Ő így felelt: „Én vagyok“, ekkor hanyatt a földre estek. Meg kell figyelnünk azonban, hogy ezek hitetlenek voltak, nem Krisztus testének tagjai. (Semmi jele sincs annak, hogy valaha is hívökké lettek volna.) Ez bizonyára nem lehet szentírési alap a hívők közt ma előforduló gyakorlatra.

A karizmatikusok gyakran Pál apostolnak a damaszkuszi úton átélt élményére utalnak. Pál akkor még Krisztus ellensége volt. Nem volt sem evangélizátor, sem lelkipásztor a közelben, hogy kezét rátegye, és soha nem olvasunk arról, hogy megtérése után valaha is elfőfordult volna hasonló eset. Pálnak nagy élménye volt, hogy személyesen találkozott Jézus Krisztussal, miközben az Úr hallható hangon beszélt vele.

Fiatal koromban sok olyan istentiszetleten vettem részt, ahol az embereket állítólag lesújtotta a Lélek. Gyakran az én fejemre is rátették a kezüket, gyakorta enyhe nyomást is gyakoroltak a homlokomra. Egyes evangélizátorok esetében ez már nem is igen nevezhető enyhe nyomásnak. Ha bezárt szemmel ott áll az ember, és kezét fölemelve fejét hátratartja, nem kell nagy nyomás ahhoz, hogy hanyatt essen, különösen ha tudja, hogy valaki áll mögötte, hogy esés közben elkapja.

Démonűzés?

Másik népszerű gyakorlat sok karizmatikus csoportban a démonok felismerése és kiűzése egymásból. Elismert vezetők számos könyvet és cikket írtak már erről a témáról és egész tanítás fejlődött ki egyedül az élményekre alapozva. Az egyik evangélizátor, akit különösen áldottnak ismertek el ebben a szolgálatban, a jelentések szerint papírsebkezőket osztogatott szét szolgálatai alatt, hogy az emberek azokba öklendezzék a démonokat! Ha valamelyik összejöveteleken a csoport egyik tagja ásitózni kezdett, ez azt jelezte, hogy letargia démona vette birtokába. A bőffentés miatt a torkosság démonának kiűzése vált szükségessé, aki abban a pillanatban kerül az emberbe, amikor egy falattal többet eszik a kelletténél. Sok kárt okoz ez a sötét tanítás az érzékeny emberekben, és napjainkban a világ minden táján sok tragikus áldozata van ennek.

Az e témáról írt egyik könyvben az író arról beszél, hogy miként kell démonokat a mélységbe űznünk. És hogy honnét tudta meg, hogy elég erősek vagyunk ahhoz, hogy a mélységbe küldjük őket? Mialatt egy démonnal a kiűzése előtt beszélgetett, a démon könyörgött neki, hogy ne küldje a mélységbe. Erre az evangélista megkérdezte a démontól, hogy az ő felhatalmazása elég-e ehhez, és a démon azt felelte, hogy igen. Azóta a démon által említett felhatalmazás alapján azt hirdeti magáról, hogy minden démonnak megparancsolhatja, hogy a mélységbe menjen. Ha a Sátán az összes hazugásg atyja, miként lehet bízni abban, hogy valamelyik megbízottjának a szavai igazak? Itt a tanítást egy démon állítólagos szavaira alapozták.

Bibliai tanítás a démoni tanítással szemben

Pál óv az utolsó napok démoni tanításaitól. Ez az egész tanítás és gyakorlat teljes egészében az élmények alapján, nem pedig szilárd bibliai alapon fejlődött ki. Sokan nagy győzelmükről dicsekedtek nekem, miután néhány démontól megszabadultak. El kell-e hinnünk, hogy győzhetünk a testi életünk fölött, ha a kívánság démonát kiűzték belőlünk? Vajon a Biblia azt tanítja, hogy Isten gyermekét megszállhatják a démonok, és vannak-e olyan esetek az Újszövetségben, amikor a gyülekezeti összejöveteleken egymásból kiűzték a démonokat? Ellenkezőleg, olyan

fejezetek vannak, amelyek azt jelzik, hogy Isten gyermekét nem foglalhatják el a démonok.

Pál a korinthusiaknak küldött írásaiban mondta, hogy testünk a bennünk lakozó Szentlélek temploma (1 Korinthus 6:19). Azt is kérdezte, hogy mi köze van a világosságának a sötétséghez, mi köze van Krisztusnak Beliálhoz, és mi köze van Isten templomának a bálványokhoz (2 Korinthus 6:14-16). 1 Korinthus 10:20-ban a bálványokat démonokkal azonosítja, 21. versben pedig ezt mondja: „Nem ihattok az Úr poharából is, meg az ördögök poharából is.“ Sok olyan karizmatikus, aki e gyakorlatot követi, az előbbi bibliaversekre alapozva azt tanítja, hogy a démonok elfoglalhatják az ember értelmét, de nem a lelkét. Ennek az elképzelésnek sincs szentírási alapja. A Szentírásban semmi jele nincs annak, hogy az Úr Jézus Krisztusban élő, ujjászületett hívőből démont űztek volna ki.

Hogy démonok lakhatnak a hitetlenek testében, az elfogadott tény a Szentírásban, hogy ezeket a démonokat Jézus nevének hatalmával ki lehet űzni, szintén nyilvánvaló. De azt elhinni, hogy Isten gyermeke ördögűzés által megszabadítható a test problémáitól (tehát a kívánságtól, haragtól és irigységtől), az karizmánia.

Az írott szó a mondottal szemben

Sok karizmatikus többre értékeli a mondott szót, mint az írott Igét, és azt igyekszik bizonygatni, hogy a *rhéma* hatalmasabb mint a *logosz*. A próféta vagy buzdító szolgálatát többre értékelik a tanító szolgálatánál. A „Lélek kenetét“ följebb emelik, mint a tanítás kenetét. A „Lélek kenetét“ nem annyira a kijelentett igazság, hanem inkább a beszélő által tanúsított tűz és izgalom alapján ismerik fel. Ha valaki erősen és magas hangon beszél, és ha a beszéd nagyon követelődző és gyors, az az igazi kenet jele, különösen akkor, ha sok levegőt vesz a kifejezések között és a gondolatok közé ámeneket és hallelujákat iktat be! Egyes gyakorlottabb evangélisták nagy szaktudást fejlesztettek ki azon a téren, hogy egy-egy kifejezés, mint például „Dicsőség az Úrnak!“ gyakori ismétlése által a hisztériát súroló izgalmi állapotba korbácsolják az embereket, miközben hangjukat állandóan változtatják.

Mivel a beszédet becsülik többre, a nyelvek és magyarázatok vagy próféta kijelentések kívánatosabbak lesznek, mint a Szentírás prédikálása vagy tanítása. Ha ezek a nyelvajándékok nem nyilvánulnak meg sok karizmatikus közösségben, nem ismerik fel vagy nem veszik észre a Lélek

hatását az istentiszteleten. Gyakran hallottam emberektől, hogy a Lélek olyan hatalmasan nyilvánult meg az istentiszteleten, hogy a prédikátornak még beszélni sem volt alkalmja. Elképzeléseik szerint Isten Lelke megnyilvánulásában ez a „csúcs“.

Szellemi a lelkivel szemben

Az ember istentiszteleti élménye inkább lelki, mint szellemi. Egy tipikus gyülekezeti liturgiában az ember lelki természetére kerül a hangsúly. A díszes ruhák, az énekkar énekei, a gyertyák és a tömjén – együttesen a hódolatnak egy kellemes pszichikai élményéhez vezetnek. A színpad másik végén az érzelmek féktelen felszabadulása, a kiabálás, a tapsolás és a tánc sok embert erős pszichikai megtapsztaláshoz juttat. Nagyon valószínű, hogy egyik sem érinti igazán a szellememet. A Zsidók 4:12-ben olvassuk, hogy „Isten igéje élesebb a kétélű kardnál, és áthatol az elme és a lélek, az ízületek és a velők szétválásáig“. Isten igéje segíti és táplálja az ember szellemét. Tehát ha a lelkipásztor nem kap lehetőséget Isten igéjének közlésére, jogosan tesszük fel a kérdést, hogy vajon az emberi lélek vagy Isten Szelleme hatotta-e át az istentiszteletet.

Szomorú, hogy a karizmatikusok körében annyira szabad utat engednek a Szentírással ellentétes túlzásoknak. Gyakran azok az éhes és őszinte hívők, akik érzik életükben az erő hiányát, Isten hatlama utáni vágyakozással, nyitottan és éhező szívvel mennek el az istentiszteletre, de amikor azt veszik észre, hogy hiányzik a szilárd szentírási alap és ízléstelen testi megnyilvánulások mennek végbe, elfordulnak Isten Lelke valódi és csodálatos munkájától, amit pedig megtapasztalhatnának az életükben.

A test dicsőítése

Tudom, hogy testemben jó nem lakik. Ezért legnagyobb lelki problémám a testem. A testem akarja az elismerést és a csodálatot. A test még a lélek világában is keresi a dicsőséget és a figyelmet. Testem az akarja, hogy az emberek azt higgyék rólam, hogy lelkibb vagyok annál, ami vagyok, és hogy többet imádkozom annál, mint amennyit imádkozom. Jó érzés, amikor valaki így szól: „Olyan jól ismered az igét, talán az egész Bibliát kívülről megtanultad?“ „Olyan nagy imahős vagy!“ Szeretek ilyeneket hallani, pedig tudom, hogy nem vagyok.

Jézus a Máté 6-ban arra figyelmeztetett, hogy óvakodjunk attól, hogy az emberek előtt gyakoroljuk jócselekedeteinket. Az „emberek előtt“ nagyon erős hatással van ránk, ezért állandóan éberem kell örködnünk ezen a téren. Jézus azt is említette, hogy adakozásunk, imádkozásunk és egyéb lelki tevékenységünk, például a böjtölés mögött is az emberek előtti tetszelgés vágya húzódik meg. A Szentírás szerint egy napon minden munkánkat a tűz próbálja meg, hogy milyen természetű vagy milyen indíték van mögötte, mert ha magunkat ítélnék meg, akkor Isten nem ítélné el minket.

A karizmatikus istentiszteleteken sok minden azért történik, hogy felhívja a figyelmet az egyénre. Aki „halleluját“ kiált és fölemeli a kezét, magára hívja a figyelmet, és sokszor zavarja azokat, akik igazán imádják Istent. Amint a csoport a dicsérő énekeket énekel, gyakran feláll valaki bezárt szemmel és felemelt kézzel, miközben a többiek ülve maradnak. Ez nagyon lelkinéz néz ki, akárcsak az utcasarkon való imádkozás, de ez az emberre hívja fel a figyelmet, és mielőtt ezt tesszük, Jézusról tereljük el mások figyelmét.

Az adakozási módszerekre gyakran a testi elismerést célozzák, és teljesen megfosztják a lelket Isten jutalmától. Hallottam evangélikátorokat, akik szerint Isten mondta nekik, hogy tízen ezer-ezer dollárt fognak adni azon az estén, és addig gyötrik, zaklatják és fenyegetik az embereket, amíg tízen fel nem állnak. Akkor aztán megtapsolják őket. Miközben a tömeg tapsol, undort érzek a szívemben és ezt gondolom: „Élvezd, fogadd el, szegény lélek, mert ez lesz az egyedüli jutalom, amit érte kapsz.“ Ahogy Jézus mondta: „Megkapták jutalmunkat.“ Haragszom a lelkipásztorra vagy evangélikátorra, aki ilyen módon készíti az embereket az adakozásra, és ezzel megfosztja őket Isten jutalmától. Azt is érzem, hogy hazudik, mikor azt mondja, hogy Isten kijelentette neki, hányan fognak ezer dollárokat adományozni. Ez semmi más, mint afféle pszichológiai cselszövés.

Ízléstelen praktikák

Ugyanígy ízléstelen a többi pszichológiai fogás is, amely által pénzbeli támogatást gyűjtenek Isten munkájára. Sok karizmatikus evangélikátor címlistát állított össze, és óriási tömegű, komputerrel írt levelet küld szét becsapott követőiknek, aki azt hiszik, hogy személyes levelet kaptak X.Y. (híres gyógyító evangélikátor) testvértől, hiszen a komputer olyan sokszor ismételte nevüket e levélben. A levelek gyakran

tele vannak ilyenféle hazugsággal: „Az Úr ma reggel szívemre helyezte, hogy külön imádkozzam érted. Talán van valami baj? Kérlek, írd meg és mondd el, mire van szükséged, hogy segíthessek.“

A 2 Péter 2-ben olvassuk, hogy a hamis próféta egyik jele, hogy szép szavakkal kifosztja az embereket kapzsiságában. Ezek a levelek jól beleillenek Péter leírásába. Gyakran a testre igyekeznek hatni. Ha választ akarsz imáidra vagy Isten bizonyos munkájára, akkor vess el némi pénzmagot. Ez a módszer Isten kegyelmének tagadása, mert Isten jóakarátát megvásárolhatónak tünteti fel. Mindig megdöbben, hogy ezeknek az embereknek, aki már a hit minden titkát megtanulták és olyan nagy hatalmuk van Isten ereje által, hogy-hogy nincs elég hitük, hogy *saját* szükségleteik tekintetében is bízzanak Isten gondoskodásában. Ehelyett arra intenek, hogy Isten munkája kudarcot vall, ha az emberek nem segítenek azonnal és nem mentik meg őket a csődtől.

Amit kimondasz, azt kapod?

Gonosz, Szentírás-ellenes tanai legutóbbi áramlata azt hordja szét egyes karizmatikusok körében, hogy amit kimondsz, azt kapod“. Ez egyébként a megggazdagodás tanaként is ismeretes. Legismertebb állításaik közt szerepel, hogy Isten soha sem akarja, hogy betegek legyünk, és hogy minden betegség a tudatlanságnak vagy a hit hiányának a következménye. Ezek a tanok inkább Mary Baker Eddy, mint Pál apostolt jutaják eszünkbe.

E tan hívei sokat beszélnek a pozitív vallomásról, és óvnak bármilyen negatív vallomástól. Azt tanítják, hogy a kimondott szó lelki erővé válik a pozitív vagy negatív kijelentés szerint. Soha nem szabad tehát magvallanunk, hogy „nem érzem jól magam“, mert ez negatív vallomás és majd rossz érzést okoz bennünk. Ezért hazudozásra bátorítanak valódi állapotunkkal vagy érzéseinkkel kapcsolatban. Amikor az ember ilyeneket hall, szinte mérget vehetne rá, hogy ez a prédikáció inkább a *Science and health with Key to the Scriptures* című iratból, mint a Bibliából való.

Hallottam amint az ilyenek félremagyarázzák a Pál testében levő tövist. Ezt kérdezik: „Hol találunk még töviseket a Bibliában? Ott, ahol Jézus arról beszélt, hogy a tövisek megfojtják az igét, hogy ne teremjen gyümölcsöt.“ Nos, mik voltak ezek a tövisek? Az élet gondjai, a gazdagság csalárdsága és egyéb dolgok kívánása. Ezért a Pál testében levő tövis az élet miatti aggodás volt, amit magára vett.

Ha csak a legkisebb kutatást is elvégezték volna, tudhatnák, hogy két teljesen más görög szó van „tövis“-nek fordítva ezekben a fejezetekben. A Pál testében levő tövis görög szava a sátorcövekre utalt, nem csupán valamilyen enyhe zaklatottságra. Pál a Galatáknak beszélt a saját erőtlenségéről. Ezt a Pál által említett szót használja ma is az orvostudomány a betegség, gyengeség jelölésére (aszthenia).

Az egyik karizmatikus vezető így szól: „mivel ezt Pál azért kapta, hogy mértéktelenül el ne bízsa magát, ne gondold, hogy ha Pál legyőzte volna a testét, akkor is szükség lett volna a tövisre.“ Alig lehet elképzelni akkora gögöt, mint amit ez a megjegyzés érzékeltet. Lényegében azt jelenti ki, hogy ő már jobban legyőzte testét, mint Pál. Feltűnő öltözködéséből, kocsijából és otthona berendezéséből azonban nem ez tűnt ki. Erre még volt képe azt mondani, hogy mindez a pazar életmód csupán hitének jele, mert ha Isten ránk bízhatja a pénzt, akkor azt akarja, hogy virágozzunk, és akinek csak elég hite van, az királyi gyermekként élhet.

Mit mond ez Jézusról, akinek nem volt fejét hova lehajtania és el kellett küldeni Pétert horgászni, hogy pénzt szerezzen az adófizetésre? Sok embert ismerek, akik behaltak a gyógyulással kapcsolatban kifejezett pozitív vallomásukba. Megfelelő orvosi beavatkozással lehetett volna rajtuk segíteni, de ha orvoshoz mentek volna, azzal negatív vallomást tettek volna és elismerték volna a bajukat. Más esetekben a pozitív megvallást hirdető evangélikátorok hazudozásait követő emberek még Istennek is teljesen hátat fordítottak, amikor vallomásaik nem váltak valóra. Olyanról is tudok, hogy pozitív megvallás evangélikátorai és fő szószólói, miközben állandó egészséget és folyamatos meggazagodást hirdettek, idegösszeomlás miatt kórházban töltöttek bizonyos időt.

Ezekből a tanításokból az evangélikátorok húzták a legtöbb hasznot. Miként adnak számot Istennek azért, hogy kicsikarták a szegény özvegyek nyugdíjának felét, és a szegényeknek emiatt még több hiánnyal kellett küszködniük, miközben az evangélikátorok lökhajtásos magángépeiken utazgattak Palm Springsben levő luxuslakásaikba, és a legelőkelőbb éttermekben vacsoráztak.

Pál a megbomlott elméjű és az igazságot elvető emberek torzsalkodásairól ír Timóteusnak, akik a kegyességet a nyereszkedés eszközének tekintik. Óvja tőlük Timóteust (1 Timóteus 6:5). Aztán azt mondja neki, hogy nagy nyereség a kegyesség megalégedéssel.

Az erő megnyerése

Gyakran olyan akadályok vannak az életedben a Szentlélek eme különös kenetének vagy hatalmának a megnyerése előtt, amiket le kell győznöd! Mindenekelőtt általában a méltatlanság érzése jelentkezik. A Sátán, az atyafiak vádlójának szerepéhez méltóan, túlozni próbálja kudarcainkat és tévedéseinket, és azt súgja a fülünkbe, hogy nem vagyunk méltók Isten semmilyen áldására. Ez bizonyos értelemben igaz, csak hogy Isten nem a mi jó viselkedésünk jutalmaként adja ajándékait, hanem azért, hogy neki tetsző életet élhessünk. Éppen ahhoz van szükségünk a Szentlélek erejére, hogy győzelmes életet éljünk Krisztusban. Aztán meg mivel ez Istentől jövő ajándék, az ő kegyelme és nem a mi érdemünk alapján adta.

Egy másik akadály az a Szentírás-ellenes várakozás, amely valaki más megtapasztalásán alapuló erőfeltételezésekből indul ki. Éveken át azt gondoltam, hogy amikor megnyerem a Lélek felhatalmazását, valamiféle öntudatlan állapotba vagy transzba esem. Hallottam azok bizonyoságtételét, akik beteltek Lélekkel, és gyakran kijelentették: „és amikor magamhoz tértem, megdöbbenve fedeztem föl, hogy órákon át tartott.“ Tehát míg várakoztam a Szentlélekre, gyakran az öntudatlan állapotba való zuhanást vártam, de hiába. Mások különféle érzésekről tesznek bizonyoságot, mint például „tízezer voltos elektromosság járta át a testemet“, vagy „melegség futott át rajtam“. Megint mások a dicsőség folyamatos hullámaint írják le, amelyek áthatották őket vagy valamiféle borzongást a hátgerincükben. Egyesek megállíthatatlan sírást említettek, miközben mások fékezhetetlen reszketésről szóltak.

Ezek mind valódi hatásai lehetnek a Lélek munkájának vagy hatalmának az egyén életében, de a sokféle változat legfeljebb azt mutatja, hogy Istent nem köti semmilyen minta, amikor a Szentlélek ajándékával megáldja életünket. Semmiféle különös érzést nem kell várnunk annak bizonyításául, hogy Isten betöltött minket az ő Lelkével, kivéve, hogy teljesen betölt a szeretet, mert a Lélek gyümölcse a szeretet.

Ha bizonyos különleges hatást vagy érzést várok és nem kapom meg, könnyen kiábrándulok. Úgy érzem, hogy Isten nem áldott meg ajándékával. Hajlamos vagyok saját megtapasztalásom kétségbe vonására, vagy ennek hiányában kételkedem és úgy tekintem, mintha Isten nem akarna megáldani.

KérjeteK és kaptok

Ha meg akarjuk kapni a Szentlélek ajándékát, kérnünk kell. Lukács 11:13-ban Jézus ezt mondta: „mennyivel inkább ad mennyei Atyátok Szentleket azoknak, akik kérik tőle?” A kérés nagyon fontos előzménye a válasznak. Jakab 4:2-ben azt olvassuk, hogy azért nem kapunk, mert nem kérünk. Napjainkban sokan azért nélkülözik Isten Lelkének hatalmát az életükben, mert egyszerűen soha nem kérik. János 15:16-ban Jézus így szólt a tanítványaihoz: „Nem ti választottatok ki engem, hanem én választottalak ki, és rendeltetek titeket arra, hogy elmenjeteK és gyümölcsöt teremjeteK, és gyümölcsötök megmaradjon, hogy bármit kérteK az Atyától az én nevemben, megadja nekteK.” FigyeljüK meg, mit ért ezen Jézus. Isten valami olyant cselekszik, ami már eltervezett, és a kérés nyitja meg az ajtót ahhoz, hogy megtegye amit nagyon meg akar tenni értünk.

János 16:24-ben Jézus így szólt: „KérjeteK és megkapjátok, hogy örömetök teljes legyen.” A LéleKkel teljes élet tele van örömmel. Pál első szava az öröm, amikor a Lélek gyümölcset, a szeretetet leírja (Galat 5:22). 1 János 5:14-15-ben azt olvassuk, hogy ha bármit kérünk Isten akarata szerint, meghallgat minket, és ha meghallgat minket, akkor tudjuk, hogy már megkaptuk, amit kértünk tőle.“ Vajon Istennek az az akarata, hogy teljeseK legyünk LéleKkel? Tudjuk, hogy az, mert ezt parancsolta az Efézus 5:18-ban: „teljeteK meg LéleKkel.“ Mikor azt kérem, hogy Isten töltsön meg a LéleKkel, akkor biztosan tudhatom, hogy kérésem akarata szerint való.

Bármit kérek Istentől, hittel kell kérnem és tudnom kell, hogy Isten megcselekszi. A következő lépésnek tehát a hit lépésének kell lennie, hinnem kell, hogy Isten megcselekedte. A hit a remélt dolgokban való bizalom, és a nem látható dolgok létéről való meggyőződés. A hitben minden szükséges bizonyíték benne van, hisszük, hogy megkapjuk és a miénk lesz. Nem kell azonnali jelekre, tehát nyelvekre, meleg hullámokra vagy a dicsőség áradataira várnunk. Ezek megtörténhetnek, de nem szükségszerűek. Nem kell bizonyos érzésekre sem számítanom bizonyítékként, hogy Isten meghallgatta imádságomat. Hitünknek mindig Isten biztos ígésén és nem az érzésen kell nyugodnia. Az érzéseink gyakran változnak, de Isten ígéje soha.

Pál ezt kérdezte galáciai hívőktől: „A törvény cselekedetei alapján kaptátok-e a Lelket vagy az ige meghallásából származó hit alapján?” Ugyanez igaz a mi életünkre is. A LéleKkel való beteljesedés nem bizonyos jutalom, amit Istentől érdemszerző szolgálatainkért kapunk, hanem

kizárólag Isten kegyelmének ajándéka. A Róma 4:20-ban azt olvassuk, hogy mivel Ábrahám erős volt hitében, dicsőséget adott Istennek. Kérd Istent, hogy töltsön be Szentlelkével, és kezd gyakorolni hitedet azzal, hogy már most dicsőíted Istent a szeretetnek azért az új hatalmáért, amelyet életedbe áraszt.

Egy még kiválóbb út

A Galata 5-ben olvasunk arról a lelki harcról, amely minden keresztyénben végbemegy. Ez a harc nem a hitetlenekben zajlik, a hitetlen nem tud róla semmit, mert a hitetlen lelke alszik.

Ha azonban a lélek életre kel, ha megtörténik az ujjászületés, belső harc kezdődik. A Galata 5:17-ben Pál ezt mondta: „Mert a test kívánsága a lélek ellen tör, a Léleké pedig a test ellen, ezek viaskodnak egymással, hogy ne azt tegyétek, amit szeretnétek.“ A harc a test és a lélek harca, a test vissza akar tartani azoktól, amiket az Úrért akarsz tenni. „A test cselekedetei azonban nyilvánvalók, mégpedig ezek: házasságtörés, paráznaság, tisztátalanság, bujálkodás, bálványimádás, varázslás, ellenségeskedés, viszálykodás, féltékenység, harag, önzés, széthúzás, pártoskodás; irigység, gyilkosság, részegeskedés, tobzódás és ezekhez hasonlók. Ezekről előre megmondom nektek, amint már korábban is mondtam, akik ilyeneket cselekszenek, nem öröklik Isten országát“ (19-21. v.).

A test cselekedeteivel éles ellentétben állnak a Lélek eredményei: „A Lélek gyümölcse pedig: szeretet (agapé)“ (22.v.). Isten módszere – a cselekedetekkel ellentétben – a gyümölcs. Valahányszor a *cselekedetek* világába lépsz, a test világába kerülsz. A *gyümölcs* azonban Isten módszerét jelzi, és ez egy kapcsolat természetes következménye. Nem láttál még barackfát azért küzdeni, hogy barackot teremjen, és nem láttál barackot azzal bajlódni, hogy beérjen, ez természetes folyamat.

Hogyan teremjünk gyümölcsöt?

Istennek ugyanez a módszere a számodra is érvényes, hogy életedben az ő munkája természetes módon nyilvánuljon meg – ez nem olyan valami, amit meg tudnál tenni, amit erőfeszítéssel és küszködéssel kifejleszthetnél magadban. Mihelyt a küszködés és a harc világába érkezel, megint a cselekedetek világában vagy. Isten módszere a gyümölcsözés,

mégpedig a Krisztusban maradás és a vele való kapcsolat természetes következményeként megtermett gyümölcs.

Jézus ezt mondta: „Én vagyok az igazi szőlőtő, és az én Atyám a szőlősgazda. Azt a szőlővesszőt, amely nem terem gyümölcsöt énbennem, lemetszi; és amely gyümölcsöt terem, azt megtisztítja (lekaparja, vagy lemossa), hogy még több gyümölcsöt teremjen. Ti már tiszták vagytok az ige által, amelyet szóltam nektek. Maradjatok énbennem, és én tibennetek.” Ha Krisztusban maradsz, gyümölcsöt teremsz. Jézus mondta: „A szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt önmagától, ha nem marad a szőlőtőn.” Az ág nem hozhat létre gyümölcsöt önmagától. A szőlőtőkén kell maradnod, ha gyümölcsöt akarsz teremni. Jézus ezt is mondta: „Nélkülem semmit sem tudtok cselekedni.” Ha azonban Krisztusban maradsz, ennek természetes következményeként az ő szeretete kezd kiáradni az életedből. Isten módszere a gyümölcs. Ez nagyon könnyű, nagyon természetes következménye annak, hogy semmi mást nem teszünk, csak Jézusban maradunk.

A lélek „gyümölcse” kifejezésben a “Lélek” szó Isten hatalmát – a Szentléleknek a hívő ember életében véghezvitt munkáját érzékelteti. Nem véletlen, hogy az 1 Korinthus 13 beékelődik a 12. és a 14. rész közé, amelyekben Pál a Lélek ajándékairól beszél. A 12. fejezetben a Lélek sokféle ajándékát sorolja fel, a 14. részben leírja, hogy egyes ajándékok hogy működnek és hogy ezeknek az ajándékoknak mi a céljuk. De a 12. rész végén ezt mondja: „Ezen felül megmutatom nektek a legkiválóbb utat” – valamit, ami még e csodálatos ajándékok birtoklásánál is szebb.

A kiváló út

Gyakran mondunk ilyeneket: „Ó, Istenem, én a csodatevés ajándékát akarom”, vagy „én a gyógyítás ajándékát akarom”, vagy „én a lelkek megítélésének ajándékát akarom”. Szeretnénk, ha a természetfölötti ajándékok működnének az életünkben. De Pál ezt mondja: „Megmutatom nektek a legkiválóbb utat.” Ez többet ér, mintha a természetfölötti ajándékok működnének az életemben, ha viszont nincs ez a túlradó szeretet, akkor ezek a természetfölötti ajándékok elvesztik értéküket.

„A Lélek gyümölcse” Isten erejét jelzi nekünk. Jézus így szólt: „Erőt (*dünamisz*) kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek.” A Szentlélek isten dinamitja az életünkben. Ő a bennünk levő erő, aki megadja a képességet arra, amit sohasem érhetnénk el és nem volnánk képesek

megtenni nélküle. A Szentlélek nélkül nem rendelkezünk agapéval, és nem tudjuk kifejezésre juttatni az isteni szeretet gazdagságát. Isten Lelkének magától értetődő gyümölcse a szeretet, mert Isten Lelke Isten hatalmas ereje az életünkben, amely az agapét létrehozza bennünk. Isten módszere a gyümölcs, Isten ereje a Lélek.

Lélek valódi gyümölcse

Valószínűleg hallottad már, hogy a Léleknek kilenc gyümölcse van. Én is hallottam már a Lélek kilenc ajándékáról és a Lélek kilenc gyümölcseről szóló tanítást. De szeretném, ha közelebbről megnéznéd a Galata 5:22-t: „A Lélek gyümölcse pedig: *agapé*.” Ahogy értem a görög nyelvtant, ha kilenc gyümölcs lenne, akkor Pál azt mondta volna: „De a Lélek *gyümölcsei*: szeretet, öröm, békesség stb.”

De egyáltalán nem ezt mondja. Egyes számban írja: „A Lélek gyümölcs pedig: *szeretet*.” Aztán mik azok, amik e vers további részében található? Mi van az örömmel, békességgel, türelemmel, szívességgel, jósággal, hűséggel, szelídséggel, önmegtartóztatással? Ezek mind a szeretet írják le. A mi „szeretet” szavunk olyan gyenge, hogy szinte bármit jelenthet. Tehát Pál ezt az agapét a többi szóval adja vissza.

Az *öröm* a szeretet alaphangulata. Láttál-e már valaha valakit igazi szeretetben? Azt az embert főként a benne levő öröm jellemzi. Mily öröm igazi szeretetben élni! A legnehezebb helyzetekbe kerülhetünk és még mindig igazi az örömünk. A legnyomorúságosabb feladatokat végezhetjük, de ha igazi a szeretet, akkor dicsőséges öröm jár vele. Egy fiatal lánnyal beszélgetve, ezt kérdeztem: „Hogy vagy?” Így válaszolt: „Nagyszerűen! Most mentem férjhez, és többi nincs semmi munkám.” Azt értette ezen, hogy nem kell többé reggel 8-tól déluán 5-ig dolgoznia egy íróasztal mögött. Valószínűleg többet dolgozik, mint azelőtt bármikor, de a szeretet miatt még csak nem is érzi munkának. Ha valakit szeretsz, nem fognak idegesíteni azok a dolgok, amelyeket érette teszel. Élvezettel csinálod őket. Az öröm szeretet alaphangulata.

A Lélek agapéjának második jellemvonása a *békesség*. Agapé-szeretet nélkül nem lehet igazi békesség. Valaki ezt mondta: „Most már béke van a Közel-Keleten.” Ne hidd el! Egyáltalán nincs béke. Annyi a gyűlölet, annyi a keserűség. Egy pillanat alatt az egész helyzet háborúvá változhat. A békesség egyedüli igazi alapja a szeretet. Szünetelhet az ellenségeskedés, lehet szerződéseket kötni, megegyezésre jutni, de a békesség igazi alapja az igazi szeretet. Amikor annyira szeretlek, hogy

semmiképpen nem akarlak megbántani semmivel, akkor van békesség köztünk.

Türelem. Pál ezt a szót használta az 1 Korinthus 13-ban az agapé meghatározására. „A szeretet türelmes.“ Ha igazán szeretsz valakit, akkor nem számolod, hogy hányszor sértett már meg. Hosszútűró vagy. Újra meg újra elhordozod, és mégis kedves maradsz.

Egy másik jellemzője az agapének a *szívesség*. Ő, a szeretet mennyire gyöngéd! Milyen csodélatos vonás, milyen bámulatos tulajdonság az igazi szeretet szívessége!

Aztán *jóság*. Azt hiszem, hogy a jóság egyetlen valódi indítéka a szeretet. Sok ember csak azért jó, mert fél a gonosz élet következményeitől. Ez nem igazi jóság. „legszívesebben megölnélek, de nem akarok börtönbe kerülni.“ „Szeretném kirabolni azt a bankot, de esetleg rajtakapnak.“ Sokan csak azért tartózkodnak a gonosztól, mert félnek a következményektől. Ez nem jóság. A jóság egyedüli igazi indítéka a szeretet. A szeretet miatt nem akarok bántani, nem akarok sérteni. Semmi sem csinállok, amivel elgáncsolhatnék valakit, mert szeretem azt az embert. Ez a jóság igazi indítéka.

Az agapének egy másik jellemvonása a *hűség*. Ez ugyanaz a görög szó, mint amit „hit“ értelemben találunk az 1 korinthus 12-ben a Lélek ajándékai sorában, de itt az *emberek iránti* bizodalmas ragaszkodást jelenti. Ha ezt mondod: „nem bízom senkiben“, ezzel csak ennyit mondtál: „senkit sem szeretek“. Ha igazán szeretsz valakit, akkor bizalommal ragaszkodsz hozzá, mert a hűség az agapé-szeretet jellemzője.

Aztán jön a *szelídség*. Az igazi szeretet nem keresi a maga hasznát, nem önmagát magasztalja, és nem bízza el magát. Jézus Krisztus egyik fő jellemzője csodélatos szelídsége volt. Nagy hatalmi körutat tehetett volna ittlétekor. Végeredményben figyeld meg, hogy ki volt. Jézus gyakran az „Emberfia“ címmel utalt önmagára. Sok dicsőséges címe volt, amit választhatott volna: az Igazság Fia, a Dicsőség Fia, a Ragyogó és Fényes Hajnalcsillag, a Tízezer közül a legszebb, a Mező Liloma, a Csodás Tanácsadó, a Hatalmas Isten, az Örökkévalóság Atyja, a Békekesség Fejedelme. Mindezek valódi címek voltak, amelyeket Jézus vállalhatott volna. Ezt mondhatta volna: „A Ragyogó és Fényes Hajnalcsillag mondja nektek“, vagy „Isten fölkentje jelenti ki ...“ Ehelyett gyakran úgy utalt önmagára, mint Emberfiára: „Az Emberfia azért jött, hogy megkeresse és megtartsa az elveszettet.“

Ma sokan mindenféle furcsa címekkel tisztelik egymást. Mennyire szeretik az emberek a címeket! Jézus azonban megvetette a címeket, megróttá azokat, akik elvárták, hogy a piacokon így szólítsák őket:

„Mester, mester!“ Egyszer valaki azt mondta, hogy a címek csak olyan megkülönböztetések, amikkel az egyik férget megkülönböztetjük a másiktól. Ki vagyok? Isten nélkül senki. A szeretet jellemvonása a szelídség.

Végül az *önmegettartóztatás*. Az önmegettartóztatást úgy tudom legjobban leírni, hogy megadom az ellenkezőjét: mértéktelenség. Sajnos, túlságosan jól ismerjük, hogy mi ez, és ennek az ellenkezője a mértékletesség. A mértékletesség önmegettartóztatás, amikor valaki nem esik túlzásokba. Ez a szeretet csodálatos kiegyensúlyozottsága.

A gyümölcs az életedben

Ezt az agapé-szeretetet akarja létrehozni életedben a Szentlélek, az agapé a Lélek igazi gyümölcse. Ez Isten bennünk lakozó Lelkének végső eredménye. Amint átadod magad a Léleknek, Isten Lelke munkálkodni kezd benned, és azonnal megjelenik rajtad a Lélek gyümölcse: az agapé-szeretet. A Szentlélek bennünk, hívőkben, elvégzi azt, amire önmagunktól nem vagyunk képesek – hogy megteremjük Isten agapé-szeretetét Isten családjá számára.

Ez az a jel, amely által a világ megtudja, hogy Krisztus tanítványa vagy. Olyan jel, amely által megtudod, hogy átmentél a halálból az életbe. Jel, mert Isten szeretetét látod működni az életedben.

Szükségünk van a Lélekkel való beteljesedésre. Szükségünk van arra, hogy átadjuk magunkat a Léleknek és bőségesen gyümölcsöt teremjen az életünk. Aztán az ő szeretete lesz úrrá bennünk, kiömlik az életünkből, mint valami hatalmasan áradó élő víz.

Végszó

A *karizmánia* egyik szomorú következménye az, hogy undort kelt Istennek sok éhező, őszinte szentjében, akik pedig szeretnék mélyebben átélni Isten hatalmát az életükben.

A 2 Királyok 4-ben olvassuk, hogy egy éhínség idején Elizeus igyekezett megelégtíteni a próféták fiait az általuk összegyűjtött füvekkel telerakott főzőedényből. Az egyik fiatal próféta vad tököt szedett a fazékba, és a mikor enni akartak, kiáltozni kezdtek: „Halál van a fazékban!“

Gyakran ez ismétlődik, amikor valaki Isten teljessége utáni igyekezetében a *karizmániákusok* káros futótüzétől kap lángot. Arra a

sajnálatos következtetésre jut, hogy a mai egyházban Isten Lelke nem tud igazán munkálkodni, és tovább küszködik keresztyén életében a Szentlélek teljes hatalmának segítségével.

Isten nem azt tervezte, hogy Izráel fiai meghaljanak a pusztában, hanem hogy eljussanak az Ígéret Földjének túlradó bőségéhez. Isten nem azt akarja, hogy vele való járásunk száraz, kopár pusztai élményhez hasonlítson, hanem azt, hogy a Szentlélek által megismerjük a nekünk megígért élet teljes gazdagságát.

Ne engedd, hogy a Szentírástól idege túlzásokat gyakorló *karizmániákusok* elvegyék a kedvedet mindannak a keresésétől, amit Isten meg akar neked adni a szeretet, az öröm és a Lélek teljességében való élet hatalma által. Még nem tapasztaltuk meg életünkben a Lélek valódi munkájának teljes színgazdagságát, így szükségünk van mindig nyitottnak maradnunk Isten előtt, hogy bármit átadhasson, amit számunkra elkészített. Olyan sok van a Szentírásban, amit még nem éltünk át, hogy bizonyára nincs szükségünk arra, hogy túllépünk a Szentíráson.

Pál örömét fejezi ki azon, hogy a korinthusi gyülekezetben nincs hiány semmilyen lelki ajándékban, miközben Jézus eljövetelét várják. Azért imádkozom, hogy miközben várjuk Urunk visszatérését, mi is megtapasztaljuk a Szentlélek egész teljességét és azokat az ajándékokat, amelyeket ránk akar ruházni.

Tartalom

Válaszkeresés	1
Nyugtalanító kérdések	2
Keresésem eredményei	3
Kiegyensúlyozott álláspont	4
A Szentlélek – Isten	4
A három-egy Isten	4
A Lélek tulajdonságai	5
A Lélek munkája	6
A Szentháromság együttműködése	7
Közeledés a Lélek által	8
A Szentlélek személye	8
Ismeret, cselekvés, érzés	9
Cselekvő Lélek	10
A Lélek hatalma	11
Ígéret az Atyától	12

Ígéret a Megváltótól.....	12
Várakozás Jeruzsálemben.....	13
Számodra is elérhető hatalom.....	13
A Lélek munkája a hívő életében.....	14
Bizalom a Lélekben.....	14
Kövesd a Lélek vezetését!.....	15
Az álpróféták felismerése.....	16
A bekövetkezők ismerete.....	17
Isten hatalmas keze.....	18
Erő a győzelemhez.....	18
A tökéletes tanú.....	19
A nagy Segítő.....	20
Több mint puszta szó.....	20
Péter kudarcot vall.....	21
Péter mint bizonyágtevő.....	22
Az erő egyedüli forrása.....	23
Nem a saját erőm.....	24
Belső változás.....	25
Zárt ajtó?.....	26
Feladom!.....	27
Isten gondoskodása.....	27
Isteni ideál.....	28
Hogy megy végbe?.....	29
Még nem hasonlítok hozzá.....	30
Belülről kifelé ható változás.....	31
Isten gyermeke.....	32
Teljes hasonlóság.....	32
Érettség vagy csak öregedés?.....	33
Meddig lehet elmenni?.....	34
Isten agapé-szeretete.....	34
A valódi munka kezdete.....	35
Minden képzeletet felülhaladó áldás.....	36
Isten tulajdonjogának pecsétje.....	37
Isten értékelése.....	37
A jövőbeni követelés.....	38
A régi test vége.....	38
Az új, mennyei test.....	39
A szenvedő világ.....	39
Bizonyosságom.....	40
Krisztus agapé-szeretete.....	41

A szeretet három szava.....	41
A legmagasabb fokú szeretet.....	42
A szeretet kétféle jele	43
Az igazi szeretet forrása.....	43
Isten igéje valósággá válik.....	44
Amit szem nem látott.....	44
A kinyilatkoztató Lélek.....	45
Nézni és nem látni.....	46
Tanulás Jézusról.....	47
Melyik a helyes módszer?.....	47
Tanulás és ismétlés.....	48
Az eljövendők ismerete.....	49
A vakság tragédiája.....	50
Az igazság valódi forrás.....	50
Kétféle tanító	51
A Szentlélek munkája a világban	52
A legsúlyosabb bűn	52
Teljes tisztaságban	53
A sátán veresége	54
Mi történik, ha vétkezem?	55
Győzedelmeskedhetsz.....	55
Az igazi király legyen az úr	56
Határozott imádság	57
Foglald el és birtokold!	57
Valami több	57
A Lélek és a hívő ember.....	58
A túlradó élet	59
A nyolcnapos ünnep.....	59
Alapvető emberi szükségletek.....	60
Különféle szükségletek.....	61
Egyoldalú beteljesedés.....	62
Mély, egyetemes szomjúság	62
Kétfajta menekülés	63
A szomjúság enyhítése	64
Buzgó vízforrás	65
Mit akar Isten veled?	65
Tevékeny hatalom.....	66
Nyelveken szólás	66
Nyelveken vagy nyelvek nélkül.....	67
Építés, dicsőítés, imádkozás	68

Nyelvek magános használatra.....	69
Visszaélés a nyelvekkel.....	69
Nyelvek és magyarázatok.....	70
Kinek szólnak a nyelvek?.....	71
Nyelvek a prófétálással szemben.....	72
A nyelvek egyik eredménye.....	73
Mikor szűnnek meg a nyelvek?.....	74
Válaszok az érvelésre.....	74
A Lélek az egyháztörténelemben.....	76
A jóeli ígélet.....	77
Miért válik a karizma gyakran karizmániává?.....	77
Lélek által lesújtva.....	78
Démonűzés?.....	79
Bibliai tanítás a démoni tanítással szemben.....	79
Az írott szó a mondottal szemben.....	80
Szellemi a lelkivel szemben.....	81
A test dicsőítése.....	81
Ízléstelen praktikák.....	82
Amit kimondasz, azt kapod?.....	83
Az erő megnyerése.....	85
KérjeteK és kaptok.....	86
Egy még kiválóbb út.....	87
Hogyan teremjünk gyümölcsöt?.....	87
A kiváló út.....	88
Lélek valódi gyümölcse.....	89
A gyümölcs az életedben.....	91
Végszó.....	91
Tartalom.....	92